

BIULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

2(24)/2010

PROF. WOJCIECH MITKOWSKI DOKTOREM HONOROWYM PL

ŚWIĘTO PL

Drodzy Czytelnicy

Druą połowa tego roku akademickiego obfitowała w wiele znaczących wydarzeń dla Politechniki Lubelskiej. Wśród nich z pewnością należy wymienić kilka jubileuszy: Jubileusz 35-lecia Wydziału Zarządzania, Jubileusz 35-lecia Akademickiego Chóru PL oraz 40-lecie działalności Formacji Tańca Towarzyskiego GAMZA. Obszerne i ciekawe relacje z tych wydarzeń gwarantują przyjemną lekturę.

Miarą pozycji uczelni na rynku edukacyjnym są często rankingi szkół wyższych, w których również uczestniczy Politechnika Lubelska. W tym roku mogliśmy się pochwalić dobrymi wynikami. To istotna informacja zarówno dla naszych przyszłych studentów, ale także dla potencjalnych pracodawców, którzy szukają wśród absolwentów uczelni wyższych dobrze wykwalifikowanych pracowników. O tym, jakie oczekiwania mają pracodawcy od absolwentów Politechniki Lubelskiej dowiedzą się Państwo z artykułu „Absolwenci PL w opiniach pracodawców”. „Młody inżynier, po studiach, z doświadczeniem?” to kolejny tekst podejmujący tematykę kształcenia się i szukania zatrudnienia przez studentów naszej Uczelni.

Zachęcamy także do dyskusji na łamach Biuletynu na temat grantów wewnętrznych i kryteriów ich przyznawania. Swoją opinię dotyczącą zmian w obowiązującym dotychczas na Politechnice systemie przyznawania grantów wewnętrznych wyraża prof. Lucjan Pawłowski w tekście „O grantach wewnętrznych inaczej”.

„Biuletyn” to także doskonałe kompendium wiedzy o działalności, sukcesach jednostek organizacyjnych i organizacji studenckich Politechniki Lubelskiej. W tym numerze znajdą Państwo również materiały dotyczące większości aspektów działalności naszej Uczelni.

Na koniec zachęcamy do lektury fraszek, które na stałe zagościły na łamach naszego czasopisma.

Redakcja

BIULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

2(24)/2010

Informacja o pracach Senatu PL	2
Święto Politechniki Lubelskiej	3
Gratulujemy nowym profesorom	8
Pożegnania	10
Absolwent Roku Politechniki Lubelskiej	11
Nasza aktywność naukowa	12
Finanse w 7. Programie Ramowym UE	13
O grantach wewnętrznych inaczej	14
Inżynieria biomedyczna – nowy interdyscyplinarny kierunek w lubelskich uczelniach	15
Politechnice rosną skrzydła	15
Lubelski Inkubator Przedsiębiorczości	17
Absolwenci PL w opiniach pracodawców – komunikat z badań	18
Samorząd Doktorantów Politechniki Lubelskiej	19
Erasmus coraz popularniejszy	20
Biblioteka	21
Krótki przewodnik Publish or Perish (lub Harzing)	
Studium Języków Obcych	22
Szkolenia językowe zakończone, jednak uczymy się dalej! Politechnika XXI wieku Kurs zakończony	
Z życia kół naukowych	25
Wydział Mechaniczny	30
Rozwój kadry naukowej Konferencje Badania, projekty Dydaktyka	
Wydział Elektrotechniki i Informatyki	32
Rozwój kadry naukowej XX ogólnopolski zjazd dziekanów Konferencje Współpraca międzynarodowa	
Wydział Budownictwa i Architektury	34
Wykłady na Cyprze Konkurs fotograficzny „Moja przestrzeń”	
Wydział Inżynierii Środowiska	35
Rozwój kadry naukowej Wyróżnienia Przepis na sukces Współpraca międzynarodowa Japonia	
Wydział Zarządzania	37
35 lat to piękny wiek! Obchody jubileuszu Biesiada oxfordzka Wydarzenie towarzyszące Rozwój kadry naukowej Konferencja Wydarzenia	
Wydział Podstaw Techniki	41
Konferencje Erasmus na WPT Wspomnienie o Adamie Bieleckim Współpraca z młodzieżą z Włodawy i Kraśnika	
Bezprzewodowy internet	45
Życie studenckie	45
Pod znakiem Juwenaliów 35 lat Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej Pracowicie, charytatywnie i empatycznie ... Krótki przekrój w SAF-owym wydaniu Wiosna... Wiosna... Spotkań ze Sztuką część druga... I Ty możesz zostać redaktorem Łączymy siły Pod żaglami Szermierka Historyczna Nasi sportowcy z sukcesami	
Nie tak całkiem serio (fraszki)	56

Informacja o pracach Senatu PL

(luty 2010 – czerwiec 2010)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- ustalono sposób obchodów Święta Politechniki Lubelskiej w 2010 r.;
- wprowadzono zmiany w:
 - Regulaminie Studiów w Politechnice Lubelskiej,
 - Uchwale Nr 2/2007/II w sprawie: 1. Zasad podziału pomiędzy jednostki organizacyjne Politechniki środków finansowych pochodzących z dotacji budżetowych, przeznaczonych na działalność dydaktyczną; 2. Zasad i trybu gospodarowania środkami własnymi; 3. Zasad i trybu opracowania planu rzeczowo-finansowego,
 - zasadach pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne oraz trybie i warunkach zwalniania z tych opłat,
 - warunkach i trybie kierowania za granicę pracowników, doktorantów i studentów Politechniki Lubelskiej w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególnych uprawnień tych osób,
 - kryteriach ocen nauczycieli akademickich oraz trybie ich dokonywania w Politechnice Lubelskiej,
 - zasadach ustalania kosztów uzyskania przychodów w wynagrodzeniu zasadniczym nauczycieli akademickich wykonujących w ramach stosunku pracy czynności stanowiących przedmiot prawa autorskiego;
- nadano prof. dr hab. inż. Wojciechowi Mitkowskiemu tytuł doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej;
- zatwierdzono sprawozdanie finansowe Politechniki Lubelskiej za 2009 r.;
- uchwalono plan rzeczowo-finansowy Politechniki Lubelskiej na 2010 r.;
- utworzono kierunek inżynieria biomedyczna na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia, prowadzonych wspólnie przez Politechnikę Lubelską i Uniwersytet Medyczny w Lublinie w oparciu o porozumienie podpisane pomiędzy tymi uczelniami 2.03.2010 r. i zatwierdzono regulamin tych studiów;
- przyjęto:
 - sprawozdanie z badań naukowych oraz współpracy naukowo-badawczej z zagranicą w roku 2009,
 - sprawozdanie z działalności Biura Promocji Politechniki Lubelskiej;
- pozytywnie zaopiniowano wnioski rad wydziałów o nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
 - wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki o przyznanie dla prof. dr hab. Marka Kosmulskiego nagrody indywidualnej stopnia I za publikacje naukowe w roku 2009,
 - wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki o przyznanie dla dr hab. inż. Henryki Danuty Stryczewskiej, prof. PL nagrody indywidualnej stopnia II za monografię profesorską,
- wniosek Rady Wydziału Mechanicznego o przyznanie nagrody dla zespołu kierowanego przez prof. dr hab. inż. Mirosława Wendekera za „Opracowanie i wdrożenie elektronicznego układu sterowania pracą lotniczego silnika tłokowego dużej mocy K9-E”;
- ustalono skład Komisji ds. restrukturyzacji Wydziału Podstaw Techniki;
- przyjęto warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach w Politechnice Lubelskiej na rok akademicki 2011/2012;
- przyjęto warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2011/2012;
- przyznano Medal Politechniki Lubelskiej za wybitne zasługi dla Uczelni prof. dr hab. inż. Józefowi Kuczmarszewskiemu;
- przyjęto zasady zatrudniania nauczycieli akademickich po osiągnięciu wieku emerytalnego;
- podjęto uchwałę w sprawie racjonalizacji zatrudnienia w Politechnice Lubelskiej;
- przyjęto zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, wymiaru zajęć dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasady obliczania godzin dydaktycznych, zasady i tryb powierzania godzin ponadwymiarowych oraz liczebności grup studenckich;
- dokonano wyboru podmiotu do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Politechniki Lubelskiej na lata 2010-2012;
- wyrażono zgodę na:
 - zawarcie umowy i realizację projektu pod nazwą „Politechnika kolebką przedsiębiorczości”,
 - zawarcie umowy i realizację projektu pod nazwą „INFO-METAMORFOZA. Wzbudzenie ducha przedsiębiorczości wśród pracowników uczelni”,
 - obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu „Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku Architektura i Urbanistyka”;
- pozytywnie zaopiniowano zmiany organizacyjne w sprawie:
 - utworzenia stanowiska Sekretarza Rektora,
 - przekształcenia Zespołu Radców Prawnych w stanowisko Rady Prawnego,
 - przekształcenia Biura Promocji Politechniki Lubelskiej oraz Biura Karier Studenckich w Biuro Promocji i Karier Politechniki Lubelskiej,
 - zniesienia Wydawnictwa Politechniki Lubelskiej;
- uzupełniono skład Konwentu Politechniki Lubelskiej;
- oceniono pozytywnie działalność dyrektorów:
 - Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii PL,

- Lubelskiego Centrum Transferu Technologii PL,
- Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości PL;
- wyrażono zgodę na rozwijanie współpracy międzynarodowej pomiędzy Politechniką Lubelską a:
 - Czerniowieckim Uniwersytetem Narodowym im. Jurija Felkowicza (Ukraina);
 - Wschodnio-Kazachstańskim Państwowym Uniwersytetem Technicznym im. D. Sierikbayeva (Ust-Kamenogorsk, Republika Kazachstanu);
 - Uniwersytetem w Jaën (Hiszpania);
 - Instytutem Geochemii Środowiska Narodowej Akademii Nauk Ukrainy (Ukraina).

Rektor przedstawił informacje o podjętych decyzjach dotyczących spraw osobowych:

- dr hab. inż. Marek Jakubowski, prof. PL został powołany na Kierownika Katedry Metod i Technik Nauczania Wydziału Podstaw Techniki na czas określony;
- dr hab. Adam Bobrowski, prof. PL został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego PL w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Matematyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki na czas określony;
- dr hab. inż. Jan Jasik, prof. PL został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki na czas określony;
- dr hab. inż. Oleksandra Hotra, prof. PL została mianowana na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Elektroniki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki na czas określony;
- prof. dr hab. inż. Janusz Sikora został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Procesów Polimerowych Wydziału Mechanicznego na czas nieokreślony.

Elżbieta Gontarz, Agata Okoń

Święto Politechniki Lubelskiej

Dnia 13 maja 2010 r. odbyły się główne uroczystości związane z obchodami Święta naszej Uczelni. Rozpoczęła je msza święta w intencji pracowników, studentów i doktorantów Politechniki. Pozostała część uroczystości miała miejsce w auli im. Rektora St. Podkowy w Wydziale Mechanicznym.

*

W ramach Święta tradycyjnymi punktami obchodów była promocja doktorów habilitowanych i doktorów. Przybyłych gości powitał Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak.

**Wielce Szanowni i Dostojni
Goście,
Wysoki Senacie,
Koleżanki i Koledzy,
Drodzy Studenci**

57 lat funkcjonowania Politechniki Lubelskiej to doskonałe odzwierciedlenie potrzeb, jakie stawia nam rozwój społeczny i gospodarczy. Jestem dumny, że mogę kierować Politechniką, Uczelnią tak istotną dla naszego regionu. Podobnie jak wszyscy moi poprzednicy Rektorzy, staram się podejmować jak najwięcej działań służących na rzecz rozwoju nauki i edukacji młodzieży naszej Alma Mater.

Dziś jest nasze Święto, wypada mówić przede wszystkim o sukcesach i marzeniach. Jednak podobnie jak część uczelni publicznych borykamy się na co dzień z wieloma trudnościami, ale zawsze, podkreślam z a w s z e, wszystkie działania władz Uczelni mają na celu dobre wykształcenie naszych studentów. Ten cel jest niezmienny od początku

istnienia Politechniki Lubelskiej. Nigdy nie powinno być przyzwolenia na bylejakość w nauce i edukacji.

Potwierdzeniem tego mogą być nasi najzdolniejsi studenci, którzy otrzymają dziś nagrody ufundowane przez Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej. Proszę przyjmijcie moje szczere gratulacje. Jestem przekonany, że będziecie godnie reprezentować Uczelnię, chwalić się wybitnymi osiągnięciami technicznymi i organizacyjnymi, aktywnością zawodową i społeczną zarówno w naszym regionie, w kraju, jak i za granicą. Składam wyrazy uznania dla wszystkich Waszych dokonań.

Szanowni Państwo.

To ważne, by świat nauki ciągle się rozwijał, przechodził metamorfozy. Nie możemy jednak zapominać, że to człowiek wiedzie prymat nad techniką, a technika ma tylko służyć człowiekowi. Warunkiem sukcesu każdej uczelni są uczeni, ich wiedza, umiejętności i twórcze wykorzystanie techniki. Cieszę się, że i nasza Alma Mater może poszczycić się osobami, które wybrały za swój cel życiowy naukę. Dziś głównym punktem obchodów Święta Politechniki Lubelskiej będzie promocja doktorska – to kolejny krok uzdolnionych studentów w planowanej ścieżce rozwoju naukowego.

Zwrócę się w tym momencie do promowanych dziś Doktorów.

Są w życiu takie chwile, które na zawsze pozostają w pamięci. Taką chwilą jest niewątpliwie dzisiejsza uroczystość promocji doktorskiej. Serdecznie gratuluję Wam dotychczasowych osiągnięć, jestem dla nich pełen podziwu i uznania. Życzę wytrwałości, pracowitości i powodzenia w dalszej pracy naukowo-badawczej. Dobrowolnie poświęćcie

się nauce, wspinać się Państwo po jej drabinie, ogarniając coraz większy horyzont poznania.

Gratuluję również Państwa rodzinom, które mają niemały udział w Waszym sukcesie. Ta uroczystość z pewnością zapadnie w świadomości Waszych najbliższych, wskaże na wysiłek, jaki Państwu towarzyszył i będzie towarzyszył zdobywaniu i pogłębianiu wiedzy.

Drodzy Doktoranci, nie byłoby jednak Waszego sukcesu, gdyby nie duże poświęcenie i służenie swoją wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym Waszych promotorów. *Prawdziwy uczonek* – jak mówił Alfred Einstein – *potrzebuje zmysłu mistycznej ciekawości i zadziwienia wszechświatem, jeżeli ten świat chce zrozumieć*. Tylko tacy uczeni i nauczyciele będą poszukiwali metod, by dotrzeć do prawdy i rozbudzać wyobraźnię, wyzwalać talenty.

Szanowni Państwo Promotorzy, dziękuję za pomoc w kształceniu tych młodych ludzi. Wasze zasługi i udział w dzisiejszej uroczystości jest znaczący.

Winston Churchill mówił, że *im dłużej wpatrujemy się w przyszłość, tym dalej widzimy, tym lepiej potrafimy kreować drogę do przyszłości*. Jeszcze raz, w imieniu całej naszej społeczności akademickiej i własnym, życzę Państwu, aby droga nauki była usłana sukcesami i prowadziła do wyznaczonego przez Was celu.

Szanowni Państwo, Przyjaciele Politechniki.

Jubileusz to okazja, aby połączyć różne pokolenia ludzi tworzących historię szkoły, docenić dorobek, a jednocześnie tworzyć jej nowe oblicze. Dotychczasowe sukcesy zarówno w zakresie nauki, kształcenia, jak również modernizacji naszego kampusu przynoszą całej społeczności akademickiej ogromną satysfakcję i stanowią powód do dumy. Obecny stan Politechniki uzyskany ciężką pracą naszych pracowników, absolwentów, studentów oraz przyjaciół Uczelni jest podstawą do dalszego jej rozwoju zsynchronizowanego z przyszłymi rosnącymi potrzebami nauki i gospodarki. Pragnę wyrazić wszystkim wdzięczność za każdy wyraz troski o Politechnikę Lubelską.

Dziękuję serdecznie za uwagę.

*

W kolejnym punkcie programu Rektor prof. Marek Opiekalak wraz z Dziekanem Wydziału Mechanicznego prof. Henrykiem Komstą wręczyli dyplomy tym osobom, które otrzymały stopień doktora habilitowanego. Byli to:

dr hab. inż. Kazimierz Zaleski

dr hab. inż. Andrzej Zniszczyński.

Święto Politechniki Lubelskiej to już tradycyjnie święto doktorów. W tym roku do promocji doktorskiej przystąpiło 14 osób.

Wydział Mechaniczny

dr inż. Anna Warmińska

dr inż. Konrad Pietrykowski

dr inż. Łukasz Grabowski

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

dr inż. Piotr Lewiński

dr inż. Piotr Bednarczuk

dr inż. Tomasz Giżewski

dr inż. Jarosław Diateczyk

dr inż. Marcin Kowalski

dr inż. Tomasz Szymczyk

dr inż. Dariusz Gutek

dr inż. Piotr Kisała

Wydział Budownictwa i Architektury

dr inż. Jacek Szulej

dr inż. Agata Czarnigowska

Wydział Inżynierii Środowiska

dr inż. Natalia Bezpalko

*

Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej już po raz czwarty uhonorowało najlepszych studentów Politechniki poprzez przyznanie im stypendiów. Nagrody wręczyli Prezes Towarzystwa Pan Marek Maj oraz Prorektor ds. Studenckich prof. Stanisław Skowron.

Wyróżnieni studenci:

Michał Bartnicki – Wydział Budownictwa i Architektury

Tomasz Bulzak – Wydział Mechaniczny

Tomasz Kasprzyk – Wydział Podstaw Techniki

Barbara Korbela – Wydział Inżynierii Środowiska

Marek Robert Skorek – Wydział Elektrotechniki i Informatyki

Marta Wojtyra – Wydział Zarządzania.

*

Tego dnia osoby, którym zostały nadane tytuły profesora oraz osoby, które uzyskały stopnie naukowe doktora habilitowanego i stopnie doktora poza Uczelnią otrzymały listy gratulacyjne, które wręczał Prorektor ds. Nauki prof. Zbigniew Pater.

Tytuł naukowy profesora

prof. dr hab. Krystyna Bartnik-Pomorska

prof. dr hab. Marek Kosmulski

prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski

prof. dr hab. inż. Janusz Sikora
prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska

Stopnie naukowe doktora habilitowanego (uzyskane poza Uczelnią)

dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa
dr hab. inż. Jacek Czerwiński
dr hab. Anna Jaśkowska
dr hab. Artur Pawłowski

Stopnie naukowe doktora (uzyskane poza Uczelnią)

dr Marzena Cichorzewska
dr Iwona Malinowska
dr inż. arch. Natalia Przesmycka
dr inż. Łukasz Skowron
dr inż. Maria Skublewska-Paszowska.

*

Również z rąk Prorektora Zbigniewa Patera listy gratulacyjne otrzymały osoby mianowane na stanowisko profesora zwyczajnego oraz profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej.

Mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego

prof. dr hab. inż. Tadeusz Banek
prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski
prof. dr hab. inż. Dariusz Sybilski
prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik

Mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL

dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa
dr hab. inż. Jacek Czerwiński
dr hab. inż. Marian Janczarek
dr hab. Artur Pawłowski.

*

W tym roku podczas Święta Uczelni uroczyste nadano tytuł doktora honoris causa prof. dr hab. inż. Wojciechowi Mitkowskiemu.

Uroczystość otworzył Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak.

Dostojny Doktorze Honorowy, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo

Politechnika Lubelska obchodzi dzisiaj swoje Święto. To już 57 lat, od kiedy w Lublinie utworzono Wieczorową Szkołę Inżynierską, przekształconą następnie w Wyższą Szkołę Inżynierską, a ostatecznie w Politechnikę Lubelską.

Były to czasy trudne, ale równocześnie pełne nadziei. W tych murach pobrzmiewają echa tak wielu wydarzeń... Przeglądając karty historii naszej Uczelni, szukamy nauk i wskazówek dla naszej przyszłości. Jedno jest pewne, Politechnika Lubelska nie tylko w przeszłości, ale także dziś, dobrze służy nauce i nauczaniu.

Nie ma najmniejszej wątpliwości, że dla całej naszej społeczności Święto Politechniki Lubelskiej to wydarzenie o szczególnym charakterze. Spotykamy się na uroczystym posiedzeniu Senatu, by wspólnie świętować radosne chwile. Tym radośniejsze, ponieważ do grona naszej wspólnoty dołącza prof. Wojciech Mitkowski, otrzymując tytuł doktora honoris causa naszej Uczelni. Dzień dzisiejszy wpisuje Pana Profesora formalnie i uroczyste w dzieje naszej Uczelni. W rzeczywistości jest on od dawna w nasze życie politechniczne wpisany.

Tytuł doktora honorowego to najwyższa godność, jaką środowisko akademickie może nadać osobom nadzwyczajnie zasłużonym w obszarze nauki, kultury i życia społecznego. To wyraz uznania dla wybitnych osiągnięć, docenienie postaw pełnych zaangażowania. To również symbol i wyraz akademickości uczelni: zawiera się w nim całe nasze dziedzictwo, esencja naszej tradycji i jednocześnie świadectwo swoistości tej tradycji. W swojej dotychczasowej historii Politechnika Lubelska nadała ten zaszczytny tytuł jedynie sześciu osobom. Po raz pierwszy godnością tą obdarzony został prof. Michał Kleiber. W tym szacownym gronie znaleźli się również: Anthony Moses, Tadeusz Kaczorek, śp. Stanisław Kocańda, Henryk Hawrylak oraz Ryszard Tadeusiewicz.

Uczelnie postrzegane są przez swoich pracowników naukowych – wybitne jednostki, ludzi oddanych nauce, pełnych pasji, zaangażowania, odwagi, dla których praca jest natchnieniem. O takich ludziach mówiła w wystąpieniu po otrzymaniu Nagrody Nobla w dziedzinie literatury w 1996 r. Wisława Szymborska: *Bywają tacy lekarze, pedagodzy i przedstawiciele innych zawodów, którzy wykonują swą pracę z zamiłowaniem i wyobraźnią. Ich praca może być bezustanną przygodą, jeśli tylko potrafią w niej dostrzec coraz to nowe wyzwania. Pomimo trudów i porażek ich ciekawość nie stygnie. Cieszy mnie, że możemy w naszym środowisku wskazać i uhonorować taką osobę.*

Pozycja naukowa i autorytet naszego Gościa Honorowego Profesora Wojciecha Mitkowskiego są efektem jego talentu, wyjątkowych zdolności i charakteru. Ci, którzy mieli zaszczyt i przyjemność poznać bliżej Profesora, określają go jako osobę życzliwą, empatyczną i zawsze gotową do pomocy. To urodzony społecznik. Już jako młody chłopiec wstąpił do drużyny harcerskiej ZHP, gdzie kształtowały się jego postawy i zachowania osadzone głęboko na wartościach Prawa i Przysiężenia Harcerskiego nakierowanych na służbę Bogu, Ojczyźnie i bliźnim. Przez całe życie prywatne i zawodowe Profesor włącza się w różnorodne inicjatywy społeczne.

Profesor Mitkowski to człowiek wielkiego serca, miłośnik nie tylko harcerstwa, turystyki, ale przede wszystkim nauki. Swoją pozycję w nauce budował przez całe dotychczasowe życie. W bogatej palecie Jego prac naukowych, naukowo-badawczych i wdrożeniowych można odnotować główne nurty: automatyka i robotyka, teoria sterowania, sterowanie optymalne, systemy dynamiczne, teoria obwodów

elektrycznych, metody numeryczne, zastosowania matematyki. Nie sposób ocenić zasług Profesora Mitkowskiego na rzecz rozwoju tych dziedzin.

Życie profesora Wojciecha Mitkowskiego jest pełne osiągnięć, ale też ogromnej pracy nad sobą i owocnej współpracy z różnymi środowiskami. Jestem pełen podziwu dla rzadkiej umiejętności łączenia pracy naukowej z Jego bogatą pracą organizacyjną. Można wymienić wiele odpowiedzialnych i reprezentacyjnych funkcji, które pełnił w swym aktywnym życiu zawodowym.

Należy również podkreślić zdolności dydaktyczne Profesora. Znaczną część swojej działalności poświęcał i nadal poświęca swoim studentom, którym umiejętnie przekazuje zdobytą wiedzę, a dzięki swojej nieprzeciętnej osobowości, potrafi wzbudzać w nich pragnienie nauki.

Wielce Szanowny Panie Profesorze! Proszę przyjąć serdeczne gratulacje i słowa uznania z okazji nadania zaszczytnego tytułu doktora honoris causa przez Senat naszej Uczelni.

Platon mówił: *wiedza jest drugim słońcem dla ludzi*. Życzę więc Panu Profesorowi, by to słońce nigdy nie zgasło i przyczyniało się do osiągania dalszych sukcesów naukowych.

Dziękuję serdecznie za uwagę.

*

Laudacja, którą wygłosił prof. Waldemar Wójcik, Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, przedstawiała dorobek i osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz organizacyjne prof. W. Mitkowskiego.

**Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo**

Przypadł mi zaszczyt pełnienia funkcji promotora w dzisiejszej uroczystości nadania godności doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej Panu prof. Wojciechowi Mitkowskiemu.

Natura zjawisk i złożoność procesów dynamicznych w układach sterowania powodują, że ludzka wyobraźnia i intuicja mogą być zawodne, a wtedy należy zaufać matematyce. Podejście takie jest bliskie profesorowi Wojciechowi Mitkowskiemu, który jest powszechnie cenionym i wybitnym specjalistą o uznanym autorytecie w zakresie teorii sterowania, sterowania optymalnego, systemów dynamicznych, teorii obwodów elektrycznych, metod numerycznych oraz zastosowań matematyki.

Prof. Wojciech Mitkowski urodził się 5.10.1946 r. w Krakowie w rodzinie zawodowych historyków, co niewątpliwie miało istotny wpływ na ukształtowanie Jego zaangażowanej postawy zarówno w młodości, jak i dorosłym życiu. Uczęszczał do szkoły podstawowej nr 4 w Krakowie oraz do V Liceum Ogólnokształcącego również w Krakowie. Studiował na Wydziale Elektrotechniki (obecnie Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki) Akademii Górniczo-Hutniczej, który ukończył 12.03.1970 r., uzyskując tytuł

magistra inżyniera elektryka z zakresu automatyki i telemechaniki. Bezpośrednio po ukończeniu studiów został słuchaczem Wydziałowego Studium Doktoranckiego AGH. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał 24.01.1974 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Sterowanie obiektów o parametrach rozłożonych w oparciu o aproksymację modelem dyskretnym”. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie automatyki uzyskał 8.11.1984 r. na podstawie rozprawy pt. „Stabilizacja systemów liniowych stacjonarnych”. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Mu 20.03.1992 r.

Prof. Wojciech Mitkowski pracę zawodową rozpoczął 1.10.1973 r. na stanowisku starszego asystenta w Zakładzie Cybernetyki i Teorii Sterowania Instytutu Automatyki. Następnie od 1.10.1974 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta, a od 1.11.1985 r. na stanowisku docenta. Po uzyskaniu tytułu naukowego profesora został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w AGH, zaś od 1998 r. na stanowisku profesora zwyczajnego.

Główne kierunki badań profesora Wojciecha Mitkowskiego skupiają się wokół zagadnień związanych ze sterowaniem systemów dynamicznych. Wiele miejsca w Jego dorobku naukowym zajmują opracowania dotyczące sterowania procesami przemysłowymi, między innymi przemian fazowych, optymalizacji kształtu, procesu konwertorowego, czy dotyczących grzania słabów. [...]

Prof. Wojciech Mitkowski posiada znaczący dorobek naukowy i jest niekwestionowanym autorytetem w zakresie automatyki i robotyki oraz teorii sterowania. Jest On autorem 6 i współautorem 3 książek, autorem 5 rozdziałów w książkach, autorem i współautorem około 180 artykułów i komunikatów naukowych oraz około 30 opracowań niepublikowanych, dotyczących badań i dydaktyki.

Prof. Wojciech Mitkowski aktywnie uczestniczył w pracach na rzecz przemysłu. Jest współautorem 17 prac naukowo-badawczych zastosowanych w praktyce. Uczestniczył również w realizacji programów resortowych jako Kierownik Resortowego Programu Badań Podstawowych „Teoria sterowania i optymalizacja ciągłych układów dynamicznych i procesów dyskretnych” (1986-1990). Kierował realizacją prac własnych oraz statutowych AGH. Uczestniczył w realizacji wielu grantów KBN, w tym 4 jako Kierownik. [...]

Należy podkreślić również bardzo bogatą działalność prof. Wojciecha Mitkowskiego w zakresie kształcenia kadry naukowej. Był promotorem 6 rozpraw doktorskich oraz jest promotorem w 2 wszczętych przewodach doktorskich. Był recenzentem 32 rozpraw doktorskich, w tym 2 obronionych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej (2003 i 2006), recenzentem 23 rozpraw habilitacyjnych oraz w 14 postępowaniach o nadanie tytułu naukowego profesora. Recenzował również dorobek dotyczący wniosku o stanowisko profesora zwyczajnego (3 razy) i o stanowisko profesora nadzwyczajnego (4 razy).

Opracował ponadto recenzje wydawnicze 11 prac habilitacyjnych oraz wielu prac zgłoszonych do publikacji w wydawnictwach uczelnianych oraz czasopismach krajowych i międzynarodowych, w tym zagranicznych np. *Non-linear Dynamics, Computational and Applied Mathematics,*

System Sciences. Wielokrotnie recenzował również projekty badawcze.

Prof. Wojciech Mitkowski współpracuje z redakcjami czasopism: „International Journal of Applied Mathematics and Computer Science”, „Opuscula Mathematica”, „Matematyka Stosowana”, „Informatyka w Technologii Materiałów”.

Działalność dydaktyczną prof. Wojciech Mitkowski rozpoczął w 1974 r. Prowadził wykłady, ćwiczenia rachunkowe oraz laboratoria na różnych kierunkach studiów, głównie z zasad automatyki i cybernetyki, teorii sterowania, systemów dynamicznych, podstaw matematycznych w automatyce i robotyce, podstaw automatyki, automatyki elektronicznej, czy automatyki hutniczej. Prowadził również zajęcia na studiach podyplomowych, studiach doktoranckich i międzynarodowych warsztatach doktoranckich. Był promotorem 25 prac dyplomowych oraz opiekunem Koła Naukowego Elektroników i Automatyków.

Bogata jest również działalność organizacyjna i społeczna i to zarówno w Akademii Górniczo-Hutniczej, jak i też poza macierzystą Uczelnią, w tym na rzecz Krakowa i kraju. [...]

W Akademii Górniczo-Hutniczej prof. Wojciech Mitkowski był Zastępcą Kierownika Zakładu Cybernetyki i Teorii Sterowania (1973-1987), Prodziekanem i Dziekanem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki (1987-1990 i 1990-1996, odpowiednio).

Był też członkiem komitetu redakcyjnego (1986-1987), zastępcą redaktora (1987-1991) i redaktorem (1991-1994) działu AUTOMATYKA Zeszytów Naukowych AGH. Od 1997 roku jest redaktorem półrocznika AUTOMATYKA.

Brał aktywny udział w pracach komisji rekrutacyjnej jako członek komisji, sekretarz, zastępca przewodniczącego oraz przewodniczący. [...]

Prof. Wojciech Mitkowski jest też członkiem licznych stowarzyszeń i towarzystw. Oprócz Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa jest między innymi członkiem: IEEE (The Institute of Electrical and Electronics Engineering, USA), Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Krakowskiego Klubu Przodowników Turystyki Górskiej, Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Polskiego Związku Żeglarskiego.

Za działalność naukowo-dydaktyczną i organizacyjną prof. Wojciech Mitkowski był wielokrotnie nagradzany między innymi nagrodami Ministra oraz nagrodami Rektora Akademii Górniczo-Hutniczej. [...]

Prof. Mitkowski od wielu lat współpracuje z Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Jej efektem były między innymi recenzje wydawnicze, recenzje rozpraw doktorskich oraz udział w wyjazdowym seminarium Katedry Automatyki AGH zorganizowanym na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechnice Lubelskiej w 2007 roku.

Przedstawiając dokonania Pana Profesora w dziedzinie nauki, dydaktyki i prac organizacyjnych i działalności społecznej, wyrażam głębokie przekonanie, że Politechnika Lubelska nadaje godność doktora honoris causa profesorowi

Wojciechowi Mitkowskiemu jako wybitemu nauczycielowi akademickiemu, organizatorowi nauki i uczonemu światowego formatu o dużej skromności.

Następnie głos zabrał Doktor Honorowy. Wykład prof. Mitkowskiego dotyczył matematycznej struktury świata. *Dzięki niej możliwa jest realizacja filozofii jedności nauki. Matematyka jest strukturą naszego świata. Nie opisem tej struktury, ale samą strukturą* – mówił Profesor.

Bezpośrednio po uroczystości odbyło się spotkanie z Doktorem Honorowym w sali Rady Wydziału Mechanicznego, które było okazją do składania życzeń i gratulacji prof. Mitkowskiemu.

Iwona Czajkowska-Deneka, Milena Jagiełło-Okoń

*

Tradycyjnie na zakończenie Święta Politechniki Lubelskiej odbył się PIKNIK, w którym uczestniczyli pracownicy, absolwenci oraz grono przyjaciół Uczelni. Życzenia dobrej zabawy, które złożył Rektor spełniły się, gdyż zabawa, w której uczestniczyło blisko 200 osób była doskonała.

Pomimo deszczu za oknem, wewnątrz gościnnych sal „Stołówki” panowała wyjątkowo gorąca atmosfera, którą podgrzewali DJ Grzegorz oraz Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej, występujący z programem „Stara Warszawa”.

Zespół wspaniale przygrywał, zapraszając wszystkich do wspólnego śpiewania oraz tańca po rozgrzanych do czerwoności parkiecie, po którym snuły się smugi „zaczarowanego” dymu. Również studenci z Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej zorganizowali dla nas zabawę przy karaoke. Profesjonalne przygotowanie zabawy sprawiło, że czuliśmy się jak artyści na estradzie.

Dziękując wszystkim za udział w PIKNIKU, zapraszamy ponownie za rok na równie wspaniałą zabawę.

Elżbieta Jędrusiak

Gratulujemy nowym profesorom

Prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska

Urodziłam się w Lublinie. Tutaj ukończyłam I LO im. Stanisława Staszica, a następnie studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej, według indywidualnego toku studiów, uzyskując w 1976 r. dyplom magistra inżyniera elektryka. W tym samym roku rozpoczęłam pracę naukowo-dydaktyczną, przechodząc wszystkie szczeble kariery naukowo-badawczej, od stanowiska asystenta w Katedrze Podstaw Elektrotechniki, do profesora nadzwyczajnego w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. W 2004 r. objęłam stanowisko Dyrektora Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii.

Głównym obszarem moich zainteresowań naukowych są technologie plazmowe i układy zasilania reaktorów plazmowych bazujące na transformatorach specjalnych. W tej problematyce wykonałam pod kierunkiem prof. Tadeusza Janowskiego rozprawę doktorską *Analiza pracy magnetycznego przetwarzacza częstotliwości jako źródła zasilania odbiornika nieliniowego na przykładzie wytwornicy ozonu*. Na jej podstawie RN Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej PL nadała mi w 1986 r. stopień doktora nauk technicznych. Kolejna monografia *Elektromagnetyczny układ zasilania reaktorów plazmowych ze ślizgającym się wyładowaniem łukowym*, została przedstawiona w 1998 r. w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie jako rozprawa habilitacyjna i stała się podstawą nadania mi w 1999 r. stopnia doktora habilitowanego.

Odbyłam 11 staży naukowych w kraju i za granicą, w uczelniach Włoch, Wielkiej Brytanii, Francji i Japonii. Ważnym okresem w moim życiu naukowym był rok akademicki 2003/2004. Przez rok, jako profesor wizytujący, prowadziłam w Uniwersytecie Kumamoto w Japonii wykłady i badania dotyczące wytwarzania nietermicznej plazmy oraz jej wykorzystania w procesach sterylizacji i dezynfekcji. Zaowocowały one wspólnymi publikacjami z naukowcami japońskimi oraz podpisaniem umowy o współpracę między pomiędzy Politechniką Lubelską a Uniwersytetem Sojo w Kumamoto.

Mój dorobek naukowy obejmuje ponad 200 opracowań naukowo-badawczych, w tym 22 samodzielne publikacje, 8 monografii i 2 skrypty, 55 prac w czasopiśmie, 125 prac konferencyjnych. Jestem współtwórczynią 4 patentów i 1 zgłoszenia patentowego. Ostatnią pozycją przed uzyskaniem tytułu jest książka *Technologie plazmowe w energetyce i inżynierii środowiska*, podsumowująca moje ponad 20-letnie badania, wydana w 2009 r. pod patronatem Komitetu Elektrotechniki PAN.

Wypromowałam ponad 90 absolwentów studiów magisterskich i inżynierskich na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Byłam promotorem 3 rozpraw doktorskich doktorów: Leszka Jaroszyńskiego, Grzegorza

Komarzyńca i Jarosława Diatczyka, zatrudnionych w IPEiE, którzy stanowią trzon zespołu zajmującego się, pod moim kierownictwem, problematyką wytwarzania i zastosowań nietermicznej plazmy.

Wykonałam recenzje 8 rozpraw naukowych, habilitacyjnych i doktorskich oraz wielu artykułów do czasopism krajowych i zagranicznych. Współorganizuję cykliczną międzynarodową konferencję ELMECO i jestem członkiem komitetu naukowego międzynarodowej konferencji HAKONE, jako jedna z dwojga przedstawicieli z Polski.

Popularyzuję wyniki moich badań w środowisku lubelskim, wygłaszając wykłady i współorganizując pokazy laboratoryjne podczas Lubelskiego Festiwalu Nauki, na posiedzeniach Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej PTETiS i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego LTN.

Uczestniczę w pracach organizacyjnych na rzecz Politechniki Lubelskiej i Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. W kadencji 2008-2012 jestem Przewodniczącą Komisji ds. Badań Naukowych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Pracuję w towarzystwach naukowych i branżowych: Sekcji Teorii Elektrotechniki, Komitetu Elektrotechniki PAN, Komisji Plazmy Niskotemperaturowej OL PAN, LTN, PTETiS i SEP.

Moja działalność publikacyjna, badawcza, dydaktyczna i społeczna była kilkakrotnie nagradzana. Najważniejsze to 2 nagrody zespołowe Ministra za działalność naukową: (w 1990 i 2001), Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złoty Krzyż Zasługi, Złota Honorowa Odznaka SEP, Srebrna Odznaka PTETiS.

Tytuł naukowy uzyskałam decyzją Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dnia 26.02.2010 r., ale zawiadomienie z Kancelarii Prezydenta otrzymałam 13.04.2010 r., w 3 dni po „tragedii smoleńskiej”. Moja wielka radość mieszała się z wszechobecnym smutkiem po stracie Prezydenta i wielu znakomych postaci życia publicznego w Polsce.

Jestem szczęśliwą mężatką, w tym roku minęła 35. rocznica naszego ślubu. Mamy dwoje dzieci: córkę Małgorzatę – psycholożkę i psychoterapeutkę, syna Macieja – inżyniera elektryka, a od ponad roku wnuczkę Jagódkę, której pojawienie się na świecie było dla mnie najszczęśliwszym wydarzeniem ostatnich lat i uczyniło mnie kobietą całkowicie spełnioną.

Rozliczne obowiązki, ostatnio także babci, nie pozwalają mi poświęcać wiele czasu na zainteresowania pozazawodowe. Wolne chwile spędzam z rodziną na działce na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim, gdzie obcując z przyrodą, „ładuję akumulatory”, by jak co roku w październiku z radością rozpocząć kolejny rok pracy w Politechnice Lubelskiej.

Prof. dr hab. inż. Janusz Wojciech Sikora

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 25 września 2009 roku nadał dr hab. inż. Januszowi Wojciechowi Sikorze, profesorowi Politechniki Lubelskiej, tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Uroczyste wręczenie nominacji profesorskiej odbyło się w Pałacu Prezydenckim 3 marca 2010 roku.

Profesor jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej, kierunku mechanika i budowa maszyn, specjalności przetwórstwo tworzyw polimerowych. W 1990 roku podjął pracę w Katedrze Procesów Polimerowych na stanowisku asystenta. Pracę doktorską pt. „Badania teoretyczne i doświadczalne procesu wytłaczania autotermicznego poliolefin” wykonał pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Danuty Anny Żuchowskiej i obronił w 1995 r. na Wydziale Chemicznym Instytutu Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych Politechniki Wrocławskiej, uzyskując stopień naukowy doktora nauk technicznych. W latach 1995-2002 był adiunktem na Politechnice Lubelskiej. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych uzyskał w 2000 r. na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania Politechniki Poznańskiej na podstawie rozprawy „Studium autotermiczności procesu wytłaczania i strefy rowkowanej wytłaczarki”. W roku 2002 uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej. Obecnie jest Kierownikiem Katedry Procesów Polimerowych na Wydziale Mechanicznym PL.

Zainteresowania naukowe prof. Janusza W. Sikory koncentrują się od wielu lat na podstawach teoretycznych i doświadczalnych procesów przetwórstwa tworzyw, zwłaszcza wytłaczania oraz budowy, wytwarzania, właściwości i struktury wybranych wytworów z tworzyw. Zajmuje się także konstrukcją układów uplastyczniających i narzędzi przetwórczych, przede wszystkim głowic wytłaczarskich oraz urządzeń uzupełniających w procesach przetwórstwa – przygotowawczych i zakończeniowych.

Głównym celem tych badań jest bliższe poznanie zjawisk i procesów fizycznych występujących podczas wytłaczania tworzyw termoplastycznych. Szczególne znaczenie przypisuje się poznaniu wpływu rozwiązań konstrukcyjnych strefy rowkowanej cylindra układu uplastyczniającego wytłaczarki, układu zasypowego wytłaczarki i rozwiązań konstrukcyjnych głowicy wytłaczarskiej na przebieg oraz efektywność procesu wytłaczania. Celem tych badań są również nowe rozwiązania wytworów z tworzyw oraz związki pomiędzy procesem ich wytwarzania a właściwościami i strukturą, co determinuje aplikacje.

Profesor jest autorem lub współautorem ponad 175 prac publikowanych, w tym 21 ukazało się w czasopiśmie notowanych na tzw. liście filadelfijskiej, 22 patentów i ponad 30 zgłoszeń patentowych. Wykonał kilkanaście recenzji wniosków badawczych, 5 recenzji prac doktorskich, 2 monografie naukowe i wielu artykułów przeznaczonych do druku, również w czasopiśmie zagranicznych.

Znalazł się w gronie uczonych o uznaniu międzynarodowym, czego wyrazem jest autorstwo rozdziału w książce pod redakcją T. Sabu i W. Yang pt. „Advances in Polymer Processing. From macro to nano scales”. Woodhead Publishing Limite, Oxford – Cambridge – New Delhi 2009, stron 732. Książka jest dostępna na rynkach Stanów Zjednoczonych, Azji i Europy. Był uczestnikiem 9 projektów badawczych KBN oraz MNiSzW, w tym w dwóch jako kierownik.

Prof. Sikora współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi, np. z Politechniką Szczecińską (sterowanie maszynami przetwórczymi), Politechniką Częstochowską (badania procesu wtryskiwania tworzyw), Instytutem Chemii Przemysłowej (wytłaczanie reaktywne), Instytutem Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu (rozwój budowy wytłaczarek ze strefą rowkowaną i segmentem obrotowym cylindra oraz badań procesu wytłaczania), z University of Johannesburg (badania nad otrzymywaniem recykulacyjnej folii polimerowej), z Rauwendaal Extrusion Engineering, Auburn, California USA (rozwój technologii i konstrukcji wytłaczarek), Beijing University of Chemical Technology, Chiny (budowa i badania nowej wytłaczarki do tworzyw polimerowych), University of Applied Science, Zwickau, Niemcy (technologie wytłaczania porującego), Technical University of Košice, Słowacja (technologie wtryskiwania tworzyw termoplastycznych).

Profesor jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia „The Polymer Processing Society”, Komisji XII Budowy i Eksploatacji Maszyn, Elektroniki i Budownictwa Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Polskiego Naukowo-Technicznego Towarzystwa Eksploatacyjnego, Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów.

Uzyskał kilkanaście medali, wyróżnień i listów gratulacyjnych, w zdecydowanej większości na prezentacjach zagranicznych, za osiągnięcia w działalności innowacyjnej. Niedawno otrzymał Złoty Medal podczas 7th International Fair of Innovations, New Ideas, Products and Technologies ARCA 2009, które odbyły się w Zagrzebiu za opracowanie pt. „An active plasticizing system, especially for a single-screw extruder” oraz srebrny medal w konkursie Lepine 2009 – Le Salon International de L’invention za opracowanie „Dispositif actif de plastification, surtout dans l’extrudeuse mono-vis” w Paryżu. Wielokrotnie był wyróżniany nagrodą Rektora Politechniki Lubelskiej za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną.

Bierze czynny udział w unowocześnianiu i aktualizowaniu procesu dydaktycznego, prowadzi wykłady, ćwiczenia, prace przejściowe i dyplomowe. Wnosi znaczący wkład w rozwój laboratoriów katedralnych, budując oryginalne stanowiska badawcze do celów naukowych oraz modernizując i unowocześniając stanowiska do celów dydaktycznych.

Pożegnania

Prof. dr hab. inż. Janusz Kwiatkowski (1923-2010)

Dnia 6.05.2010 r. odszedł od nas prof. Janusz Kwiatkowski. Profesora pożegnaliśmy 11 maja.

Podczas uroczystości żałobnych zastanawialiśmy się, jakim człowiekiem był prof. Janusz Kwiatkowski. Ci, co Go znali, ze smutkiem i szcunkiem odprowadzali Profesora podczas ostatniej drogi.

Droga zawodowa prof. Kwiatkowskiego była niezwykle bogata. Studia ukończył po wojnie na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej. Z politechniką Profesor związany był do zakończenia pracy zawodowej. Po ukończeniu studiów pracował w Miastoprojekt Lublin. Dał się poznać jako wspaniały projektant, współpracownik i organizator. W latach 60. brał udział w tworzeniu kierunku inżynierii sanitarnej na Politechnice Lubelskiej, a od 1.02.1968 r. podjął pracę na pełnym etacie. Na Politechnice Lubelskiej pełnił wiele funkcji:

kierownika katedry, prodziekana, dziekana oraz prorektora. Za swą działalność był wiele razy odznaczany i nagradzany. Podczas pracy dydaktycznej wykształcił tysiące inżynierów, setki dyplomantów i dziesiątki doktorantów. Był autorem i współautorem licznych prac, które są aktualne mimo upływu czasu i wykorzystywane przez projektantów.

Osiągnięcia Profesora są ogromne i trudne do przecenienia. Nie mniej jednak pozostanie w naszej pamięci nie tylko za swe dokonania, ale przede wszystkim za to, jakim był człowiekiem. Profesor nie szczędząc czasu ani sił, przekazywał swą rozległą wiedzę następcom, służył radą i pomocą kolegom i współpracownikom.

Profesor Janusz Kwiatkowski był prawdziwym człowiekiem i pozostawił po sobie żal, smutek i pustkę.

Cześć Jego pamięci.

Pracownicy Katedry

Dr hab. inż. Zdzisław Krzowski, prof. PL (1938-2010)

Dnia 9.05.2010 r. odszedł na zawsze dr hab. inż. Zdzisław Krzowski, prof. PL, wieloletni nauczyciel akademicki Politechniki Lubelskiej, emerytowany Kierownik Katedry Geotechniki, dziekan ówczesnego Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (2002-2005).

Profesor ukończył studia w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na kierunku geologia w roku 1961 i jako stypendysta Państwowego Instytutu Geologicznego podjął pierwszą pracę w Dolnośląskiej Stacji Terenowej Państwowego Instytutu Geologicznego we Wrocławiu. W latach 1964-1975 pracował w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń Rud Miedzi w Lubinie. Mimo wielu obowiązków ciągle myślał o pracy naukowej i dlatego podjął studia doktoranckie. W 1974 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych na Wydziale Górniczym AGH.

Po latach doświadczeń zawodowych w górnictwie postanowił powrócić w rodzinne strony. W 1975 r. podjął pracę w Politechnice Lubelskiej na stanowisku adiunkta, co pozwoliło Mu realizować swoją wielką pasję, jaką była praca naukowo-badawcza. Od roku 1982 pracował jako dydaktyk i jego drugą pasją stała się praca z młodzieżą. Prowadził także zajęcia na Wydziale Geografii UMCS w Lublinie. Wielokrotnie wyjeżdżał ze studentami na praktyki wakacyjne, podczas których bardzo chętnie dzielił się swoją wiedzą i doświadczeniem.

Troska o rodzinę, zapewnienie dzieciom lepszego startu oraz nieprzerwane dążenia poznawcze skłoniły go do podjęcia pracy za granicą: w Libii na kontraktach PHZ POLSERVICE

jako geolog specjalista przy poszukiwaniu i dokumentowaniu złóż surowców dla przemysłu cementowego, w Meksyku w koncernie górnictwo-metallurgicznym HYLSA S.A. w Monterrey, gdzie przez rok był szefem Departamentu Metalogenii Złóż Dyrekcji Poszukiwań Złóż Rud Żelaza.

W 1997 r. obronił kolokwium habilitacyjne przed Radą Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH i uzyskał stopień doktora habilitowanego.

Zacięcie do poznawania coraz to nowych miejsc na świecie oraz pasja naukowa i dydaktyczna spowodowały, że chętnie odbywał zagraniczne staże naukowe. Profesor Zdzisław Krzowski bardzo dobrze znał język hiszpański. Prowadzone przez Niego w Meksyku i Hiszpanii wykłady były zawsze wysoko oceniane przez studentów, tak ze względu na znakomity poziom naukowy, jak i biegłość we władaniu ich językiem. Profesor chętnie podejmował się prowadzenia wykładów dla studentów zagranicznych w Politechnice Lubelskiej, przygotowując jednocześnie dla nich materiały dydaktyczne w j. hiszpańskim i angielskim.

Prof. Zdzisław Krzowski pracował do ostatniej chwili (nawet po przejściu na emeryturę). Jego nagła śmierć przerwała prowadzone wykłady i ćwiczenia ze studentami.

Odszedł od nas wspaniały, dobry człowiek, ufny i życzliwy ludziom, dbający o rodzinę, kochający mąż i ojciec. Życie jednak to krótki sen, po którym pozostaje pustka niemożliwa do wypełnienia.

Koledzy i przyjaciele z Katedry Geotechniki

Absolwent Roku PL

Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej podejmuje liczne działania mające na celu promocję Uczelni i jej absolwentów, a także budowanie trwałych więzi absolwentów z Uczelnią. Wiele inicjatyw służących rozwojowi Politechniki Lubelskiej trwale zapisało się w kalendarzu wydarzeń akademickich m.in. tworzenie funduszu stypendialnego dla najzdolniejszych studentów, organizowanie wspólnych konferencji, wspieranie działalności naukowej, kulturalnej i sportowej, a także współorganizacja jubileuszowych zjazdów absolwentów.

Na szczególną uwagę zasługuje nowe przedsięwzięcie Towarzystwa przyznawanie honorowego tytułu Absolwenta Roku Politechniki Lubelskiej. Tytuł Absolwent Roku jest wyrazem szczególnego wyróżnienia osób osiągających znaczące sukcesy w pracy zawodowej, których aktywność w innych obszarach działalności przynosi chlubę Politechnice Lubelskiej.

Konkurs ma na celu m.in. pokazanie karier absolwentów naszej Uczelni, ich pozycji, osiągnięć zawodowych, pasji i działalności społecznej. Absolwenci to wizytówka Uczelni, poznajmy ich, pokażmy ich studentom, pracownikom i całemu środowisku – mówi Marek Maj, Prezes Towarzystwa.

Prezentacja zwycięskiej statuetki

W wyborze laureata pomocne będą szczegółowe kryteria przyjęte przez Zarząd TAiP PL:

- wybitny dorobek zawodowy,
- osiągnięcia w działalności społecznej, gospodarczej, politycznej, organizacyjnej,
- współpraca z Politechniką Lubelską w zakresie innowacyjnych rozwiązań technicznych, technologicznych, organizacyjnych oraz organizacji konferencji i seminariów,
- tworzenie miejsc pracy dla absolwentów Politechniki Lubelskiej,
- organizowanie studenckich praktyk zawodowych i staży.

Uczestnikami konkursu mogą być absolwenci studiów dziennych, wieczorowych i zaocznych Politechniki Lubelskiej, Wyższej Szkoły Inżynierskiej i Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Prawo zgłaszania kandydatów

do tytułu mają pracownicy i absolwenci Uczelni oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne. Wyłonienie laureata następuje w dwustopniowym postępowaniu kwalifikacyjnym:

- udzielenie przez Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej nominacji spośród wszystkich zgłoszonych kandydatów,
- przyznanie przez Kapitułę tytułu po zapoznaniu z rekomendacjami osób nominowanych.

Skład Kapituły stanowią:

- Prezes Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej – Przewodniczący Kapituły,
- Rektor Politechniki Lubelskiej,
- honorowi członkowie i prezesi Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej,
- sekretarz Kapituły, powołany przez Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej.

Osoba uhonorowana godnością Absolwent Roku Politechniki Lubelskiej otrzymuje statuetkę i dyplom.

W tym roku odbyła się I edycja konkursu. W czerwcu 2010 r. Zarząd Towarzystwa, spośród zgłoszonych kandydatów, udzielił nominacji.

Przywiązując duże znaczenie dla tytułu Absolwent Roku, Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej zorganizował w terminie 15.02-30.04.2010 r. konkurs na projekt statuetki i dyplomu. W konkursie mogli brać udział studenci kierunku architektura i urbanistyka Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpiło w maju 2010 r. W skład Komisji Konkursowej weszli:

- dr hab. Dobrosław Bagiński, prof. PL – przewodniczący Komisji Konkursowej,
- mgr inż. Marek Maj – Prezes Zarządu Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej – zastępca przewodniczącego Komisji Konkursowej,
- mgr inż. arch. Hubert Trammer – sekretarz Komisji Konkursowej,
- inż. Wiesław Sikora – przedstawiciel Rektora PL,
- mgr inż. Krzysztof Galej – członek Komisji,
- dr inż. Bartłomiej Kwiatkowski – członek Komisji,
- prof. Grzegorz Mazurek – członek Komisji,
- dr hab. inż. Bogusław Szymgin, prof. PL – członek Komisji.

Jury przyznało główną nagrodę w postaci laptopa wraz z drukarką **Michałowi Dmistrakowi**, studentowi I roku studiów magisterskich uzupełniających na kierunku architektura i urbanistyka. Jury przyznało także honorowe drugie miejsce Agnieszce Kalicie i Tomaszowi Klacie, studentom III roku studiów inżynierskich na kierunku architektura i urbanistyka oraz honorowe trzecie miejsce Katarzynie Stańko, studentce III roku studiów inżynierskich na tym samym kierunku.

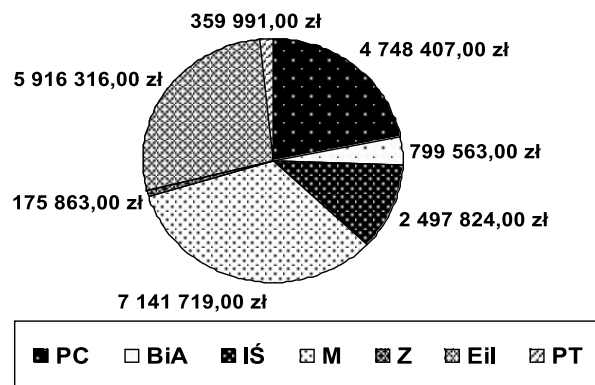
Podsumowanie konkursu o tytuł Absolwent Roku 2010 Politechniki Lubelskiej i ceremonia nadania honorowego tytułu nastąpi w czasie uroczystej inauguracji roku akademickiego w październiku 2010 r.

Krzysztof Galej

Nasza aktywność naukowa

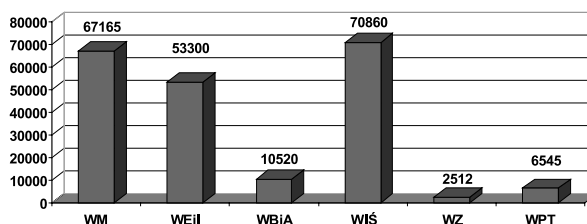
W roku 2009 w Politechnice Lubelskiej realizowano projekty badawcze na łączną kwotę **21.639.682,94 zł**. Z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego pozyskano na badania (działalność statutowa, badania własne, projekty badawcze własne, promotorskie, habilitacyjne, celowe, rozwojowe, zamawiane) 10.855.139,55 zł (co stanowi 50,16% wszystkich środków). Kolejne 5.590.864,95 zł (25,83%) pochodziło z programów finansowanych przez Unię Europejską, z których około 2/5 przeznaczono na badania naukowe, a resztę przede wszystkim na cele dydaktyczne, szkoleniowe i usługowe. Głównie dzięki Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki wykonano prace zlecone na rzecz przedsiębiorców na kwotę 2.896.100,62 zł (13,38%), która jest dwukrotnie większa niż w roku 2008. Ze źródeł zagranicznych na projekty realizowane w PL wydatkowano kwotę 2.297.577,82 zł (10,63%), która w roku bieżącym ulegnie zdecydowanemu zwiększeniu dzięki projektowi finansowanemu w ramach 7. PR (REGPOT-2009-1), który został pozyskany przez prof. T. Sadowskiego.

Na rys. 1 przedstawiono udział wydziałów i projektów centralnych (te, których nie dało się przyporządkować do poszczególnych wydziałów) w pracach badawczo-rozwojowych realizowanych w Politechnice Lubelskiej. Z danych zamieszczonych na tym rysunku wynikają ogromne różnice w aktywności poszczególnych jednostek Uczelni w pozyskiwaniu środków na działalność naukową. Znajduje to oczywiście przełożenie zarówno na kategoryzację wydziału, jak i jego kondycję finansową.

Rys. 1. Udział poszczególnych wydziałów w pracach badawczo-rozwojowych realizowanych w Politechnice Lubelskiej (PC – projekty centralne, których nie można przypisać wydziałom)

Najlepiej o aktywności naukowej wydziału świadczy wskaźnik pokazujący ilość środków przypadającą na statystycznego pracownika naukowo-dydaktycznego (profesora, adiunkta, asystenta) danej jednostki. Zestawienie takie przedstawiono na rys. 2. Wynikają z niego ogromne dysproporcje pomiędzy wydziałami. Należy zatem zintensyfikować działania zmierzające do wyeliminowania takiego stanu.

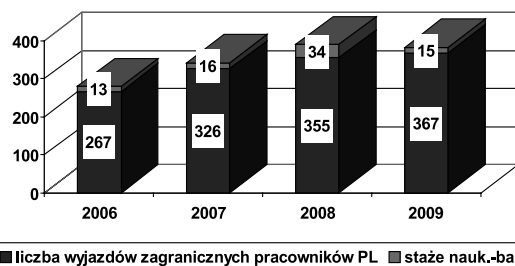

Rys. 2. Ilość środków (w zł) na prace badawczo-rozwojowe przypadająca na jednego pracownika naukowo-dydaktycznego w wydziałach PL

Współpraca z zagranicą przynosi Politechnice Lubelskiej szereg korzyści w postaci środków finansowych pozyskanych na zakup aparatury, badania i wyjazdy zagraniczne, wspólnych publikacji, podnoszenia poziomu kadry naukowej poprzez udział w stażach zagranicznych, a także w postaci promocji Uczelni i upowszechniania jej osiągnięć.

Nadal jest jednak kilka obszarów, w których powinno się zintensyfikować działania. Dotyczy to:

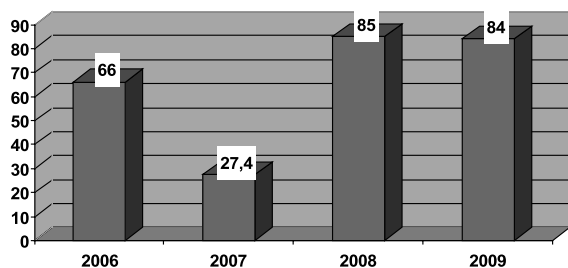
- zwiększenia udziału w programach międzynarodowych,
- opracowania bogatszej oferty studiów dla cudzoziemców,
- zwiększenia liczby wyjazdów na zagraniczne staże naukowe młodych pracowników nauki – rys. 3.

Rys. 3. Wyjazdy zagraniczne (w tym staże naukowo-badawcze) pracowników PL w latach 2006-2009

Należy przy tym podkreślić, iż Uczelnia ma także znaczące osiągnięcia we współpracy naukowej z zagranicą, do których należy zaliczyć:

- realizację sześciu projektów naukowo-badawczych UE: **Marii Curie – „Przekaz Wiedzy”** prof. T. Sadowskiego (największy projekt w regionie w ramach 6 PR), **„RIS LUBELSKIE”** prof. W. Wójcika, **„BISNEP”** prof. S. Płaski, **„WasteSafe-II”** prof. W. Stępniewskiego, **„RAPIDO”** prof. S. Skowrona, **„PVs in BLOOM”** prof. J. Olchowika oraz czterech programów edukacyjnych UE: **LLP-Erasmus**, **program Bałtycki**, **EMDiReB** – Program Europejskie Magisterium w dziedzinie diagnostyki i odnowy budynków, **CEEPUS** oraz program **TEMPUS**;
- znaczny wzrost ilości środków pozyskanych w programie LLP-Erasmus oraz wysoki stopień mobilności nauczycieli akademickich i studentów PL;
- znaczną liczbę publikacji (84) będących wynikiem współpracy z zagranicą – rys. 4;

Rys. 4. Publikacje PL będące wynikiem współpracy z zagranicą w latach 2006-2009

- ponad 2-krotnie większą kwotę środków pozyskanych z programów międzynarodowych i wspierających je programów specjalnych w stosunku do poniesionych kosztów podróży zagranicznych.

Szczegółowy raport na temat działalności naukowo-badawczej i współpracy z zagranicą PL dostępny jest na stronie „Współpraca z zagranicą – Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych – Sprawozdania (<http://www.pol-lub.pl/index.php?kat=2063>)”.

Zbigniew Pater

Finanse w 7. Programie Ramowym UE

Dnia 8 czerwca 2010 r. w Politechnice Lubelskiej odbyło się spotkanie z ekspertami Krajowego Punktu Kontaktowego Europejskich Programów Badawczych ds. finansów w 7. Programie Ramowym KE Panią Barbarą Trammer oraz Iwoną Kucharczyk, które omówiły zasady rozliczania projektów UE i sprawozdawczość pod względem finansowo-księgowo-administracyjnym. Szkolenie zorganizowane zostało przez Biuro Współpracy z Zagranicą PL i Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych przy Instytucie Agrofizyki (Lublin).

Podczas spotkania eksperci Krajowego Punktu Kontaktowego poruszyli zagadnienia dotyczące kwalifikowalności kosztów, metody sprawozdawania kosztów, dofinansowania, sprawozdawczości ogólnie, płatności, kontrolę, a także sprawozdawanie kosztów w systemie FORCE.

Złote zasady aplikowania i realizacji projektu europejskiego to m.in.:

1. Zarówno naukowcy, jak i przedsiębiorcy mają wiele możliwości ubiegania się o środki finansowe na prowadzenie prac badawczych. Największym mechanizmem finansującym badania naukowe i rozwój technologiczny na skalę światową jest 7. Program Ramowy Badań i Rozwoju Technologicznego Unii Europejskiej (ponad 53 miliardy euro na lata 2007-2013).
2. W 7. Programie Ramowym projekt realizowany jest zawsze w konkretnym programie szczegółowym, a wniosek składa się w odpowiedzi na konkurs ogłoszony przez Komisję Europejską. Ważne jest, aby projekt odpowiadał wytycznym określonym przez KE w oficjalnym Programie Pracy (Work Programme). Dokument ten określa i konkretyzuje obszary badawcze, zawiera informacje o systemie finansowania projektu, określa również kryteria oceny i budżet dla wszystkich konkursów w danym roku. Jeśli Program Pracy mówi nam, w co grać, to drugi ważny dokument – Przewodnik dla Wnioskodawców (Guide for Applicants) – określa zasady tej gry. Przewodnik zawiera informacje potrzebne do przygotowania i wysłania wniosku do KE, kryteria oceny, formularze aplikacyjne. Dla każdego konkursu i systemu finansowania

przygotowywane są oddzielne przewodniki. Dokumentacja konkursowa dostępna jest na stronach serwisu KE www.cordis.europa.eu.

3. Mówiąc o projektach 7. Programu Ramowego, musimy pamiętać o tym, że jest ich kilka rodzajów: Projekty Współpracy (Collaborative Project – CP), akcje wspierające i koordynujące (Coordination and Support Actions – CSA), projekty współpracy międzynarodowej (Specific International Cooperation Actions – SICA, stypendia Marie Curie w programie People oraz Ideas).
4. W projekcie, tak jak w biznesie – partnerzy, z którymi współpracujemy są niezbędni do osiągnięcia sukcesu. Na każdym z osobna, jak i na wszystkich razem, spoczywają ważne obowiązki i odpowiedzialność za realizację projektu. Jeden projekt – jedna drużyna.
5. Szczegółowa charakterystyka kosztów kwalifikowanych, określenie kosztów niekwalifikowanych, pośrednich, bezpośrednich, personelu (w tym dodatkowych wynagrodzeń), amortyzacji, podwykonawstwa, wysokości dofinansowania KE, wysokości dofinansowania MNiSzW, a także uwzględnienie kontroli i sprawozdań projektowych za pomocą systemu FORCE jako elektronicznego narzędzia do edycji i przedstawiania formularzy sprawozdawczych.

Podkreślić należy, iż innowacyjność projektu, zarządzanie nim, dobór partnerów, podział zadań, rozwiązania awaryjne i terminowość – to kilka najważniejszych zasad uczestnictwa w programach badawczych. Zaś tworzenie wewnętrznych uregulowań dotyczących m.in. sposobu wypłacania dodatkowych wynagrodzeń wynikających z realizacji projektu europejskiego to jedno z wielu zadań, jakie każda jednostka, w tym uczelnia, musi wypracować sama przy współpracy z innymi polskimi uczelniami, realizującymi podobne projekty UE.

W spotkaniu wzięli udział pracownicy finansowo-księgowi kwestur lubelskich uczelni i instytutów badawczych, pracownicy kadr oraz pracownicy realizujący projekty europejskie, którzy aktywnie uczestniczyli w szkoleniu i nie otrzymali odpowiedzi na wszystkie nurtujące ich pytania.

Beata Kijak-Mitura

O grantach wewnętrznych inaczej

Chciałbym wypowiedzieć się w sprawie zmiany kryteriów przyznawania tzw. grantów wewnętrznych. Mam do tego prawo, ponieważ system ten wprowadzałem w latach 1990-1993 jako prorektor ds. nauki i z niewielkimi modyfikacjami dotrwał do ubiegłego roku.

Najpierw przypomnę uregulowania ustawowe. Pieniądze na tzw. badania własne, z których finansowane są granty wewnętrzne są przyznawane przede wszystkim na rozwój kadry. Przyjąłem wtedy założenie, że należy je przyznawać możliwie największej grupie, głównie młodych pracowników, z przekonaniem, że pozwoli im to na udział w konferencjach i inne niewielkie wydatki przygotowujące do wystąpienia o poważniejsze granty KBN. Jednym słowem granty wewnętrzne powinny wpływać aktywizująco przede wszystkim na młodych pracowników naukowych.

Aby przyznać możliwie dużą liczbę grantów, ich wysokość została ograniczona do równowartości 5 tys. złotych. Z tej sumy wypłacane były także dodatki do pensji dla najlepszych pracowników. Była to, w moim zamiarze, premia za lepszą od innych aktywność w badaniach naukowych. Nowo zatrudniony asystent, nowo mianowany adiunkt i nowo mianowany profesor nadzwyczajny otrzymywali granty na jeden pierwszy rok bez żadnych warunków wstępnych. Po prostu na sfinansowanie rozpoczęcia pracy na nowym stanowisku.

W następnych latach kryteria, w oparciu o które przyznawano granty wewnętrzne, uległy stopniowym zaostrzeniom. Najpierw było to współautorstwo publikacji w czasopiśmie ogólnopolskim, gdyż w latach 1990-1993 większość prac na Politechnice Lubelskiej publikowana była na konferencjach i w zeszytach. Potem podniosłem poprzeczkę. W miarę jak poziom badań na Politechnice Lubelskiej zwiększał się, warunkiem przyznania grantów było współautorstwo publikacji w wydawnictwie międzynarodowym, przynajmniej jedno w ostatnich dwóch latach, oraz złożenie wniosku do KBN o grant. Podkreślam, że złożenie wniosku, a nie uzyskanie. W tym przypadku chodziło o zachęcenie do pisania wniosków. W konsekwencji około 80% składanych wniosków uzyskiwało granty wewnętrzne. W 1993 roku w Politechnice Lubelskiej złożono do KBN największą liczbę grantów przypadających na nauczyciela akademickiego ze wszystkich politechnik.

Wprowadzone w tym roku zmiany, w mojej ocenie, są sprzeczne z ideą, jaka stoi za przyznaniem dotacji na badania własne. Doprowadziły one z jednej strony do wzrostu wartości największych grantów aż 6-krotnie, z drugiej strony do drastycznego ograniczenia ich liczby. W konsekwencji straciły one charakter wspomagania finansowego badań dla wielu, a stały się przy najwyższej wartości, formą praktycznie pełnego finansowania. Te duże granty przyznano niewątpliwie najlepszym, ale ci przecież powinni zabiegać o granty z ministerstwa.

W ocenie kategoryzacji wydziałów do oceny brało się 2N prac najwyższej punktowanych tzn. po 2 na każdego pracownika. Od tego roku brane będą pod uwagę 3N. Po to, aby wydział dostał dobrą kategorię niezbędne jest posiadanie prac za co najmniej 10 punktów (niezależnie od liczby autorów) najlepiej 20 lub 24 punkty, zgłoszeń patentowych i oczywiście patentów.

Tymczasem na Politechnice Lubelskiej zaczęto dzielić liczbę punktów przez liczbę autorów. Taki system pociąga za sobą negatywne skutki dla wydziału. Wyobraźmy sobie, że 5 autorów opublikowało bardzo dobrą pracę za 20 punktów. Każdy z autorów wg przyjętego na Politechnice Lubelskiej systemu otrzyma po 4 punkty, to jest mniej niż za pracę samodzielną w słabym polskim czasopiśmie. Zdarzyło się tak, że autorzy pracy, która weszła do 2N, nie uzyskali grantu wewnętrznego, a autor kilku podrzędnych artykułów, które nie weszły do oceny wydziału, otrzymał grant. Inną negatywną konsekwencją dzielenia punktów przez liczbę autorów jest brak uznania dla pracy zespołowej. Tymczasem w naukach doświadczalnych wybitne prace są z reguły zespołowe.

W konsekwencji wprowadzony system premiuje bylejałość, a nie pracę zespołową. W przyszłości może doprowadzić to do atomizacji zespołów. Ponadto drastyczne obniżenie liczby przyznanych grantów poprzez podniesienie wielokrotnie ich maksymalnej wartości pozbawiło szeregu, szczególnie młodych pracowników, pewnych sum, które są niezbędne dla ich startu naukowego.

Kilka osób znajdujących się na czele grantobiorców rzeczywiście opublikowała prace w czasopismach z najwyższej półki, tylko czy ich badania w całości powinny być finansowane z pieniędzy, które przeznaczone są na start młodych pracowników w badaniach?

Ich następnym, kolejnym etapem po okrzepnięciu, powinno być staranie się o granty MNiSzW, natomiast granty wewnętrzne powinny wspomagać przede wszystkim tych, którzy są na początku drogi.

Wobec tego, że poszczególne wydziały różnią się kategorią pism i punktacji, inna jest dla chemii, a inna dla architektury, uważam, że należałoby pieniądze na badania własne podzielić proporcjonalnie do liczby nauczycieli akademickich na każdym wydziale, natomiast wydziały stosując kryteria, które najlepiej służą rozwojowi wydziału, rozdysonowywałyby przyznawane środki.

Warto bowiem uświadomić, że przy rosnącej puli środków przeznaczanych z dotacji ministerstwa na administrację centralną, wydziały – za wyjątkiem jednego – przy zmniejszonej dotacji bardzo oszczędnie gospodarują środkami, zmniejszają koszty, likwidując deficyt. To oznacza, że polityka finansowa na poziomie wydziałów jest prowadzona w sposób rozsądny, gwarantujący właściwe wykorzystanie środków. Uczelnia jest silna poziomem naukowym wydziałów.

Lucjan Pawłowski

Inżynieria biomedyczna

– nowy interdyscyplinarny kierunek na lubelskich uczelniach

Od 1.10.2010 r. Politechnika Lubelska i Uniwersytet Medyczny w Lublinie rozpoczną kształcenie na nowym wspólnym kierunku studiów – **inżynieria biomedyczna**. W ramach działań dostosowawczych do przepisów unijnych szpitale w Polsce od 2012 r. będą zobowiązane poszerzyć swoją kadrę o nowych specjalistów – inżynierów biomedycznych, zadaniem których będzie bieżąca obsługa wraz z konserwacją nowoczesnej aparatury medycznej oraz udział przy skomplikowanych zabiegach operacyjnych. W skali kraju kilka uczelni otworzyło ten kierunek, gdzie studia na nim cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem. Politechnika Lubelska jako jedna z niewielu będzie prowadziła studia na Wydziale Mechanicznym wspólnie z Wydziałami Lekarskimi Uniwersytetu Medycznego.

W ramach studiów będą prowadzone zajęcia zarówno w zakresie przedmiotów typowo technicznych jak, np.: wytrzymałość materiałów, mechanika, komputerowe wspomaganie projektowania, inżynieria materiałowa, elektrotechnika, elektronika, automatyka oraz robotyka; jak i typowo medycznych: fizjologia, anatomia, biofizyka, biochemia.

Prowadzone będą również zajęcia z przedmiotów o charakterze interdyscyplinarnym: elektroniczna aparatura medyczna, biomechanika inżynierska, biomateriały, programowanie, technologie informacyjne, grafika komputerowa, techniki obrazowania medycznego, technika ultradźwięków i inne. Dodatkowym atutem nowego kierunku niewątpliwie jest odbywanie części zajęć w szpitalach i klinikach szpitalnych Uniwersytetu Medycznego, a tym samym bliższe poznanie potencjalnego miejsca pracy, jak również jego specyfiki.

Na chwilę obecną szacowane zapotrzebowanie na specjalistów z inżynierii biomedycznej w makroregionie po 2012 r. może przekroczyć 2000 miejsc pracy. Mamy nadzieję, że wraz z nowym kierunkiem poważnie wzrośnie atrakcyjność studiowania na PL. Połączenie wiedzy wraz z doświadczeniem dwóch z natury odmiennych środowisk – medycznego oraz technicznego z pewnością pozwoli na zaistnienie szeregu nowych możliwości i nowych wyzwań przed obydwooma światami, które zaowocują niecodziennymi rozwiązaniami.

Łukasz Wojciechowski

Politechnice rosną skrzydła

Polska jest jednym z najszybciej rozwijających się rynków lotniczych w Europie, a wzrost ruchu lotniczego dotyczy głównie polskich regionalnych portów lotniczych. Prognoza ruchu lotniczego dla realizowanego Portu Lotniczego Lublin SA zakłada pół miliona pasażerów w pierwszym roku funkcjonowania lotniska, około 1 mln w prognozie sięgającej 2016 r. i około 2,4 mln pod koniec 2035 r.

Polski przemysł lotniczy narodził się dokładnie 100 lat temu. Wówczas, w 1910 r. w Warszawie założono wytwórnię samolotów „Aviata”. Zaledwie dziesięć lat później, w 1920 r. powstała w Lublinie wytwórnia samolotów: Zakłady Mechaniczne Plage i Laśkiewicz. W 1936 r. po upaństwowieniu zmieniono nazwę zakładów na Lubelską Wytwórnię Samolotów. Powojenna historia rozwoju zakładu WSK-PZL Świdnik dowodzi kontynuacji tradycji lubelskiego przemysłu lotniczego.

Politechnika Lubelska od 18 lat kształci studentów na specjalności budowa śmigłowców. W roku akademickim 2009/2010 przy Katedrze Termodynamiki, Mechaniki

Płynów i Napędów Lotniczych powstała specjalność I i II stopnia **budowa i eksploatacja napędów lotniczych**. Utworzona przed trzema laty Katedra rozwija się systematycznie od chwili objęcia kierownictwa Katedry przez prof. Mirosława Wendekera, a rok akademicki 2009/2010 może zaliczyć do najbardziej aktywnych i udanych pod względem naukowym oraz badawczym, współpracy z przemysłem oraz dydaktycznym. Od października 2009 r. grono pracowników Katedry poszerzyło się m.in. o 9 pracowników naukowo-technicznych, przybyło też 4 nowych doktorantów.

Wieloletnia współpraca pracowników Katedry z polskim przemysłem lotniczym, m.in. z WSK „PZL-Kalisz” S.A. zaowocowała dwoma kolejnymi projektami celowymi. Prowadzony od zeszłego roku projekt pt. „Wielopaliwowy system zasilania silnika ASz – 62IR” jest kontynuacją wcześniejszego pt. „Opracowanie i wdrożenie elektronicznego układu sterowania pracą lotniczego silnika tłokowego dużej mocy K9-E”. Obecny projekt celowy poświęcony jest opracowaniu i wdrożeniu do produkcji przemysłowej silnika lotniczego ASz-62IR,

Badanie rozruchu turbinowego silnika śmigłowca 10W przy użyciu kamery termowizyjnej S65

który będzie przystosowany do zasilania wtryskowego benzyną lotniczą, benzyną samochodową, alkoholem etylowym i mieszaninami tych paliw. Zastosowanie elektronicznego sterowania dozowania paliwa unowocześnia i usprawnia pracę silnika lotniczego, m.in.: ułatwia jego rozruch i zwiększa moc startową, wydłuża czas pracy silnika z mocą startową z 5 min. do 15 min., zmniejsza zużycie paliwa, przedłuża resurs silnika (dzięki zmniejszeniu poziomu drgań), umożliwia poprawną pracę silnika niezależnie od orientacji w przestrzeni, ułatwia adaptację do innego paliwa zasilającego silnik, zwłaszcza benzyną samochodową i mieszkankami benzynowo-etanolowymi, pozwala na indywidualne sterowanie poszczególnymi cylindrami silnika. Zakupem tak zmodernizowanych silników zainteresowani są m.in. odbiorcy w Kanadzie, Brazylii oraz Chinach. Zespół badawczy Katedry w ramach dotychczasowych prac wykonał badania modelowe konstrukcji układu paliwowego, konstrukcji elementów płatu oraz procesu wtrysku i zapłonu oraz opracował algorytmy sterujące wtryskiem paliw alternatywnych.

W roku akademickim 2009/2010 prowadzone były w dalszym ciągu badania z zakresu poszukiwania sposobów obniżania poziomów emisji promieniowania przez śmigłowce wojskowe w locie. Badania eksperymentalne prowadzono w lotach NOE (z nosem przy ziemi) śmigłowca PZL W3 Sokół przy użyciu kamery termowizyjnej FILTR S65 i wykorzystaniu zapisów wielkości z pokładowych układów pomiarowych pokładowego komputera śmigłowca. Opracowano modele schładzacza eżekcyjnego spalin i współpracy schładzacza z silnikiem śmigłowca w różnych fazach lotu. Opracowano wstępną konstrukcję układu schładzającego dla śmigłowca W3 Sokół o działaniu „uderzeniowym”.

Katedra, dzięki wygraniu konkursowi, zakupiła za ponad 1,1 mln złotych aparaturę do prowadzenia badań weryfikujących opracowane wcześniej rozwiązania teoretyczne, do analizy zjawisk zachodzących w poszczególnych podzespołach układów napędowych oraz do optymalizacji konstrukcji oraz tworzenia i rozwijania nowych rozwiązań w zakresie napędów lotniczych. Planowana aparatura to m.in.: wysokiej klasy skanery trójwymiarowe do tworzenia modeli numerycznych (pozwalające na przeniesienie rzeczywistej geometrii badanego elementu do oprogramowania symulacyjnego), drukarka wielkoformatowa, stacje graficzne obsługujące skaner trójwymiarowy, urządzenia do tworzenia modeli rzeczywistych (opracowywane będą w ten sposób modele do wizualizacji poszczególnych elementów napędów lotniczych oraz badania tych elementów na stanowiskach badawczych, a nawet wykorzystaniu ich jako elementów prototypowych), oprogramowanie CATIA niezbędne do badań symulacyjnych (np. przy projektowaniu podzespołów i całych maszyn w lotnictwie), oprogramowanie modelowania przepływów Fluent (badania symulacyjnych przepływu cieczy i gazów wewnątrz układów oraz opływu elementów).

Tak pozyskana aparatura ułatwi szeroko zakrojone badania nad przebiegiem procesu tworzenia mieszanek paliwo-powietrznych, w tym paliw alternatywnych w silnikach spalinowych oraz ich spalania, zjawiskami zachodzącymi wewnątrz układów paliwowych (paliwa płynne i gazowe), udoskonalania jednostek napędowych, szczególnie śmigłowców lekkich i bezpilotowych, wykorzystywaniem zjawiska

Coandy do sterowania kierunkiem lotu śmigłowca oraz modelowaniem wymianą ciepła w przeponowych wymiennikach ciepła typu gaz-gaz i gaz-ciecz.

Dzięki dotychczas zrealizowanym projektom badawczym Katedra posiada zaawansowane oprogramowanie (AVL FIRE i BOOST, STAR-CD oraz FLUENT) do wykonywania obliczeń numerycznych CFD w zakresie symulacji przepływów płynów ściśliwych oraz procesów spalania, ułatwiając tym samym badania doświadczalne podczas projektowania nowych urządzeń. Firma AVL List GmbH przeszkoliła w marcu br. pracowników Katedry w obsłudze programu AVL FIRE.

Po pierwszym roku studiów specjalności napędy lotnicze należy stwierdzić, że założenia dydaktyczne w zakresie specjalności zostały spełnione na dobrym poziomie, a specjalność cieszy się uznaniem wśród studentów. Część zajęć specjalnościowych prowadzona jest w zakładach produkcji lotniczej PZL Świdnik, WSK Kalisz, a także w jednostkach wojskowych np. w JW 4392 w Glinniku, gdzie pracownicy Katedry przy współudziale pracowników wspomnianych zakładów prowadzą zajęcia laboratoryjne i gdzie studenci mają możliwość zbierania materiałów do prac projektowych i dyplomowych.

Dodatkowo w JW 4392 studenci zapoznają się z budową i działaniem profesjonalnego symulatora lotu statku powietrznego, a także z symulacją działania turbinowych silników na pokładzie śmigłowca w różnych fazach lotu.

Wyjazdy na zajęcia laboratoryjne opłacane są ze środków finansowych Katedry, tzw. kosztów działalności pośredniej jednostki (ich suma w latach 2006-2010 wyniosła blisko 1 mln zł). Pracownicy Katedry wypracowali je, realizując różnorodne projekty (celowe, rozwojowe, badawcze), których wartość w latach 2006-2010 osiągnęła ponad 6 mln złotych.

Korzystając również z tych funduszy, 11-13.06.2010 r. Katedra zorganizowała dla studentów specjalności budowa i eksploatacja napędów lotniczych oraz budowa śmigłowców wyjazd naukowo-techniczny na Berlińskie Międzynarodowe Targi Lotnicze „ILA Berlin Air Show 2010”. Podczas wyjazdu studenci zapoznali się ze współczesnymi trendami w konstrukcjach lotniczych, głównie samolotów i śmigłowców cywilnych oraz wojskowych, z trendami w konstrukcjach napędów lotniczych, a w tym lotniczych silników turbinowych i innych zespołów i podzespołów samolotów i śmigłowców. Targi zorganizowane zostały na terenie lotniska Berlin Schönefeld.

Uczestnicy wyjazdu z zainteresowaniem zwiedzali dwupokładowy Airbus A380: pokład pasażerski dla ok. 500-800 pasażerów oraz kabinę pilotów. Prezentowany był także model jego silnika w skali 1:1 oraz zasady działania. Bardzo pomocne podczas zwiedzania okazały się interaktywne urządzenia lub modele latające oraz multimedialne ekrany prezentujące osiągnięcia firm, tj.: Airbus, AgustaWestland, Bell Helicopter Textron, Boeing, Bombardier, CAE, Diehl, EADS, Eurocopter, General Atomics, Ivchenko, Liebherr Aerospace, Lufthansa Technik, MiG Russian Aircraft Corporation, Northrop Grumman, Pratt & Whitney, Raytheon, Rockwell Collins, Rolls-

-Royce, Sikorsky. Uczestniczących w wyjeździe zainteresowały, m.in. stoiska z symulatorami lotu śmigłowcem i samolotem, producentów kompletnych jednostek napędowych do pojazdów latających oraz przedstawiciele firm militarnych.

Pomimo deszczowej pogody Targom towarzyszył pokaz lotniczy. Duże wrażenie na widzach zrobił przelot samolotu Airbus A380 oraz pokaz możliwości bojowych samolotów JAS 39 Gripen i F-18 Hornet.

Miejmy nadzieję, że możliwości bojowe tematyki lotniczej na naszej Uczelni również będą wysokie.

Dominika Kopaczek

Lubelski Inkubator Przedsiębiorczości

„Politechnika kolebką przedsiębiorczości”

16.03.2010 r. podpisano umowę o dofinansowanie projektu współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, na którego realizację Politechnika Lubelska otrzymała dofinansowanie na kwotę 708 231,60 zł. Realizowany projekt to szansa dla kolejnych 60 studentów, absolwentów, młodych pracowników naukowych, którzy mają innowacyjne pomysły i chcieliby je skomercjalizować. Upowszechnienie i rozpropagowanie idei przedsiębiorczości akademickiej, zidentyfikowanie najlepszych koncepcji przedsięwzięć biznesowych w zakresie spin-off, spin-out oraz stworzenie warunków do ich wdrożenia to w dobie kryzysu i bezrobocia niepowtarzalna okazja do wzrostu przedsiębiorczości na terenie Lubelszczyzny. Końcowym efektem przeprowadzonych szkoleń będzie stworzenie przez wszystkich uczestników własnego biznesplanu, który zostanie oceniony przez eksperta pod kątem możliwości wdrożenia go w życie. Dla 20 osób, których pomysły związane z komercjalizacją wiedzy zostaną najlepiej ocenione, przewidziano 6h indywidualnych spotkań z ekspertami zewnętrznymi, świadczącymi usługi doradcze w zakresie analizy potencjału rynkowego pomysłu i przygotowania profesjonalnego biznesplanu. W ramach projektu została uruchomiona platforma e-learningowa, której istotą jest wymiana doświadczeń na temat dobrych praktyk spin off/spin out. Wszelkie informacje o realizowanym przedsięwzięciu można uzyskać na stronie: www.kolebka.pollub.pl.

Docenieni przez Ministerstwo Gospodarki

24.05.2010 r. została zawarta umowa z Ministrem Gospodarki na dofinansowanie projektu pt. *Uruchomienie pracowni grafiki komputerowej w ramach Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej*. Taki kierunek rozwoju wybrano ze względu na potrzeby beneficjentów i profile prowadzonych przez nich działalności. Odpowiednio wyposażona sprzętowo i programowo pracownia będzie narzędziem umożliwiającym profesjonalne projektowanie reklam, stron www, materiałów informacyjnych i promocyjnych.

W wyniku realizacji projektu wsparcie Inkubatora stanie się pełniejsze, beneficjenci będą przygotowywali oferty oraz świadczyli lepsze jakościowo usługi. Jesteśmy przekonani, że w ten sposób poszerzona oferta Inkubatora spotka się z jeszcze większym zainteresowaniem ze strony studentów PL.

Stwórz z nami swoją firmę od podstaw

Wszystkim przyszłym młodym przedsiębiorcom, którzy chcą założyć własną działalność gospodarczą, oferujemy wsparcie w postaci szkoleń i doradztwa – nabycie wiedzy niezbędnej do prowadzenia własnej firmy. Nasza pomoc nie ogranicza się tylko do przekazywania podstaw teoretycznych, ale kładzie nacisk na aspekty praktyczne. Dowodem tego są sukcesy naszych beneficjentów. W ostatnim czasie jeden z wniosków opracowanych we współpracy z ekspertami Inkubatora uzyskał pozytywną opinię Urzędu Pracy i tym samym został skierowany do finansowania. Mamy nadzieję, że zmobilizuje to kolejnych uczestników, którzy sfinalizują swoje projekty i pozyskają środki na rozpoczęcie planowanej działalności. Ponadto gwarantujemy: oszczędność środków finansowych, brak ryzyka niepowodzenia, uniknięcie błędów, oszczędność czasu. Naszym inkubowanym zapewniamy możliwość korzystania z pomieszczeń biurowych wyposażonych w profesjonalny sprzęt biurowy, z pełni wyposażonej sali szkoleniowej oraz zestawów komputerowych z dostępem do Internetu.

Współpraca z Lubelskim Inkubatorem Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej umożliwi każdej młodej osobie do 30 roku życia założenie firmy, ograniczając czas, koszty i ryzyko. Usługi oferowane przez LIP PL to: użyczenie osobowości prawnej, prowadzenie księgowości nowo powstałej firmy, tworzenie umów, udzielanie porad prawnych, pomoc w wyszukiwaniu funduszy na przyszłe inwestycje, organizowanie szkoleń, wsparcie w reklamie i promocji, pomoc ekspertów.

Więcej na stronie www.inkubator.pollub.pl.

Paweł Węgierek

Absolwenci PL w opiniach pracodawców – komunikat z badań

W ostatnich latach organizowane spotkania z pracodawcami stały się okazją do przeprowadzenia badań perspektyw zatrudnienia absolwentów Uczelni w przedsiębiorstwach. Badania przeprowadzono dwukrotnie, podczas targów pracy zorganizowanych w 2008 i 2009 roku. W 2008 r. uzyskano informacje od 17 pracodawców, w kolejnym roku uzyskano odpowiedź od 21 pracodawców. Respondenci odpowiadali na pytania dotyczące możliwości zatrudnienia absolwentów naszej Uczelni w reprezentowanych przez siebie organizacjach, a także wyrażali opinie dotyczące umiejętności i predyspozycji potencjalnych kandydatów do pracy.

Pracodawcy deklarowali generalnie zamiar zwiększenia zatrudnienia pracowników z wykształceniem specjalistycznym w najbliższym czasie. W 2008 r. taką odpowiedź zaznaczyło 13, co stanowi 72% z 18 firm biorących udział w badaniu, w kolejnym roku – 16 z 21 respondentów (76%).

Wśród oczekiwań wobec potencjalnych kandydatów pracodawcy wskazywali najczęściej wiedzę specjalistyczną związaną z daną branżą, tj. znajomość obsługi komputera, języki programowania, systemy komputerowe, wiedza techniczna, znajomość rysunku technicznego, systemów CAD/CAM, CATIA, programy 3D, programowanie maszyn CNC, podstawy wiedzy technicznej i technologicznej, organizacji produkcji. Obok wiedzy kierunkowej pojawiła się znajomość języka obcego oraz umiejętności interpersonalne (łatwość nawiązywania kontaktów, pracy w zespole, umiejętność współpracy i radzenia sobie w trudnej sytuacji, elastyczność, komunikatywność, dobra organizacja pracy). Kilku respondentów wskazało jako ważne predyspozycje osobowościowe m.in.: otwartość na nowe doświadczenia, kreatywność, sumienność, pracowitość.

Połowa respondentów przyznaje, że oczekuje od kandydatów posiadania doświadczenia związanego bezpośrednio z wykonywanym zawodem. Nie jest to jednak jedyna forma doświadczenia, jaką mogą reprezentować absolwenci. 20-30% badanych oczekuje bowiem zaangażowania w wolontariat, działalność studencką (Samorząd Studencki, AZS, koła naukowe), udziału w wyjazdach zagranicznych (wymiana, praktyki, praca wakacyjna).

Kolejny element badania dotyczył posiadanej przez absolwentów-inżynierów wiedzy specjalistycznej i umiejętności zastosowania jej w praktyce wg czterech kategorii, tj.:

- znajomość obsługi specjalistycznych programów komputerowych (w zależności od reprezentowanej przez respondentów branży);
- obsługi maszyn;
- znajomości technologii stosowanych w firmie;
- inne umiejętności specjalistyczne.

Większość respondentów oczekuje od absolwentów uczelni technicznej znajomości specjalistycznych programów komputerowych (75% badanych w 2008 i 71% w 2009 roku).

W zależności od reprezentowanej przez przedsiębiorstwo branży wskazywano:

- branża IT/telekomunikacja – znajomość PHP5, SQL, MYSQL, XHTML, FLASH, PHOTOSHOP, ACTION SCRIPT, ORACLE, NOVEL, C/C++, Java, Python, programowanie PHP, obsługa baz danych, projektowanie stron www;
- branża budowlana – Autodesk (AutoCad), programy do kosztorysowania;
- branża metalowa/ produkcja maszyn – znajomość programów typu CAD/CAM;
- pozostałe branże – znajomość pakietu MsOffice i obsługi przeglądarek internetowych.

Wśród pożądanых przez pracodawców umiejętności znajduje się także znajomość przez kandydatów technologii stosowanych w przedsiębiorstwie. Prawie 40% respondentów w 2008 i 19% w 2009 roku wskazało tę potrzebę. Są to firmy z branży produkcyjnej (produkcja maszyn) poszukujące kandydatów znających technologie obróbki skrawaniem i spawalnictwa. Przedsiębiorstwa tego typu oczekują też od kandydatów znajomości obsługi maszyn (tokarki, frezarki, maszyn sterowanych numerycznie).

Kolejna część kwestionariusza ankietowego dotyczyła oczekiwanych przez respondentów cech osobowości. Do najczęściej wskazywanych przez respondentów kompetencji należały: zaangażowanie (wskazane przez 75% osób w 2008 i 62% w 2009), umiejętność współpracy (odpowiednio 56% i 57% osób) oraz komunikatywność (63% i 38%).

Wyniki badania wskazują, że od kandydatów (inżynierów) pracodawcy oczekują nie tylko twardej wiedzy specjalistycznej, ale też umiejętności miękkich, ułatwiających współpracę w zespole zadaniowym. Istotnymi dla pracodawców cechami okazały się także: radzenie sobie w trudnej sytuacji i związana z nią odporność na stres, samodzielność i chęć rozwoju, nauki (samodoskonalenie).

Monika Jakubiak

Młody inżynier, po studiach, z doświadczeniem?

Pracodawcy i absolwenci są dziś zgodni – aby dostać wymarzoną pracę, najlepiej jeszcze w trakcie studiów zdobyć pierwsze doświadczenia. Ale jak pogodzić naukę i pracę?

Odpowiedzią może być udział w programie praktyk czy staży. Zdaniem pracodawców tego typu programy to szansa na zdobycie doświadczenia zawodowego, często w znanych liczących się na rynku firmach. Nie ma lepszej drogi na poznanie własnych predyspozycji i znalezienie idealnego dla siebie stanowiska jak poprzez praktykę. Wiedzą o tym

dobrze uczestnicy programu stażowego realizowanego przez Biuro Karier PL w ramach projektu „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej”, Moduł VII „Era inżyniera”, a także studenci korzystający z praktyk nadobowiązkowych.

W 2009 roku w programie stażowym wzięło udział 100 osób, a chętnych było znacznie więcej. Jak wynika z przeprowadzonych przez Biuro Karier badań ankietowych, spośród 100 ubiegłorocznych absolwentów programu aż 40% kontynuuje współpracę z firmą, w której odbyło staż.

W 2010 r. ilość zgłoszeń do programu stażowego znacznie przerosła nasze oczekiwania – na 90 miejsc zgłosiło się ponad 200 chętnych osób. Oznacza to, że tylko w tym roku ponad 120 firm z regionu zadeklarowało chęć przyjęcia do pracy, w ramach projektu, studentów Politechniki Lubelskiej.

Planując projekt w 2007 roku, nie sądziliśmy, że inicjatywa spotka się z tak dużym zainteresowaniem zarówno ze strony studentów, jak i przedsiębiorców. Praca, jaką studenci wykonali, poszukując samodzielnie firm, pokazała realne zapotrzebowanie w regionie na praktykantów i stażyстів. Można z tego wysnuć wnioski, że metodą znalezienia

pracy w naszym regionie nie jest wyłącznie przeszukiwanie portali czy gazet z ofertami pracy. Znacznie skuteczniejsze i dające realne rozwiązania jest osobiste zaangażowanie się, zrobienie listy firm – potencjalnych pracodawców, odwiedzenie ich, złożenie oferty i zaprezentowanie swojej osoby, aby w efekcie otrzymać deklarację współpracy w ramach praktyk, stażu lub pracy. Pracodawcy, z którymi współpracujemy potwierdzają, że z ich perspektywy jest to finalnie najlepszy sposób na znalezienie pracowników.

Program stażowy w ramach projektu „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” dobiegł końca. W czerwcu odbyła się ostatnia rekrutacja do programu, wybrane 10 osób rozpoczęło staż w wakacje. Studentom, którym nie udało się zakwalifikować do programu, zaproponowaliśmy udział w praktykach nadobowiązkowych, poszukiwanie pracy lub wolontariat. Wszyscy chętni mogli umówić się z doradcą zawodowym i skonsultować swoje dokumenty aplikacyjne.

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej Biura Karier PL www.biurokarier.pollub.pl.

Monika Jakubiak, Anna Mazur-Sokół, Edyta Dyrka

Samorząd Doktorantów Politechniki Lubelskiej

Samorząd Doktorantów działa już czwarty rok. Główne działania zostały skierowane na wypełnienie obowiązku reprezentacji doktorantów Politechniki Lubelskiej wobec władz Uczelni oraz zapewnienia właściwego rozdzielania pomocy materialnej.

Podczas III Zjazdu Porozumienia Doktorantów Uczelni Technicznych mgr inż. Mariusz Kłonica w imieniu doktorantów Politechniki Lubelskiej podpisał Statut Porozumienia.

Celem PDUT jest wspieranie środowiska doktorantów uczelni technicznych zarówno poprzez wymianę doświadczeń i współpracę z organizacjami doktoranckimi, jak i własne inicjatywy. Porozumienie powstało w odpowiedzi na specyficzne potrzeby doktorantów uczelni technicznych, które nie zawsze były rozumiane przez ogół doktorantów.

W listopadzie przedstawiciel SDPL brał udział w wyborach przedstawiciela doktorantów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Wybory odbyły się na Uniwersytecie Warszawskim.

Samorząd Doktorantów Politechniki Lubelskiej posiada również swojego przedstawiciela w strukturze Krajowej Reprezentacji Doktorantów.

W dniach 22-24.01.2010 r. w Kazimierzu Dolnym odbyło się Forum Doktorantów Politechniki Lubelskiej pt. „Porównanie modelu funkcjonowania studiów doktoranckich na Wydziale Mechanicznym oraz Wydziale Elektrotechniki i Informatyki”.

W styczniu Samorząd Doktorantów PL zorganizował również spotkanie z Prorektorem ds. Studenckich prof. Stanisławem Skowronem. Na spotkaniu przedstawiono stanowisko

doktorantów w wielu sprawach związanych z ich problemami, potrzebami i planami na najbliższy rok.

Przedstawiciele doktorantów biorących udział w III Zjeździe Porozumienia Doktorantów Uczelni Technicznych

Przedstawiciele Samorządu Doktorantów Politechniki Lubelskiej biorą czynny udział w comiesięcznych spotkaniach przedstawicieli samorządów wszystkich uczelni zrzeszonych w Lubelskim Porozumieniu Doktorantów. Na spotkaniach podejmowano bieżące problemy doktorantów oraz określono nowe drogi dla lepszego integrowania młodych naukowców.

W maju dzięki działalności LPD zorganizowano III Bal Doktorantów, w którym wzięło udział około 150 doktorantów, w tym około 30 z Politechniki Lubelskiej.

Zapraszamy na stronę internetową Samorządu Doktorantów (www.doktoranci.pollub.pl).

Mariusz Kłonica

Erasmus coraz popularniejszy

**Rozmowa z Marcinem Żukiem,
koordynatorem Biura Wymiany
Międzynarodowej**

– Dnia 5.01.2010 r. powołane zostało Biuro Wymiany Międzynarodowej. Ilu pracowników zatrudnionych jest w Biurze?

Obecnie w Biurze pracują trzy osoby: ja, Celina Handzel i Joanna Sokołowska. Część pracowników nowo utworzonego Biura była wcześniej zatrudniona w Biurze Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych PL. Przy obecnym podziale funkcji Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych zajmuje się programami badawczymi, natomiast Biuro Wymiany Międzynarodowej międzynarodowymi programami edukacyjnymi.

– Jakie zadania stoją przed Biurem?

Biuro realizuje głównie wyjazdy na studia zagraniczne i praktyki zawodowe w przedsiębiorstwach zagranicznych, zajmuje się również obsługą studentów zagranicznych, którzy studiują w PL. Kolejne moduły to: przyjazdy na praktyki zawodowe, wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć lub organizacji wymiany w uczelniach partnerskich oraz wyjazdy pracowników administracji na szkolenia. Biuro zajmuje się również przyjazdami nauczycieli zagranicznych, którzy prowadzą zajęcia w naszej Uczelni oraz pracowników administracji, chcących odbyć krótkie szkolenie w Politechnice Lubelskiej. Biuro Wymiany Międzynarodowej współpracuje także z sekcją studencką o nazwie „Studenckie Biuro Erasmusa”, która m.in. świadczy pomoc studentom zagranicznym, przyjeżdżającym do Lublina. Głównym jednak zadaniem Biura jest realizacja programu LLP-Erasmus, w ramach którego zrealizowaliśmy w mijającym roku akademickim ponad 200 mobilności.

– Ilu studentów w roku akademickim 2009/2010 przyjechało do Politechniki?

W ramach programu LLP-Erasmus przyjechało do nas 58 studentów z Francji, Hiszpanii, Litwy, Niemiec, Portugalii, Rumunii, Turcji i Włoch. W ramach umowy Politechniki Lubelskiej z Łuckim Narodowym Technicznym Uniwersytetem (Ukraina) dwanaścioro studentów odbyło semestralne studia w języku angielskim, uczęszczając na zajęcia razem ze studentami, którzy studiują w PL w ramach programu LLP-Erasmus. Siedmioro studentów studiowało na Wydziale Inżynierii Środowiska, a pięcioro na Wydziale Mechanicznym. W ramach programu CEEPUS na Wydział Inżynierii Środowiska przyjechało pięcioro studentów z Bułgarii i Rumunii.

– A ilu studentów wyjechało za granicę?

W ramach Erasmusa skierowaliśmy 51 osób na studia zagraniczne oraz 36 osób na praktykę zawodową. Kraje, które wybierają nasi studenci to: Dania, Francja, Hiszpania,

Holandia, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Turcja, Wielka Brytania i Włochy.

– Jak często pracownicy Uczelni korzystają z programu LLP-Erasmus?

W roku akademickim 2009/10 ponad czterdziestu nauczycieli wyjechało w celu prowadzenia zajęć w zagranicznych uczelniach partnerskich lub w celu organizacji wymiany. Zrealizowaliśmy również 7 wyjazdów pracowników administracji w celach szkoleniowych.

– Jak zapowiada się realizacja programu LLP-Erasmus w przyszłym roku akademickim?

Mamy już dane finansowe dotyczące przyszłego roku. Dofinansowanie z Komisji Europejskiej wzrosło dosyć znacznie i wyniesie ponad milion złotych. Otrzymana suma pozwoli z pewnością na zrealizowanie większej liczby wyjazdów. Warto również dodać, że odnotowaliśmy duży wzrost zainteresowania studentów zagranicznych studiowaniem u nas w ramach programu LLP-Erasmus. Do tej pory wpłynęły do nas 84 aplikacje studentów zagranicznych, podczas gdy w całym mijającym roku akademickim odnotowaliśmy 58 przyjazdów. Przewidyujemy, że liczba ta może wzrosnąć do ok. 120.

– Gdzie znajduje się siedziba Biura?

Biuro Wymiany Międzynarodowej mieści się w pokojach nr 9 i 10, w Domu Studenta nr 4. Zapraszamy serdecznie!

– Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Iwona Czajkowska-Deneka

Logo Biura Wymiany Międzynarodowej

15.03.2010 r. rozstrzygnięto konkurs na logo Biura Wymiany Międzynarodowej. Na konkurs wpłynęło 56 propozycji znaku graficznego w dwóch wersjach językowych. Nagrodzono projekt, autorstwa Pana Kamila Niewęglowskiego, studenta Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Celina Handzel

Od lewej: prof. Z. Pater, K. Niewęglowski, M. Żuk

Biblioteka

Krótki przewodnik Publish or Perish (lub Harzing)

W najnowszym projekcie *Rozporządzenia w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na działalność statutową (Ankieta jednostki naukowej)* umieszczonym na stronie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego znalazł się zapis, który wywołał lawinę pytań.

W ust. 8 dotyczącym danych o publikacjach naukowych i monografiach, pkt 6 brzmi – „liczba cytowań publikacji z afiliacją jednostki w ostatnim roku, z którego są dostępne dane”. I do tego objaśnienie: „Na podstawie Web of Science lub Google Scholar/Herling. Jednostka może wybrać tylko jedną bazę cytowań”.

Co to jest Google Scholar/Herling? Chodzi tu oczywiście o wyszukiwarkę Google Scholar, a „Herling” to zniekształcone nazwisko autorki programu wspomagającego przeszukiwanie sieci za pomocą Google Scholar – profesor Anne-Wil Harzing z Uniwersytetu w Melbourne. Program nosi nazwę Publish or Perish, w literaturze często możemy spotkać skrót PoP.

Program nie jest aplikacją internetową – należy pobrać go ze strony producenta (www.harzing.com/pop.htm) i zainstalować na swoim komputerze. Instalacja jest prosta, nie wymaga specjalnych umiejętności, a na serwerze producenta dostępne są wersje dla Windowsa i Linuksa. Pobieramy plik wykonywalny PopSetup.exe (dla systemu Windows) lub pop-linux.tgz (dla systemu Linux) i uruchamiamy instalację. W trakcie instalacji musimy wyrazić zgodę na warunki licencyjne i wskazać miejsce docelowe na dysku lokalnym. Ważne jest, aby komputer podczas pracy programu miał połączenie z Internetem, ponieważ program, chociaż zainstalowany lokalnie, dane pobiera bezpośrednio z sieci.

Po zainstalowaniu i uruchomieniu programu, możemy rozpocząć wyszukiwanie i analizowanie publikacji. W zależności od naszych potrzeb korzystamy z odpowiednich opcji programu.

Jeśli analizujemy prace jednego autora, korzystamy z opcji *Author impact analysis*.

W powyższym przykładzie przedstawiono wyszukiwanie publikacji jednego autora. W polu *Results* widzimy statystykę wszystkich wyszukanych publikacji (określono zakres czasowy 1990-2010) i analizę jakościową (rys. 2).

W przykładzie tym autor ma niepowtarzalne w danej dziedzinie nazwisko, więc nie musimy tych danych specjalnie sprawdzać i weryfikować. Inaczej będzie wyglądać analizowanie danych autora o bardziej popularnym nazwisku. Wtedy musimy odfiltrować te dane, biorąc całe wyrażenie w cudzysłowach, co pozwoli nam wyszukać tylko autora z konkretną literą imienia i zawięzając wyszukiwanie tylko do dziedziny reprezentowanej przez naszego autora (odznaczamy je kliknięciem w dane okienko).

Jeśli po przejrzaniu wyników zauważymy, że nie wszystkie publikacje należą do naszego autora, możemy je

Rys. 1. Wyszukiwanie publikacji autora za pomocą PoP

Results							
Papers:	159	Cites/paper:	7.68	h-index:	19	AWCR:	132.34
Citations:	1221	Cites/author:	897.61	g-index:	30	AW-index:	11.50
Years:	21	Papers/author:	102.32	hc-index:	10	AWCRpA:	98.26
Cites/year:	58.14	Authors/paper:	2.07	hI-index:	10.94	e-index:	20.45
				hI,norm:	15	hm-index:	16.28

Rys. 2

Rys. 3. Wyszukiwanie wg autora z zawężeniem obszarów wyszukiwania do kilku dziedzin

odfiltrować, odznaczając te pozycje w okienku obok. Program natychmiast przeliczy nam na nowo wszystkie wskaźniki i dane statystyczne.

Analogicznie, jeśli chcemy sprawdzić publikacje w danym czasopiśmie, korzystamy z opcji *Journal impact analysis* i w okienko dialogowe wpisujemy tytuł czasopisma. Wynik wyszukiwania pozwoli nam zorientować się, jak dużo artykułów czasopismo publikuje, jak duża jest liczba autorów publikujących w danym czasopiśmie, jak często cytowane są te publikacje i uzyskamy niezbędne wskaźniki, które pozwolą nam ocenić rangę czasopisma.

W przypadku tytułów polskich, a zwłaszcza tych posiadających polskie litery w tytule, trzeba wyszukać je w obu wersjach – z polskimi literami i bez polskich liter. Niestety, program wyszukuje wg ciągu znaków tak, jak je umieszczono w źródle. Nie mamy indeksów, którymi można się posil-kować, aby ujednocilić zapis.

Wyniki wyszukiwania możemy wyeksportować w popularnych formatach, aby móc je potem edytować, publikować czy drukować w wygodnym dla nas formacie.

Hanna Celoch

Studium Języków Obcych

Szkolenia językowe zakończone, jednak uczymy się dalej!

Wywiad z mgr Bożenną Blaim, Kierownikiem Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej

– Udział Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej w projekcie „Nowoczesna Edukacja” trwał przez dwa lata. Jak może Pani podsumować ten czas?

W ramach III modułu projektu „Nowoczesna Edukacja” zorganizowaliśmy szkolenia językowe dla 78 osób. Przez okres dwóch lat grupa pracowników dydaktycznych i administracyjnych miała możliwość uczestniczenia w innowacyjnych zajęciach językowych, podczas których uczestnicy zdobywali wiedzę z zakresu języka angielskiego, zarówno komunikacyjnego, jak i biznesowego. Tygodniowo brali udział w 4 godzinach zajęć, a jest to „skuteczna dawka”, aby wzbudzić w nich zainteresowanie językiem angielskim i zachęcić do wykorzystania go jako narzędzia w pracy naukowej czy administracyjnej. Osoby te muszą jednak pamiętać, aby nadal poszerzać swoją wiedzę, gdyż w nauce języka obcego systematyczność jest niezmiernie ważna.

– Niewątpliwie udział w projekcie pozwolił zainwestować w kadre Politechniki Lubelskiej. Czy dostrzegalne są pierwsze efekty tej „inwestycji”?

Już sam fakt, iż inne uczelnie zaczęły zastanawiać się nad organizacją podobnych kursów, daje nam wiele satysfakcji jako pionierom w tej dziedzinie. Ponadto bardzo cieszą nas pozytywne komentarze uczestników, którzy twierdzą, że kurs miał dla nich również wartość motywacyjną. Gdyby nie udział w zajęciach, z pewnością nie poświęciliby aż tylu godzin na systematyczną naukę języka. Kolejnym pozytywnym efektem szkolenia jest gotowość uczestników do prowadzenia prezentacji czy wykładów w języku angielskim. Ma tu niewątpliwie znaczenie czynnik psychologiczny, który determinuje otwarcie się na aktywne użycie języka w mowie. Udało nam się przekonać uczestników, że są w stanie samodzielnie i swobodnie posługiwać się językiem obcym. Pozostaje jeszcze jeden pozytywny skutek szkolenia tj. prestiżowy certyfikat dla tych, którzy pomyślnie przejdą przez egzamin końcowy. Jednak na wyniki egzaminu, który jest oceniany zewnętrznie, musimy jeszcze poczekać.

– Przy realizacji kursów wykorzystano z nowoczesnych technik nauczania. Czy według Pani któraś z technik okazała się być szczególnie efektywna w innowacyjnym nauczaniu języka biznesowego?

Edukacja nie lubi radykalnych zmian i nie jestem zwolenniczką całkowitego oderwania ucznia od nauczyciela. Ale nie można pozostawać w tyle za nowoczesnymi metodami nauczania języków. Dlatego w szkoleniu wykorzystaliśmy innowacyjne metody wspierające nauczanie. Metoda „blended learning”, czyli metoda nauczania komplementarnego, łącząca nauczanie tradycyjne z nauczaniem przez komputer, pozwoliła na przygotowanie uczestników do egzaminu TOEFL i LCCI, które częściowo są przeprowadzane zdalnie. Również dzięki tej metodzie uczestnicy mogli robić dodatkowe ćwiczenia komputerowe w domu, nagrywać swoje wypowiedzi i odsłuchiwać je. Myślę, że wykorzystanie innowacyjnych metod nauczania wpłynęło pozytywnie na całość kształtu kursu i zwiększyło jego atrakcyjność. Wielką zaletą metod wspierających tradycyjne nauczanie języka jest to, że zajęcia zyskują na atrakcyjności i każdy może znaleźć dogodny dla siebie sposób pracy.

– Jak wobec tego ocenia Pani poziom kompetencji językowych uczestników po zakończeniu szkolenia?

Zdecydowanie podnieśli swoje kompetencje językowe. Niektórzy nie oczekiwali, iż uda im się uzyskać tak wysoki poziom. Oczywiście najbardziej miarodajne będą wyniki egzaminów, ale już teraz mogę stwierdzić, iż prawie wszyscy uczestnicy bardzo skorzystali na udziale w szkoleniu.

– Z każdego nowego doświadczenia można wyciągnąć wnioski na przyszłość. Jakie wnioski wyciągnie Studium Języków Obcych z udziału w projekcie?

Udział w projekcie bardzo dobrze unaoczniał nam, jak wiele jest jeszcze do zrobienia, ale też pokazał, ile różnych możliwości można wykorzystać, aby zwiększać atrakcyjność oferty edukacyjnej Politechniki Lubelskiej. Zaczę jednak od wniosków, które będą dla nas przestrożą na przyszłość. A chodzi tu o niewielki procent uczestników, którzy nie docenili szansy, jaką jest dla nich udział w szkoleniu i nie uczestniczyli w zajęciach w zadowalającym stopniu. Mamy nadzieję, że takie przypadki się nie powtórzą i liczymy na współpracę z kierownikami jednostek, którzy z jednej strony dostrzegą zaangażowanie swoich podwładnych, a z drugiej strony wyciągną konsekwencje w tych przypadkach, gdy ktoś zajmie miejsce na kursie, nie korzystając z jego oferty w stopniu, w jakim się do tego zobowiązał. Jest też wiele wniosków pozytywnych. Przede wszystkim cieszy nas zadowolenie osób, które skorzystały z kursu i to, że są w stanie samodzielnie prowadzić wykłady w języku obcym. Poza tym chcemy nadal rozwijać ideę szkoleń językowych wśród pracowników.

– Czy wobec tego Studium Języków Obcych planuje prowadzić kolejne kursy językowe dla pracowników?

Tak. W najbliższym czasie będziemy się zajmować organizacją dwuletniego kursu dla 48 pracowników naukowych, w którym nie ma kryterium wieku, jak to miało miejsce w zakończonym projekcie. Kurs zakończy się prestiżowym egzaminem TOEFL, który otwiera drzwi do międzynarodowej kariery naukowej. Co ważne, kurs rozpocznie się od poziomu średniozaawansowanego, aby osoby, które go ukończą, mogły faktycznie wykorzystać swoją wiedzę i umiejętności na arenie międzynarodowej, a w szczególności na zajęciach, które sami przeprowadzą w języku angielskim w Politechnice Lubelskiej. Takie zobowiązanie podpisze każdy pracownik zakwalifikowany na kurs. Jednym z oczekiwanych efektów będzie wzbogacenie oferty naukowej w języku angielskim, która jest niezbędna w kontekście szeroko pojętej internacjonalizacji Uczelni. Proces internacjonalizacji powinien być prowadzony świadomie i należy przygotować do niego nie tylko kadrę naukową, ale również pracowników administracyjnych Politechniki Lubelskiej.

– Więc dostrzega Pani potrzebę organizowania innych szkoleń językowych dla pracowników Uczelni...

Potrzeba rozwijania umiejętności językowych pracowników naszej Uczelni jest bardzo duża i dostrzegalna, szczególnie teraz, gdy Politechnika Lubelska gości coraz więcej studentów zagranicznych. I nie mówię tu tylko o konieczności przygotowywania się do obsługi obcokrajowców

w poszczególnych jednostkach, lecz mam też na myśli promocję Politechniki Lubelskiej za granicą. Aby móc prowadzić takie działania, pracownicy muszą swobodnie posługiwać się językami obcymi. Oczywiście oprócz aktywnego udziału w kursach językowych pracownicy powinni starać się korzystać z programów mobilności dostępnych w Uczelni, jak i we własnym zakresie rozwijać kompetencje językowe. Są to umiejętności konieczne w pracy administracyjnej we współczesnym świecie.

– Dziękuję za rozmowę.

Rożmawiała: Celina Handzel

Głosy uczestników

– Czy uważa Pani, że udział w szkoleniu i zdobyta wiedza wpłynie na Pani karierę?

Nie jestem w wieku, w którym robi się karierę – to mam już raczej za sobą, ale myślę, że gdyby ta wiedza przyszła na początku mojej drogi zawodowej, byłoby mi znacznie łatwiej. Teraz mogę powiedzieć, że zdobyta wiedza ugruntuje moją pozycję w zawodzie i pozwoli mi na swobodniejsze poruszanie się w obszarach mojej działalności, czyli bazach danych i serwisach naukowych – Hanna Celoch

Znajomość języków obcych przez pracowników Uczelni jest niezwykle cenna w aspekcie korzystnej współpracy międzynarodowej. Osobiście od dawna zwracam uwagę na rozwój kompetencji językowych, nie tylko mając na uwadze własną ścieżkę kariery, ale także współdziałanie na rzecz światowej wymiany informacji technicznej. Mam nadzieję, że zdobyte podczas szkolenia umiejętności językowe, oprócz tego, że pomogą mi sprostać nowym wyzwaniom, będą również dodatkowym czynnikiem zwiększającym szanse na uzyskanie awansu oraz przyczynią się do wielu sukcesów na polu zawodowym – Ewa Dziubińska

Tak. Obecnie biegła znajomość języka angielskiego jest podstawowym wymaganiami stawianym prawnikom. W związku z rozwojem współpracy zagranicznej podmioty działające na rynku podpisują niejednokrotnie umowy i prowadzą negocjacje biznesowe w języku angielskim, stąd oprócz znajomości prawa w moim przypadku wymagana jest również biegła znajomość języka angielskiego – Daria Schabowska-Niedziela

– Jak ocenia Pani swoje umiejętności po zakończeniu szkolenia?

Systematyczna nauka przyniosła efekty. Nie mam teraz problemów z napisaniem listu czy odpowiedzią ma e-maila i nie wpadam już w panikę, słysząc angielskojęzycznego rozmówcę w słuchawce telefonu. Poziom moich umiejętności znacznie się podniósł po szkoleniu, co dodało mi pewności siebie i większej swobody w kontaktach z naszymi zagranicznymi kolegami i partnerami – Hanna Celoch

Pozytywnie. Znacznie wzbogaciłam słownictwo techniczne i biznesowe, którego znajomość jest wyjątkowo pomocna przy wypełnianiu służbowych obowiązków. Ponadto w dużym stopniu rozwinęłam umiejętności samodzielnego przygotowywania pism i korespondencji anglojęzycznej z użyciem różnicowanych struktur gramatycznych i leksykalnych – Ewa Dziubińska

Szkolenie trwające dwa lata można podzielić na dwa etapy: pierwszy zakończony egzaminem TOEIC i drugi zakończony egzaminem LCCL. Wyniki egzaminu TOEIC, który zdałam w zeszłym roku pokazały, że szkolenie poprawiło moje umiejętności w zakresie słuchania, pisania, czytania i komunikowania się w języku angielskim. Obecnie oczekuję na wyniki drugiego egzaminu LCCL oceniającego umiejętność pisania dokumentów w języku angielskim. Miałam już okazję kilka razy wykorzystać nabyte umiejętności w pracy na Politechnice Lubelskiej, kiedy to opiniowałam umowy sporządzone w języku angielskim – Daria Schabowska-Niedziela

– Czy planuje Pani dalszy rozwój kompetencji językowych?

Bardzo bym chciała – Hanna Celoch

Zdecydowanie tak, w najbliższym czasie rozważam kontynuację nauki na wyższym poziomie zaawansowania oraz udział w zagranicznym szkoleniu językowym – Ewa Dziubińska.

W nauce każdego języka obcego ważna jest systematyka. Planuję więc systematycznie pogłębiać i sprawdzać swoje umiejętności w zakresie znajomości języka angielskiego. Moim zdaniem bardzo ważne jest, aby mieć stały kontakt z językiem, a to mogą zapewnić specjalistyczne szkolenia językowe – Daria Schabowska-Niedziela

– W jakim zakresie skorzysta Pani z nabytych kompetencji językowych?

W codziennym wykonywaniu obowiązków służbowych. Kontakty z obsługującymi nas firmami zagranicznymi – korespondencja, ustalanie warunków i terminów testowania baz, udział w spotkaniach z zagranicznymi dostawcami oraz praca z bazami i serwisami naukowymi, głównie angielskojęzycznymi – Hanna Celoch

Przede wszystkim zamierzam wykorzystać zdobyte umiejętności w pracy zawodowej podczas wypełniania służbowych obowiązków, jak również w trakcie realizacji pracy doktorskiej i programów naukowo-badawczych – Ewa Dziubińska.

Tak jak już powiedziałam, miałam okazję skorzystać z nabytych kompetencji językowych, na pewno będę je wykorzystywać z pracy zawodowej. W świadczonej przeze mnie obsłudze prawnej ujęte zostaną umiejętności biegłego posługiwania się językiem angielskim, co zapewne przyniesie duże korzyści na polu zawodowym – Daria Schabowska-Niedziela.

Rozmawiała: Celina Handzel

Politechnika XXI wieku

Od września 2010 roku Studium rozpoczyna rekrutację na kurs języka angielskiego zakończony egzaminem TOEFL w ramach projektu „Politechnika XXI wieku”.

Zapraszamy do uczestnictwa pracowników naukowych, prowadzących lub zamierzających prowadzić wykłady w języku angielskim, ze znajomością języka na poziomie

średniozaawansowanym, ze względu na wysoki poziom egzaminu końcowego.

Celem kursu jest wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego naszej Uczelni – podwyższenie jakości nauczania poprzez przeszkolenie i uzyskanie certyfikatów TOEFL z języka angielskiego.

Szkolenie prowadzone będzie przez dwa lata. Na każdy rok nauki przypada 120 godzin zajęć grupowych oraz 4 godziny zajęć indywidualnych dla każdego beneficjenta, w czterech 12-osobowych grupach. Każdy z beneficjentów otrzyma dodatkowe wsparcie w postaci podręczników, materiałów szkoleniowych, a także segregatora, notesu.

The TOEFL test to najbardziej prestiżowy certyfikat znajomości języka angielskiego w środowisku akademickim, uznawany przez ponad 7100 uczelni wyższych na całym świecie. Posiadacze certyfikatu TOEFL to osoby, które mogą swobodnie poruszać się po całym świecie, studiować w dowolnym miejscu na Ziemi, prowadzić badania naukowe, czy biegle funkcjonować w środowisku anglojęzycznym.

W swojej nowej formule, zwanej TOEFL iBT, jest najbardziej nowoczesnym z certyfikatów językowych. Zdawany w całości przed komputerem, wykorzystuje najnowsze osiągnięcia w dziedzinie badań edukacyjnych i technologii komputerowych.

Egzamin składa się z czterech części w kontekście środowiska akademickiego:

- Speaking Section – sprawdza umiejętności wypowiedzenia się;
- Writing Section – sprawdza umiejętność pisania;
- Reading Section – koncentruje się na zrozumieniu tekstów pisanych;
- Listening Section – testuje zrozumienie wypowiedzi i dialogów.

Biuro Szkolenia: Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej, 20-618 Lublin, ul. Nadbystrzycka 36, Wydział Mechaniczny, pokój nr 822, tel. 81 538 45 44, e-mail:studiumjo@pollub.pl.

Jakub Skoczylas

Kurs zakończony

W roku akademickim 2009/2010 Studium Języków Obcych przeprowadziło 120-godzinny kurs języka angielskiego w ramach pilotażowego projektu systemowego „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych”. Zajęcia były przeprowadzone przez mgr Barbarę Miłosz i mgr Ewę Malik na Wydziale Inżynierii Środowiska oraz mgr Renatę Fic i mgr Elżbietę Stanisławek na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki w oparciu o podręcznik „Target Score” Wydawnictwa Cambridge University Press. Kurs zakończył się prestiżowym egzaminem certyfikacyjnym TOEIC (Test of English for International Communication) określającym poziom umiejętności we wszystkich sprawnościach językowych tj. słuchaniu i czytaniu (listening and reading) oraz mówieniu i pisaniu (speaking and writing).

Ewa Malik

Z życia kół naukowych

BICIE REKORDU NA SHELL ECO-MARATHON 2010? TAK, ALE W PRZYSZŁYM ROKU!

Politechnikę Lubelską na tegorocznej europejskiej edycji Shell Eco-marathon reprezentowała ekipa złożona z członków Koła Naukowego Samochodiarzy i Koła Naukowego Elektryków „Napęd i Automatyka” wraz z opiekunami: dr inż. Zbigniewem Kiernickim i dr inż. Piotrem Filipkiem.

Shell Eco-marathon jest imprezą, która już od 26 lat przyciąga młodych pasjonatów motoryzacji. W tym roku Formula 1 w Lausitz w Niemczech zgromadziła 238 zespołów z uczelni całej Europy. Jak sama nazwa imprezy wskazuje, są to zawody dla pojazdów spalinowych, w których zasadą jest pokonanie jak najdłuższej trasy na litrze paliwa. W zawodach biorą udział pojazdy w dwóch kategoriach – prototyp (zwykle trójkołowy) lub miejski (czterokołowy).

Udział zespołu Politechniki Lubelskiej w tej imprezie rozpoczął się od poprzedzającej ją konferencji prasowej w Warszawie, na której spotkały się wszystkie polskie ekipy. Było ich łącznie pięć: 3 z Politechniki Warszawskiej, 1 z Politechniki Gdańskiej i załoga z Politechniki Lubelskiej.

Właściwe zawody odbyły się 5-7.05.2010 r. na torze EuroSpeedWay w Lausitz koło Drezna. Prezentowane były tam pojazdy o różnym stopniu zaawansowania technicznego – od prostych konstrukcji zbudowanych przez uczniów w wieku gimnazjalnym, po koncepcje oparte na napędach hybrydowych i ogniach paliwowych opracowane przez zespoły doktorantów. Zdumiewała ogromna różnorodność pomysłów na wykonanie karoserii, układu napędowego i jezdnego. W pracy wielu startujących zespołów dostrzec można było wieloletnie doświadczenie i głęboką wiedzę. Widać było też ogromne pieniądze, rzędu setek tysięcy euro włożone w poszczególne projekty, ponieważ niektóre rozwiązania oparte były na najnowszych technologiach światowych.

Team Politechniki Lubelskiej wystąpił w maratonie ze skonstruowanym samodzielnie przez studentów trójkołowym pojazdem „Elektra”, który klasyfikowano jako prototyp. Pojazd ten jest napędzany bezzszczotkowym silnikiem prądu stałego, zasilanym z baterii akumulatorów poprzez własnej konstrukcji sterownik energoelektroniczny.

Już pierwszego dnia zawodów ustanowiono nowy rekord długości przejechanej trasy – 4569 km na 1 litrze paliwa.

Niebywały sukces drużyny francuskiej wykazał, że Shell Eco-marathon to impreza głównie dla „spalinowców”, ale daje też pole do popisu dla elektroników, automatyków i programistów. Aby wygrać konkurencję, nie wystarczy zastosować aerodynamiczną konstrukcję z superlekkich materiałów i silnik o wysokiej sprawności. Bardzo istotnym elementem jest strategia jazdy, czyli optymalne sterowanie. Konstrukcja pojazdu tegorocznych rekordzistów, choć lekka, nie była zbyt awangardowa. To, że był on w stanie pokonać ponad 4,5 tys. km na jednym litrze paliwa wynikało z dopracowanej do perfekcji techniki jazdy. Jej sekret

polega na kolejnych cyklach rozpędzania (ok. 5 min) i jazdy na wyłączonym silniku (ok. 20 min), które są tak dobrane, by uzyskać minimalne zużycie paliwa przy średniej prędkości 30 km/h.

Skonstruowany przez naszych studentów pojazd „Elektra” pierwotnie nie był budowany z myślą o tych zawodach, ale na trzy miesiące przed planowaną imprezą, gdy nadarzyła się okazja, studenci zdecydowali się go dokończyć i pokazać w Niemczech.

Trójkołowy pojazd „Elektra”

Podstawowa konstrukcja pojazdu wykonana została przy współpracy dr inż. L. Gardyńskiego, zaś dokończenie go odbyło się siłami studentów pod kierownictwem dr inż. Z. Kiernickiego w pomieszczeniu Katedry Silników Spalinowych i Transportu, co usprawniło wykonywane prace.

Skromne środki finansowe (zaledwie 5 tys. zł), jakimi dysponowano – pomoc ze strony władz Uczelni oraz sponsorów – nie pozwoliły w pełni rozwinąć skrzydeł, ale cały zespół i tak był bardzo zadowolony z tego, co udało się osiągnąć. Jak pokazały próby na torze w Lausitz, trójkołowiec jeździ z prędkością do 50 km/h, świetnie trzyma się drogi i porusza się z dużą dynamiką. Szacuje się, że pojemność akumulatorów daje zasięg jazdy w granicach od 50 do 100 km.

Pozostaje tylko pewien niedosyt, że mógłby jeszcze szybciej przyspieszać i pokonywać dłuższe trasy, gdyby miał lżejsze akumulatory np. litowo-polimerowe zamiast dotychczasowych kwasowo-ołowiowych. „Karoseria” i brak hamowania odzyskowego też pozostawiają wiele do życzenia, ale na dopracowanie tego zbrakło czasu i funduszy. Nasi młodzi konstruktorzy mają za to coś cenniejszego – doświadczenia praktyczne, jakie zdobyli konstruując go, świeże pomysły oraz pasję. Wyjazd ten był dla studentów niesamowitą inspiracją do dalszej pracy. Już wracając do kraju, dzielili się koncepcjami, w jaki sposób udoskonalić własne dzieło i zbudować od podstaw zupełnie nowy pojazd.

Piotr Filipek, Zbigniew Kiernicki

KOŁO NAUKOWE INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

W dniach 22-25.04.2010 r. w Brennej student Paweł Kowalczyk uczestniczył w IX Ogólnopolskiej Konferencji Kół

Naukowych Fizyków „Piknik Naukowy 2010”, gdzie zaprezentował cztery prace (Izotopowe badania klimatu, Superwzór – kształt przyrody, Mechanika biegania, Wykorzystanie popiołów lotnych). To już trzeci raz, kiedy tam zaistniał, przy czym dwukrotnie dostaliśmy nagrodę za najlepszy referat.

W dniach 12-13.05.2010 r. odbyła się kolejna X edycja współorganizowanego przez nas Międzynarodowego Sympozjum Studenckich Kół Naukowych „Inżynierowie Nowej Ery” (więcej na sąsiedniej kolumnie).

Koło zaistniało także podczas III Lubelskiej Nocy Kultury (8.06.2010 r.), a prezes Grzegorz Brzostowski osobiście obwoził „rozkabrioletowanym” Uazem chętnych do zwiedzania poszczególnych placówek.

W ramach rutynowego zebrania koła 15.06.2010 r. zwiedziliśmy nowo powstałą kolekcję motocykli WSK w Miejskim Ośrodku Kultury w Świdniku.

Laureaci konkursu w czasie zmagania

18.06.2010 r. opiekun koła wraz z dr inż. Zbigniewem Kiernickim uczestniczyli jako jurorzy w II już edycji konkursu „Pan Samochodzik”, organizowanego w Zespole Szkół Zawodowych im. Władysława Korzyka w Rykach. W ramach konkursu uczniowie budują pojazdy oparte na elementach wycofanych z eksploatacji samochodów. W tym roku zwyciężył pojazd zbudowany na zespołach malucha, oparty na wykonanej przez twórców ramie przestrzennej. Bardzo blisko zwycięzcy uplasował się pojazd oparty na skróconej płycie podłogowej Poloneza. Jurorzy oceniali konstrukcję ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo. O kolejności na podium decydowały też wyniki prób sportowych. W roku akademickim 2010/11 będziemy próbowali rozszerzyć zasięg konkursu, a jego rozstrzygnięcie przenieść na Politechnikę Lubelską.

Leszek Gardyński

KOŁO NAUKOWE SAMOCHODZIARZY

Koło, działające przy Katedrze Pojazdów Samochodowych, zorganizowało w lutym 2010 prezentację Wydziału Mechanicznego dla uczniów z Zespołu Szkół Publicznych z Suśca. Pomimo śniegu przyjechało około 60 uczniów z opiekunami, którzy w trzech grupach zostali oprowadzeni po terenie naszego Wydziału przez studentów-członków Koła.

Zorganizowano uczniom prezentację metod komputerowego wspomaganego projektowania, którą przeprowadził

dr inż. Hubert Dębski, pokaz kosiarki gąsienicowej wykonany przez mgr inż. Mariusza Kłonicę, prezentację laboratorium elektrotechniki samochodowej poprowadzoną przez dr inż. Marka Adamca, pokaz bolidu „High octane” przeznaczonego do rajdów oszczędnościowych, wykonanego przez dr inż. Cezarego Sarnowskiego oraz pokaz diagnostyki samochodowej i filmów o driftingu zrealizowanych przez dr inż. Zbigniewa Kiernickiego.

Podczas prezentacji w laboratorium diagnostyki samochodowej

Podczas spotkania z uczniami dr inż. Z. Kiernicki przedstawił im krótko historię Wydziału Mechanicznego i zachęcał ich do kontynuowania nauki na naszej Uczelni. Wizyta uczniów trwała około trzech godzin, po czym młodzi ludzie, zadowoleni i pełni wrażeń, kontynuowali swoją wycieczkę dydaktyczną.

*

Koło Naukowe Samochodziarzy wraz z Kołem Naukowym Inżynierii Materiałowej zorganizowały X Międzynarodowe Sympozjum Studenckich Kół Naukowych „Inżynierowie nowej ery”, które odbyło się 12-13.05.2010 r. w Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej. Patronat nad sympozjum objął Dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Henryk Komsta i Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich Oddział Wojewódzki w Lublinie.

W sympozjum wzięło bezpośredni udział około 45 osób, które przygotowały i wygłosiły 34 referaty. Tematyka sympozjum była związana z technicznymi aspektami działalności człowieka i obejmuje następujące zagadnienia:

- budowa, eksploatacja, badania pojazdów samochodowych i silników spalinowych,
- inżynieria materiałowa, materiały i technologia wytwarzania,
- postęp w technologii maszyn,
- wspomaganie komputerowe konstrukcji w technice.

Celem sympozjum było stworzenie forum wymiany informacji i doświadczeń w zakresie tematyki, którą zajmują się studenci przede wszystkim podczas pisania prac dyplomowych. Uczestnikami sympozjum byli głównie studenci ostatnich lat studiów i doktoranci. Sporą grupę stanowili studenci lat młodszych, którzy zaprezentowali własne zainteresowania naukowe, niekoniecznie związane z pracami dyplomowymi. W sympozjum wzięło udział kilku pracowników naukowych, co niewątpliwie wpłynęło na podniesienie poziomu prezentowanych referatów.

*

Dr inż. Zbigniew Kiernicki wraz z dr inż. Leszkiem Gardyńskim zostali jurorami w II edycji konkursu „Pan

Samochodzik”, który odbył się 18.05.2010 w Zespole Szkół Zawodowych im. Władysława Korzyka w Rykach (więcej na str. 20).

Zbigniew Kiernicki

KOŁA NAUKOWE WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA

W minionym semestrze prace naukowe w obrębie wspomnianych zagadnień realizowane były w ramach następujących projektów:

- badania bioindykacyjne oraz fizykochemiczne rzeki Bystrzycy – obejmowały swoim zakresem punkty zlokalizowane przed Zalewem Zemborzyckim, punkty w obrębie miasta (w szczególności zlokalizowane w pobliżu wylotu kanalizacji deszczowej i odwodnień terenów zielonych) aż do miejsca zrzutu oczyszczonych ścieków z oczyszczalni Hajdów;
- badania parametrów ścieków w kolejnych urządzeniach i różnych stopniach oczyszczania w Miejskiej Oczyszczalni Ścieków Hajdów oraz badania bioindykacyjne osadu czynnego wykorzystywanego w komorach bioreakcji;
- badania parametrów hydrodynamicznych grawitacyjnej kanalizacji sanitarnej miasta Chełm oraz kanalizacji deszczowej miasta Lublin.

Członkowie kół naukowych reprezentowali Politechnikę Lubelską na organizowanych przez inne uczelnie sympozjach i konferencjach naukowych oraz brali udział w szkoleniach tematycznie związanych z inżynierią środowiska. Były to m.in.:

- Udział w cyklu szkoleń firmy CS – Creative Solution dotyczących obsługi mikroskopów optycznych o różnej konstrukcji: biologicznych na światło przechodzące (jasne i ciemne pole widzenia), metalograficznych na światło odbite oraz mikroskopów odwróconych i stereoskopów (6, 11, 13, 15 stycznia 2010 r.).
- Udział w szkoleniu na Audytora Wewnętrznego Systemu Zarządzania Jakością ISO9001, szkolenie ukończone egzaminem i certyfikatem AUDITORA 2008 (5-6.02.2010 r.).
- Udział w „International Conference: Water Management – State and Prospect of Development”, Rivne, Ukraina (15-16.04.2010 r.).
- Udział w Studenckiej Konferencji „Nauka i pasja – kluczem do sukcesu” organizowanej przez Wyższą Szkołę Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie (20-21.05.2010 r.).
- Wyjazd na wystawę i Targi Wodociągów i Kanalizacji – Bydgoszcz (20.05.2010 r.).
- Udział w seminarium Swegon Air Academy, które odbyło się w Hotelu Novotel Airport Warszawie. Podczas spotkania poruszone zostały następujące tematy: „Klimatyzacja w budynkach wysokich” oraz „Budynki energooszczędne i pasywne” (20.05.2010 r.).
- Wyjazd do Grudziądza do fabryki pomp Hydro-Vacuum (21.05.2010 r.).

- Udział w warsztatach organizowanych przez firmę BUDI-MEX pod tytułem: „Rozwiązania zastosowane przy budowie budynku Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego w Lublinie oraz przy realizacji przejścia granicznego w Dolhobyczowie” (24.05.2010 r.).
- Udział w XXX Międzynarodowym Sympozjum im. Bolesława Krzysztofiaka AQUA 2010 – Problemy Inżynierii Środowiska, Płock (10-11.06.2010 r.).

Inne osiągnięcia członków kół:

- zajęcie 1. miejsca przez Katarzynę Jaromin w etapie uczelnianym konkursu na najlepszego studenta „Studencki Nobel 2010” pod honorowym patronatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (6.05.2010 r.),
- zajęcie 1. miejsca przez Katarzynę Jaromin w etapie uczelnianym konkursu na najlepszego studenta Primus Inter Pares pod honorowym patronatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (czerwiec 2010 r.).

Grzegorz Łagód

KOŁO NAUKOWE MENEDŻERÓW

W dniach 19-20.05.2010 r. w Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej odbyło się XVIII Międzynarodowe Sympozjum Naukowe „Zarządzanie przedsiębiorstwem przyszłości”. Głównym jego celem była działalność edukacyjno-informacyjna z zakresu takich pojęć, jak: nowoczesne technologie oraz metody i narzędzia stosowane w zarządzaniu, controlling, business process reengineering, działania w sytuacjach kryzysowych, niepewność i ryzyko ekonomiczne towarzyszące funkcjonowaniu przedsiębiorstwa.

W Sympozjum uczestniczyli studenci z Polski i zagranicy, a także pracownicy naukowcy Politechniki Lubelskiej oraz przedsiębiorcy.

W konkursie na pracę naukową prezentowaną podczas Sympozjum laureatem została Natalia Jędrzejewska – „Zarządzanie innowacjami w przedsiębiorstwie – zastosowanie metody User – Driven Innovation”.

Prelegenci prezentowali swoje prace, a także dyskutowali o nich z przedstawicielami świata nauki i biznesu. Na zakończenie pierwszego dnia zaproszeni goście oraz autorzy nadesłanych prac udali się na imprezę integracyjną (wycieczka oraz ognisko), która odbyła się w Zajeździe Piastowskim w Kazimierzu Dolnym.

Drugiego dnia prelegenci uczestniczyli w warsztatach naukowych prowadzonych przez Patrycję Kopracką z Europejskiego Instytutu Psychologii Biznesu pod tytułem „Komuni-

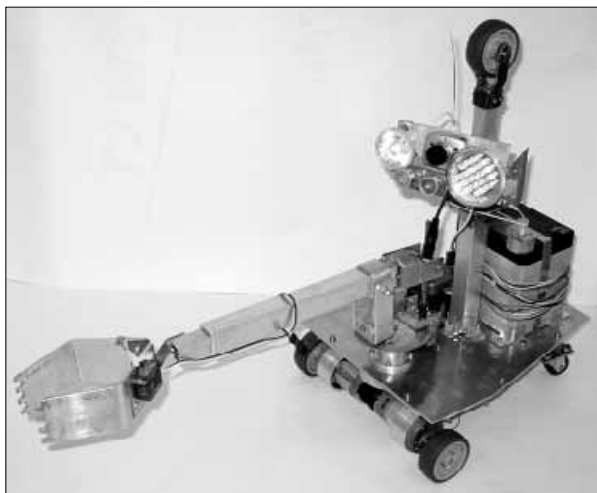
kacja niewerbalna, a różnice kulturowe”. Po szkoleniu Dziekan Wydziału Zarządzania prof. Ewa Bojar wraz z komitetem organizacyjnym sympozjum wręczyli wszystkim partycypantom Konferencji certyfikaty uczestnictwa i nagrody książkowe. Zostały również ogłoszone wyniki konkursu na najlepszą prezentację. Nagrodę otrzymała Małgorzata Ćwiek, która przedstawiła pracę pod tytułem „Cash pooling jako nowoczesna metoda zarządzania gotówką”.

Wszystkie streszczenia prac konkursowych oraz galeria zdjęć z XVIII Międzynarodowego Sympozjum Naukowego są dostępne na stronie www.manager.pollub.pl.

Ilona Janek

KOŁO NAUKOWE ZASTOSOWAŃ MECHATRONIKI ELMECH

Obecna działalność Koła skupia się głównie na konstrukcji robota „Inspektor 1”. Prace mechaniczne zostały już wstępnie ukończone (konieczne są jeszcze drobne poprawki), a równolegle prowadzone są prace nad elektroniką i oprogramowaniem robota.

Robot „Inspektor 1” w wykonaniu rzeczywistym

Elementy konstrukcyjne robota „Inspektor 1” zostały zamodelowane w programie Solid Edge ST (wersja edukacyjna). Po uprzednim sprawdzeniu ewentualnych kolizji podczas symulacji ruchu oraz wprowadzeniu wirtualnych korekcyj poszczególnych podzespoły zostały wykonane i złożone na warsztacie mechanicznym Katedry PKM (Rys. 1). Użyto do nich blach stalowych i profili aluminiowych.

Opracowany schemat elektroniczny robota jest obecnie realizowany. Poszczególne podzespoły elektroniczne będą montowane na małych płytkach uniwersalnych, a następnie po sprawdzeniu i przetestowaniu zostaną utworzone płytki profesjonalne. Prace te są ściśle powiązane z pracą programistów, którzy tworzą soft sterujący do procesora 32-bitowego Atmel AT91SAM7S256. Szkielet zewnętrzny oprogramowania już powstał. Obecnie poszczególne jego człony będą implementowane do procesora równolegle z budową podzespołów elektronicznych.

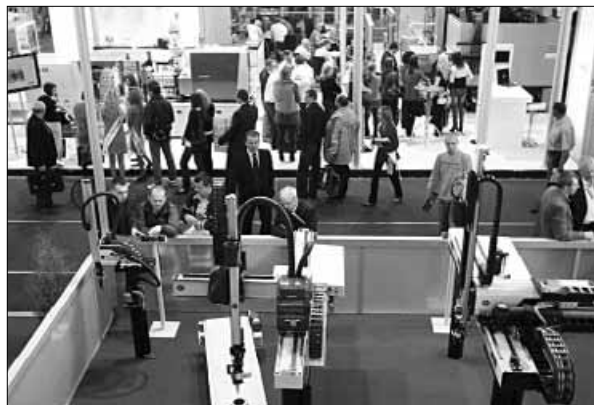
Zakończenie prac nad robotem planowane jest na wrzesień 2010, kiedy prototyp robota „Inspektor 1” zostanie

zaprezentowany na VII Lubelskim Festiwalu Nauki 2010 w formie prezentacji multimedialnej i pokazu.

Irmína Pater

KOŁO NAUKOWE PROCESÓW POLIMEROWYCH

W semestrze letnim studenci Koła brali udział w dwóch wyjazdach dydaktycznych. Pierwszym z nich była wizyta w WSK-PZL Świdnik SA, podczas której studenci odwiedzili Zakład Kompozytów i mieli możliwość zapoznania się z technologią wytwarzania kompozytowych kadłubów i łopat śmigłowcowych. Praktyczne poznanie powszechnie stosowanej w lotnictwie technologii mokrej oraz nowoczesnej technologii suchej wytwarzania elementów kompozytowych, w tym także budowy specjalistycznych maszyn i urządzeń do realizacji tych metod było dla uczestników wycieczki cennym doświadczeniem. Zespoły klejone są elementami nośnymi statków powietrznych w takich zespołach, jak skrzydła, winglety czy usterzenie. Stanowią również bazę struktury kadłubów i drzwi. Charakteryzują się dużą sztywnością przy małym ciężarze własnym oraz posiadają dużą żywotność w eksploatacji. Przeprowadzone na sklejonym zespole operacje hermetyzacji szwów klejowych, jak również nałożone pokrycie lakiernicze, zapewniają hermetyczność i zabezpieczają antykorozyjnie. Główne wyroby klejone PZL Świdnik SA to łopaty wirnika nośnego i wirnika ogonowego śmigłowców oraz elementy kadłubów śmigłowców. Wszystkie czynności związane z formowaniem zespołów kompozytowych wykonywane są w czystych pomieszczeniach, w których precyzyjnie utrzymywana jest wymagana temperatura, wilgotność względna oraz czystość powietrza. Utwardzanie wyrobów odbywa się w autoklawach. Wyrób poddawany jest bardzo dokładnej kontroli, tak pod względem wykonania części, przygotowania powierzchni do klejenia, jak również sam proces klejenia w autoklawie, w którym takie parametry, jak: ciśnienie, podciśnienie, temperatura, czas procesu, przyrost/spadek temperatury w jednostce czasu, sterowany i rejestrowany jest komputerowo.

Stanowisko prezentujące możliwości robotów współpracujących z wtryskarką (fotografia pochodzi ze strony internetowej Targów „Plaspol”)

Drugi z naszych wyjazdów miał miejsce w maju i była to wizyta na XV Międzynarodowych Targach Przetwórstwa

Tworzyw Sztucznych „Plastpol” w Kielcach. Organizowany corocznie „Plastpol” jest w branży tworzyw polimerowych największą imprezą targową w Polsce, a jedną z większych w Europie i nie mogło na niej zabraknąć studentów z Koła Naukowego Procesów Polimerowych. Wyjazd na kieleckie targi to doskonałe źródło pozyskania najnowszych informacji z obszaru przetwórstwa tworzyw, zapoznanie się z konstrukcją i zasadą działania najnowszych typów maszyn do przetwórstwa oraz współpracujących z nimi robotów, a także szeregu maszyn uzupełniających i urządzeń pomocniczych. Ponadto można w praktyce zapoznać się z budową narzędzi przetwórczych oraz otrzymać wersje demonstracyjne komputerowego oprogramowania inżynierskiego, wspomagającego konstruowanie narzędzi przetwórczych i symulującego zjawiska zachodzące podczas przetwarzania tworzyw, głównie wtryskiwania i wytłaczania.

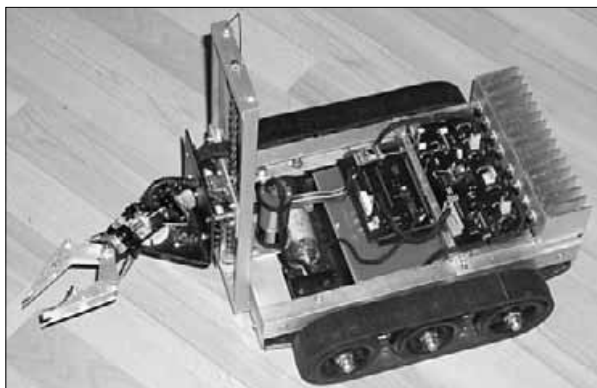
„Plastpol” to miejsce, gdzie studenci naszego Koła zawsze wzbogacają swoją bazę literaturowo-materiałową, otrzymując od wystawców katalogi, foldery, prospekty, czasopisma branżowe, a coraz częściej także materiały w postaci multimedialnej, szczególnie przydatne do wykonania prezentacji na seminaria i obronę pracy dyplomowej. Ponadto zawsze studenci przywożą z Targów ciekawe eksponaty, wzbogacające katedralne gabloty w laboratoriach, a niekiedy także przydatne gadżety reklamowe. Nierzadko nawiązane podczas Targów kontakty są przydatne w późniejszym poszukiwaniu miejsca zatrudnienia.

Tomasz Jachowicz

KOŁO NAUKOWE ELEKTRYKÓW „NAPĘD I AUTOMATYKA”

Jednym ze sztandarowych przedsięwzięć Koła jest konstruowany pojazd z napędem elektrycznym „Elektra”. Pojazd ten budowany był we współpracy ze studentami z Kół Naukowych Inżynierii Materiałowej oraz Samochodziarzy (*więcej na str. 25*).

Studenci skonstruowali również zdalnie sterowany pojazd z niezależnym napędem kół, który może posłużyć jako podwozie do mobilnego robota lub wózka inwalidzkiego.

Mały robot mobilny

Równolegle realizowane są inne projekty z robotyki, automatyki, energoelektroniki i programowania mikroprocesorów,

które pozwalają studentom doskonalić swoje umiejętności jako przyszłym inżynierom i konstruktorom.

Zaangażowanie studentów przyczyniło się do zacieśnienia kontaktów z lokalnym i krajowym przemysłem. Oprócz szkoleń, firmy często doposażają studenckie projekty w niezbędne materiały i urządzenia. Przykładem tego są takie firmy, jak: SIEMENS, Stokol, IGUS, STROBER i GP Batteries.

Rokrocznie studenci uczestniczą w praktykach zawodowych w lokalnych firmach produkcyjnych. Przygotowują się tam do przyszłej pracy w działach produkcyjnych, automatyki przemysłowej, elektrycznych i utrzymania ruchu. Ich rzetelna praca jest doceniana i często wynagradzana finansowo, a po ukończeniu studiów są tam zatrudniani.

W roku akademickim 2009/2010 w Kole zorganizowano kilka wycieczek dydaktycznych. Studenci byli na Lubelskich Targach Energetyki, a także w kopalni „Bogdanka”.

Z inicjatywy członków Koła oraz współdziałania innych kół z Wydziału, 25.03.2010 r. zorganizowany został wyjazd na Międzynarodowe Targi AUTOMATICON-2010 w Warszawie. Udział wzięło ponad 150 osób.

Piotr Filipek

KOŁO NAUKOWE „GRUPA OGNIWO”

W dniu 10.06.2010 r. w Wydziale Podstaw Techniki odbyło się otwarte seminarium naukowe na temat *Nowoczesnych rozwiązań technologicznych w energetyce odnawialnej*. Zorganizowali je studenci III roku kierunku fizyka techniczna – członkowie Koła Naukowego GRUPA OGNIWO, którego opiekunem naukowym jest prof. Jan M. Olchowik.

Opiekun i członkowie Koła

W ramach seminarium wygłoszono następujące referaty: Adrian Wiewiórka, Adrian Sztraj *Koncentrator w energetyce słonecznej*, Agata Zdrojewska *Biomasa – rodzaje i wykorzystanie jej jako alternatywnego źródła energii*, Piotr Terrebun *Fotowoltaika w NASA*, Paweł Murawski, Piotr Krupski *Moduły fotowoltaiczne-projektowanie systemów – systemy OFF-GRID i GRID CONCTED*, Marek Harasimiuk *Pasywny dom jednorodzinny*, Michał Elertowicz *Architektura słoneczna*.

Tematyka ww. referatów wzbudziła duże zainteresowanie uczestników i wywołała rzeczową dyskusję.

Elżbieta Jartych

Wydział Mechaniczny

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

3 marca 2010 r. Rada Wydziału Mechanicznego PL podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego **dr inż. Kazimierzowi Zaleskiemu**.

*

Stopnie doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* uzyskali:

- **mgr inż. Konrad Pietrykowski** (temat rozprawy: „Badania procesu tworzenia mieszanki w silniku gwiazdowym”, promotor – prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker),
- **mgr inż. Łukasz Grabowski** (temat rozprawy: „Badania procesu tworzenia mieszanki w silniku o zapłonie iskrowym zasilanym wtryskiem gazu propan-butan”, promotor – prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker),
- **mgr inż. Paweł Chojnacki** (temat rozprawy: „Badania zjawisk dynamicznych w układzie przenoszenia mocy śmigłowca z zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych”, promotor – prof. dr hab. inż. Jerzy Lipski),
- **mgr inż. Daniel Pieniak** (temat rozprawy: „Wpływ degradacji powierzchni kompozytów polimerowych obciążonych cyklicznie na trwałość systemu mechanicznego”, promotor – prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas),
- **mgr inż. Arkadiusz Małek** (temat rozprawy: „Sterowanie przepływem powietrza w niskociśnieniowym ogniwie paliwowym typu PEM”, promotor – prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker). **Rozprawa została wyróżniona.**

*

Otwarte przewody doktorskie w dyscyplinie *budowa i eksploatacja maszyn*:

- **mgr inż. Krzysztof Dziedzic** (temat rozprawy: „Badania struktur wtórnych powstających podczas zużycia ciernego powłok ze stopu eutektycznego Fe-Mn-C-B”, promotor – prof. dr hab. inż. Mykhaylo Pashechko),
- **mgr inż. Anna Dziubińska** (temat rozprawy: „Kształtowanie odkuwek płaskich z żebrami ze stopów magnezu”, promotor – dr hab. inż. Andrzej Gontarz, prof. PL),
- **mgr inż. Tomasz Szot** (temat rozprawy: „Zwiększenie dokładności roztaczania otworów głębokich w częściach o małej sztywności”, promotor – prof. dr hab. inż. Antoni Świć),
- **mgr inż. Paweł Pieśko** (temat rozprawy: „Badania wpływu sztywności statycznej frezów trzpieniowych na dokładność geometryczną przedmiotów wykonanych ze stopów aluminium”, promotor – prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski).

Aneta Krzyżak

KONFERENCJE

2-5.06.2010 r. prof. Jerzy Warmiński z Katedry Mechaniki Stosowanej odwiedził Laboratoire de Mécanique des Structures et des Systèmes Couplés w Paryżu, gdzie wygłosił referat pt. „Regular and Chaotic Dynamics of

Nonlinear Systems with Parametric Excitation”. Następnie w dniach 5-17.06.2010 r. wziął udział w konferencji pod nazwą “9th Brazilian Conference on Dynamics, Control and Their Applications >>Dincon’2010<<” w Serra Negra (SP) w Brazylii, gdzie wygłosił referat kluczowy pt. „Nonlinear Normal Modes of Coupled Self-Excited Oscillators under Internal Resonance Condition”. Prof. Warmiński złożył też wizytę w Pontifical Catholic University of Rio de Janeiro i wygłosił tam referat pt. “Interaction Between Parametric and Self-Excited Systems”.

*

1-4.06.2010 r. prof. Grzegorz Litak z Katedry Mechaniki Stosowanej wziął udział w Konferencji „Chaos 2010” w Charni, w Grecji. Tytuł wygłoszonego referatu to „Dynamics of Steel Turning by Recurrence Plots”.

Sylwester Samborski

*

Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker wystąpił na konferencji nt. „Komercjalizacji Nauk Innowacyjnych” organizowanej przez Fundację na Rzecz Budowy Społeczeństwa Opartego na Wiedzy „Nowe Media” z prezentacją pt. „Przykłady komercjalizacji badań naukowych na rynku samochodowym i lotniczym”, poświęcając ją specyfice rynku samochodowego i lotniczego pod kątem wdrażania innowacyjnych technologii oraz ilustrując zagadnienie przykładami wdrożeniami w przemyśle samochodowym i lotniczym. Prezentacja przybliżała uwarunkowania komercjalizacji pomysłów naukowych opracowanych na polskich uczelniach oraz bariery i szanse komercjalizacji z punktu widzenia świata nauki oraz świata biznesu.

Dominika Kopaczek

*

W styczniu 2010 r. w Warszawie odbyło się „5th Annual Outsourcing Forum – Poland As European Knowledge Process Outsourcing Center”. Uczestnicy Forum m.in. przedstawiciele Krajowej Izby Gospodarczej, Ministerstwa Gospodarki, urzędów miast, Szkoły Głównej Handlowej oraz Politechniki Lubelskiej (prof. Mirosław Wendeker) wskazali na trudności, jakie napotykają inwestycje BPO oraz dyskutowali o możliwościach ich pokonania podczas konferencji pt. „Czworobok – bariery rozwoju BPO w Polsce z perspektywy samorządów, rządu, uczelni i branży”.

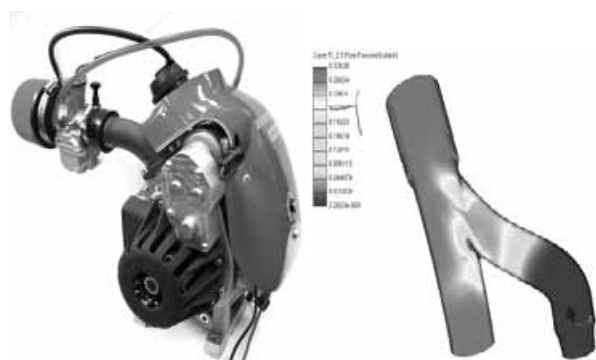
Dominika Kopaczek

BADANIA, PROJEKTY

Pracownicy Katedry Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych zajmują się obecnie kilkoma problemami badawczymi związanymi z dodawaniem wodoru do paliwa w celu usprawnienia procesu spalania, a tym samym zmniejszenia emisji związków toksycznych do atmosfery, realizując dwa projekty badawcze. Pierwszy z nich, rozpoczęty pod koniec 2009 r., to projekt badawczy rozwojowy finansowany ze środków MNiSzW pt. „System wodorowego

wspomagania spalania w silnikach samochodowych”. W ramach tego projektu prowadzone są badania aż do 2011 r. nad opracowaniem technologii dozowania paliwa wodorowego, wytwarzanego z wody na pokładzie pojazdu z wykorzystaniem energii elektrycznej, przetworzonej z energii potencjalnej i kinetycznej pojazdu przez system przeniesienia napędu i zgromadzonej w akumulatorze elektrycznym. Takie rozwiązanie jest planowane do zastosowania w pojazdach osobowych, ciężarowych i autobusach, aby obniżyć koszty ich eksploatacji.

Drugi zaś to wspomniany wcześniej projekt pt. „Zasilanie wodorem silnika Wankla” realizowany w Programie Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, w którym silnik Wankla przystosowywany jest do zasilania paliwem wodorowym, głównie dzięki prototypowemu układowi (tj. wtryskiwacz wodoru, reduktor ciśnienia wodoru oraz elektroniczna jednostka sterująca) oraz nowemu układowi zapłonowemu. Do chwili obecnej opracowano założenia konstrukcyjne poszczególnych elementów oraz wykonano obliczenia z wykorzystaniem metod numerycznych stosowanych w mechanice płynów w celu ustalenia założeń konstrukcyjnych układu. Trwają prace nad zakończeniem budowy wtryskiwacza oraz reduktora ciśnienia wodoru. Należy również nadmienić, że projekt jest odpowiedzią na potrzeby polskich producentów agregatów prądotwórczych.

Silnik Wankla zakupiony w ramach realizacji projektu

Wyniki obliczeń przepływu przez kolektor dolotowy (wykonane w programie AVL FIRE)

W Katedrze szczególną wagę przywiązuje się do tego, aby wyniki badań mogły być wykorzystane w przemyśle. Współpraca naukowo-badawcza na podstawie zawartych porozumień z takimi firmami, jak: Przedsiębiorstwo Produkcyjne „Margomed”, firma „Bury” Sp. z o.o. z Lublina, WSK PZL Kalisz S.A. oraz WSK PZL Świdnik S.A. dotyczy m.in. badań i wdrożeń elementów układu zasilania silników spalinyowych, mechanicznych motoryzacyjnych i lotniczych systemów mechatronicznych, systemów sterowania urządzeniami mechanicznymi, badania optymalizacji kosztów eksploatacji środków transportu kołowego, rozwoju urządzeń diagnostycznych oraz technologii wykorzystywanych do oceny stanu technicznego systemów bezpieczeństwa czynnego i biernego pojazdów, badania składu spalin emitowanych przez pojazdy samochodowe oraz układami energetycznymi, w tym solarnymi i wiatrowymi.

Dominika Kopaczek

*

Prof. Grzegorz Litak z Katedry Mechaniki Stosowanej wspólnie z prof. M. I. Friswellem z Uniwersytetu w Swansea (Wielka Brytania) uzyskali dwuletni grant na współpracę z Królewskiego Towarzystwa - Royal Society International Joint Project „Nonlinear Dynamics of Rotating Machines with Faults”. Realizacja grantu rozpoczęła się w lutym 2010 r. wizytą prof. Litaka w Swansea. W projekcie uczestniczą też inni pracownicy Katedry oraz doktoranci. W maju br. ukazała się też praca prof. Litaka na temat odzyskiwania energii w układzie mechanicznym pobudzonym losowo w czasopiśmie Applied Physics Letters. Tematyka ta była również przedmiotem wykładów na seminariach w Lyonie, Berlinie i w Chemnitz.

Sylwester Samborski

DYDAKTYKA

Nowa specjalność

W roku akademickim 2009/2010 Katedra Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych uzyskała status Katedry Dyplomującej, rozpoczynając prowadzenie specjalizacji budowa i eksploatacja napędów lotniczych na studiach stacjonarnych I i II stopnia.

Szkolenia

Zespół Katedry Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych prowadzi szkolenia dla mieszkańców Lubelszczyzny. Jest to druga edycja projektu szkoleniowego „Naprawiam samochody XXI wieku” (Priorytet VIII „Regionalne kadry gospodarki”, Działanie 8.1 „Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie” Poddziałanie 8.1.1 Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i doradztwo dla przedsiębiorstw w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki), która zaczęła się 1.10.2009 r. i potrwa aż do 30.06.2011 r. Obecne szkolenia przeznaczone są dla 200 pracowników branży motoryzacyjnej z województwa lubelskiego (zwłaszcza dla osób starszych i o niskich kwalifikacjach). Służą podniesieniu i zaktualizowaniu ich umiejętności zawodowych w zakresie diagnozowania i naprawy nowoczesnych pojazdów, aby byli nadal aktywni na rynku pracy. W obu edycjach przeszkolono 180 osób.

Zajęcia praktyczne

Dominika Kopaczek

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 26 lutego 2010 r. dr hab. inż. Henryka Stryczewska, prof. PL otrzymała tytuł naukowy profesora.

*

Wszczęte przewodny doktorskie przez Radę Wydziału Elektrotechniki i Informatyki:

- **mgr inż. Piotr Jasiński** (asystent w Katedrze Energetyki i Elektrochemii WEiI), temat rozprawy: „Optymalizacja składu jednostek wytwórczych elektrociepłowni w warunkach rynkowych”, promotor – dr hab. Henryk Kaproń, prof. PL;
- **mgr inż. Andrzej Kaczor** (student studiów doktoranckich na WEiI), temat rozprawy: „Wpływ parametrów łukowych reaktorów plazmowych na przewodzone zaburzenia elektromagnetyczne”, promotor – dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL;
- **mgr inż. Mariusz Holuk** (student studiów doktoranckich na WEiI), temat rozprawy: „Analiza możliwości wykorzystania biomasy w kogeneracji energii elektrycznej i ciepłej w gospodarstwach rolnych”, promotor – prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski.

Alicja Kwiatkowska

XX OGÓLNOPOLSKI ZJAZD DZIEKANÓW

W dniach 13-16.05.2010 r. odbył się jubileuszowy XX Ogólnopolski Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki, który uświetnił Jubileusz 45-lecia Wydziału. To ważne wydarzenie środowiskowe skupiło ponad 90 osób mających istotny wpływ na kształtowanie kierunków rozwoju technicznych uczelni akademickich. Spotykali się dziekani, prodziekani oraz przedstawiciele dziekanatów największych uczelni publicznych. Gośćmi zjazdu byli przedstawiciele Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Akademii Nauk oraz Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Obrady połączone były ze Świętem Politechniki Lubelskiej, w trakcie którego prof. dr hab. inż. Wojciech Mitkowski otrzymał tytuł doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej.

Wykłady i dyskusje odbywały się w sekcjach i dotyczyły dydaktyki, nauki i zarządzania dziekanatami ze szczególnym uwzględnieniem następujących tematów:

- finansowanie badań naukowych oraz problematyka oceny parametrycznej działalności naukowej jednostek w świetle nowych uregulowań legislacyjnych;
- wdrażanie procesu bolońskiego, studia trójstopniowe, standardy kształcenia i programy studiów;

- algorytm podziału dotacji dydaktycznej i finansowanie uczelni publicznych;
- problemy funkcjonowania wydziałów elektrycznych, elektroniki, telekomunikacji i informatyki.

Sponsorem zjazdu była firma Microsoft. Po pierwszym dniu obrady przeniosły się do Lwowa, gdzie rolę współgospodarza przejęła Politechnika Lwowska. W programie zjazdu nie zabrakło zwiedzania historycznych miejsc Lwowa: Cmentarza Łyczakowskiego, Cmentarza Orłąt Lwowskich, Katedrę Wniebowstąpienia, Teatr Opery i Baletu oraz Wysoki Zamek.

Na zakończenie zjazdu podjęto uchwałę wyrażającą opinię w sprawie strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce.

Marek Wanczer

KONFERENCJE

VIII Międzynarodowa Konferencja ION 2010 – Ion Implantation and Other Applications of Ions and Electrons, 14-17.06.2010 r., Kazimierz Dolny

Organizatorem Konferencji byli: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Politechnika Lubelska oraz Politechnika Wroclawska.

W obradach uczestniczyło ponad 100 osób reprezentujących renomowane ośrodki naukowe z całego świata.

Konferencja poświęcona była prezentacji osiągnięć i wyników badań z dziedziny implantacji jonowej oraz zastosowania wiązek jonów i elektronów. Zaprezentowane zostały prace dotyczące implantacji jonowej, właściwości i zastosowania nanokompozytów wytwarzanych przy użyciu technik jonowych, spektrometrii mas i jej zastosowań, oddziaływań jonów, elektronów i fotonów z ciałem stałym, wytwarzania cienkich warstw i modyfikacji ich właściwości oraz zastosowania technik RBS, ERD, SIMS, PIPE i innych. Podczas

sześciu sesji plenarnych oraz dwóch posterowych zaprezentowano ponad 150 prac o charakterze poznawczym i aplikacyjnym. Odbyła się także dodatkowa sesja dla młodych naukowców, w której przedstawili swój dotychczasowy dorobek naukowy.

Uczestnicy Konferencji

Większość artykułów, które zostały zaprezentowane podczas Konferencji po uprzednich recenzjach zostanie opublikowanych w czasopiśmie *Acta Physica Polonica A* znajdującym się na liście A Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Tomasz Kołtunowicz

XI Konferencja Naukowa Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne COE2010, 20-23.06.2010 r., Nałęczów

„Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne COE” jest cykliczną (odbywającą się co 2 lata) konferencją naukową pozwalającą na wymianę doświadczeń oraz prezentację osiągnięć naukowców z ośrodków krajowych w zakresie szeroko rozumianej techniki sensorowej. Miejscem tegorocznych obrad było Centrum Szkoleniowo-Wypoczynkowe „Energetyk” w Nałęczowie. Organizatorami była Katedra Elektroniki Politechniki Lubelskiej oraz Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej, a współorganizatorami: Komitet Elektroniki i Telekomunikacji PAN, Komitet Metrologii i Aparatury Naukowej PAN oraz Polskie Stowarzyszenie Fotoniczne.

Tematyka referatów obejmowała zagadnienia związane m.in. z: nowymi materiałami i technologiami dla czujników i mikrosystemów, biosensorykami, czujnikami chemicznymi, optoelektronicznymi i światłowodowymi, mikrosystemami i mikrofluidyką oraz zastosowaniami czujników. Blisko 150 uczestników przedstawiło w czasie 3 dni Konferencji 50 prac w formie ustnej i ponad 80 w formie posterów.

Większość prezentowanych prac, po uzyskaniu pozytywnych recenzji, zostało zakwalifikowanych do publikacji (stosownie do prezentowanej tematyki) w renomowanych miesięcznikach naukowych: *Przegląd Elektrotechniczny*, *Pomiary – Automatyka – Kontrola* oraz *Elektronika – konstrukcje, technologie, zastosowania*.

Zgodnie z wieloletnią tradycją w czasie trwania Konferencji Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne COE2010 odbyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej. W wyniku przeprowadzonych wyborów w skład Zarządu PTTS wszedł prof. Waldemar Wójcik.

Paweł Komada

WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA

18-21.05.2010 r. delegacja Politechniki Lubelskiej w składzie: Dyrektor Instytutu Informatyki dr hab. Stanisław Grzegórski oraz Zastępca ds. dydaktycznych dr inż. Marek Miłosz, przebywała w Rostowie nad Donem (Rosja) w Dońskim Państwowym Uniwersytecie Technicznym (DPUT).

W DPUT odbyła się inauguracja Rosyjskiego Klubu Bolońskiego, czyli związku wyższych uczelni rosyjskich aktywnie wdrażających u siebie Proces Boloński, tj. modyfikujących strukturę kształcenia i przechodzących na 3-poziomowe wykształcenie wyższe, wprowadzających system punktów ECTS, europejski suplement do dyplomu oraz wymiennalność wykształcenia (więcej o Klubie na: http://static.dstu.edu.ru/bologna_club_main.shtml). Politechnika Lubelska została oficjalnym partnerem Klubu Bolońskiego. Prof. St. Grzegórski odebrał Kartę Klubową PL z rąk szefowej Biura TEMPUS w Moskwie prof. O. Olejnikowej.

Dr inż. M. Miłosz wygłosił referat na międzynarodowej konferencji „Informacyjno-komunikacyjna kultura: nauka i edukacja” pt.: *TEMPUS Projects from Two Perspectives*. Podsumował w nim 20-letnie doświadczenie PL oraz Instytutu Informatyki w realizacji projektów TEMPUS.

Przeprowadzono także rozmowy z kierownictwem DPUT, na czele z Rektorem prof. B.C. Meskhi, na temat rozszerzenia współpracy pomiędzy DPUT i PL. Załączki współpracy już powstały przy okazji wspólnego przygotowywania aplikacji projektu TEMPUS zgłoszonej do Europejskiej Komisji w Brukseli na początku 2010 roku.

Marek Miłosz

*

16.06.2010 r. w Politechnice Lubelskiej gościł Pan Nikesh S. Vani, Dyrektor ds. Strategii i Technologii Informatycznych firmy APTECH z Bombaju, Indie. Firma APTECH jest globalnym dostawcą szkoleń, rozwiązań e-learningowych i systemów informatycznych. Pan N. S. Vani przebywał w Polsce w celu nawiązania kontaktów i podjęcia ewentualnej współpracy. Po spotkaniu z Prezydentem Miasta Lublin Adamem Wasilewskim trafił na Politechnikę.

Na spotkaniu w Instytucie Informatyki dr inż. Maria Skublewska-Paszkowska oraz dr Edyta Łukasik przedstawiły założenia projektu rozwoju nauczania informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej.

wdrożenia e-learningu oraz zacieśnienia współpracy z przemysłem w procesie kształcenia studentów. Projekt powstał we współpracy z lubelską firmą MCSK. Podczas spotkania omówione zostały możliwości współpracy pomiędzy Instytutem i firmą APTECH na polu dydaktycznym i naukowym. Przedstawiciel firmy był szczególnie zainteresowany potencjałem edukacyjnym Politechniki Lubelskiej oraz całego regionu w obszarze informatyki.

Zwieńczeniem wizyty było spotkanie z Prorektorem ds. Studenckich prof. Stanisławem Skowronem, w trakcie którego przeprowadzone zostały wstępne rozmowy dotyczące możliwości wysyłania polskich studentów na praktyki zawodowe za granicę (z wykorzystaniem możliwości firmy APTECH) oraz współpracy w zakresie rozwoju możliwości Politechniki Lubelskiej kształcenia studentów zagranicznych.

Marek Miłoś

Wydział Budownictwa i Architektury

WYKŁADY NA CYPRZE

Cypr jest wyspą położoną na Morzu Śródziemnym, kojarzącą się najczęściej z odpoczynkiem, słońcem i plażą. Kiedy 22.03.2010 r. siedziałam w samolocie lecącym do Larnaki, moje myśli nie koncentrowały się jednak na wypoczynku, lecz skupione były na wykładach, które miałam wygłosić. Leciałam na zaproszenie Politechniki Cypryjskiej (Cyprus University of Technology) w Lemesos znanym u nas jako Limassol.

Mój pierwszy wykład wygłosiłam jednak nie na Politechnice, lecz w The Heritage Private School działającej w Lemesos. Słuchaczami mojego wykładu byli nie tylko Cypryjczycy greckiego pochodzenia, ale również młodzież z Austrii, która przebywała w Heritage School w ramach wymiany między szkołami. Ku mojemu zaskoczeniu, wśród słuchaczy znalazł się młody Polak, który od kilku lat mieszka na Cyprze wraz z rodzicami. Zarówno w trakcie, jak i po mojej prezentacji, zadawano mi wiele pytań. Niektóre z nich były bardzo szczegółowe i np. dotyczyły mechanizmu neurobiologicznego powstającego w reakcji na obecność bądź brak światła. Po wykładzie zostałam zaproszona na wycieczkę z młodzieżą w góry. Ja oraz pozostali środkowoeuropejscy uczestnicy wycieczki byliśmy pod wrażeniem wiosennych krajobrazów, soczystej zieleni kwitnących drzew owocowych sielskich osad, krętych dróg prowadzących niekiedy nad przepaściami. W tym czasie w Polsce pojawiały się pierwsze nieśmiałe oznaki wiosny.

Pracowicie upłynęły następne dni pobytu na Cyprze. Wykłady przeznaczone dla studentów Politechniki Cypryjskiej przeplatane były spotkaniami z wykładowcami oraz przedstawicielami administracji odpowiedzialnej za kontakty międzynarodowe, w ramach programu Erasmus. Podobnie jak podczas wykładu w Heritage School, studenci Politechniki Cypryjskiej reagowali bardzo spontanicznie, co przejawiało się szybkim i bezpośrednim zadawaniem pytań. Taki sposób zachowania słuchaczy przyczynił się do nawiązania dobrego porozumienia. Zajęcia odbywały się w około 40-osobowych grupach. Bardzo pomocne okazało się wyposażenie sal wykładowych, między innymi w dwa monitory: wielki i mały. Na niewielkim, ciekłokrystalicznym ekranie można było

wyświetlić bardzo dobre jakościowo zdjęcia, co było istotne, gdyż głównym „bohaterem” wykładu było światło naturalne oraz sztuczne. Projekcja zdjęć światła w różnych kontekstach sytuacyjnych wspomagała wyobraźnię słuchaczy i ułatwiała podążanie za tematyką wykładu. Owocne okazało się spotkanie z przedstawicielami administracji odpowiedzialnej za kontakty zagraniczne na Politechnice Cypryjskiej. Zakres rozmów obejmował również zagadnienia mogące stanowić przedmiot wspólnych badań.

W ostatnim dniu pobytu przed popołudniowym wyjazdem na lotnisko mogłam pozwolić sobie na trochę relaksu i nacieszyć się pięknym usytuowaniem hotelu, w którym mieszkałam. Wiadomości z Polski informowały o zimnym i chłodnym przedwiośnieu. Pomimo tego z zadowoleniem wracałam do kraju.

Anna Szafranek

KONKURS FOTOGRAFICZNY „MOJA PRZESTRZEŃ”

Mówi się, że fotografia jest sztuką światła. Jest też sztuką kreatywności, pomysłu, innego spojrzenia na rzeczywistość. Organizując konkurs „Moja przestrzeń”, byliśmy ciekawi, jak studenci Wydziału Budownictwa i Architektury poradzą sobie z opisaniem tego, o czym uczą się na co dzień. Zadanie polegało na pokazaniu przestrzeni – nie za pomocą liczb, rysunków czy projektów – ale właśnie poprzez fotografię.

Pierwszą nagrodę w konkursie zdobył Piotr Wolski za zdjęcie pt. „krakowSka.ndynawia”. Autor opisuje pracę:

Dech zapierających przestrzeni nie trzeba szukać na krańcach świata. Czasami wystarczy kraniec miasta. Przestrzeń jest tu nie tylko zjawiskiem fizycznym, jest osobowością, autor patrzy na nią z innej perspektywy.

Nagrodzone zdjęcie prezentujemy na str. 4 okładki.

Gratulujemy autorowi zwycięskiej pracy i zapraszamy do udziału w kolejnych konkursach fotograficznych organizowanych przez Samorząd Studencki Wydziału Budownictwa i Architektury.

Małgorzata Kacejko

Wydział Inżynierii Środowiska

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Przed Radą Wydziału Inżynierii Środowiska dnia 22.04.2010 r. stopień doktora nauk technicznych uzyskała mgr inż. **Natalia Bezpalko**, która przyjechała do Politechniki Lubelskiej z Ukrainy w ramach wymiany i współpracy międzynarodowej. Praca doktorska Natalii Bezpalko nosi tytuł: *Zastosowanie techniki TDR do badania procesów przenoszenia masy i energii przez wybrane przegrody budowlane*. Promotorem był prof. dr hab. Henryk Sobczuk, zaś recenzentami dr hab. inż. Dariusz Jerzy Gawin z Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej oraz dr hab. inż. Józef Rogowski ze Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego.

Grzegorz Łagód

WYRÓŻNIENIA

Prof. Lucjan Pawłowski członkiem korespondentem PAN

Prof. Lucjan Pawłowski uzyskał zdecydowane poparcie Komitetu Inżynierii Środowiska PAN dla członkostwa w Polskiej Akademii Nauk. Z trzech zgłoszonych kandydatów prof. Lucjan Pawłowski uzyskał najwięcej głosów – 11.

Prof. L. Pawłowskiego poparły także Rady Wydziałów Inżynierii Środowiska Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Częstochowskiej, Politechniki Koszalińskiej oraz SGGW.

Serdecznie gratulujemy!

Grzegorz Łagód

PRZEPIS NA SUKCES

Wywiad z prof. dr hab. Lucjanem Pawłowskim, Dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska

– Podczas 114. sesji Zgromadzenia Ogólnego Polskiej Akademii Nauk został Pan wybrany na członka korespondenta Akademii – Wydział VII Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych. Czym dla Pana jest ten wybór?

Przede wszystkim potwierdzeniem mojej pozycji naukowej na forum krajowym. Spośród 30 zgłoszonych kandydatów wybrano tylko 3 osoby. Dołączyłem do elitarnego grona i czuję z tego powodu satysfakcję.

Członkostwo w Akademii znacząco poszerza obszar mojej działalności naukowej, w szczególności umożliwia wpływanie na politykę naukową.

– Pełnił Pan lub nadal pełni wiele różnorodnych funkcji. Którą z nich ceni Pan najbardziej?

Każda z nich jest dla mnie ważna i każda wniosła w moje życie nowe wartości i doznania. Nobilitujący jest dla mnie tytuł profesora honorowego przyznany przez Chińską Akademię Nauk w 1997 r. i członkostwo w Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki. Ważnym jest także uczestnictwo w kolegiach redakcyjnych czasopism naukowych, ponieważ daje dość dobry wgląd w procedury, oceny i akceptacji prac do druku, co niewątpliwie jest kształtujące, gdyż pozwala na udoskonalenie własnego warsztatu badawczego.

Wyróżnieniem był dla mnie również wybór na wiceprzewodniczącego jednego z największych polskich towarzystw naukowych – Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Prestiżowa i dająca konkretne możliwości wpływania na procesy kształtowania badań w zakresie inżynierii środowiska była funkcja przewodniczącego Komitetu Inżynierii Środowiska PAN.

– W 1986 r. otrzymał Pan tytuł profesora. Był Pan wtedy najmłodszym profesorem nauk technicznych w Polsce.

Rzeczywiście, moja kariera naukowa potoczyła się bardzo szybko, ale – co zawsze podkreślam – zawdzięczam to przede wszystkim pracy, pracy i... pracy. Nie ukrywam, że przydatna okazała się również umiejętność uczenia się od ludzi mądrzejszych ode mnie. Miałem to szczęście, że spotkałem na swojej drodze wspaniałych nauczycieli: Czesława Mientkiego – nauczyciela chemii w liceum ogólnokształcącym w Wysokiem Mazowieckiem, Tomasza Winnickiego – profesora z Politechniki Wrocławskiej, promotora mojej pracy doktorskiej oraz Cala Calmona z Princeton – jednego z twórców wymiany jonowej. Każdy z nich w inny sposób wywarł wpływ na moje życie, nie tylko zawodowe. Z czasem bowiem zawiązały się między nami silne więzy przyjaźni.

– Jakich rad mógłby Pan udzielić młodym naukowcom?

Gdyby mnie ktoś dziesięć lat temu zapytał, czy będę członkiem PAN, odpowiedziałbym, że nie. Wtedy moja

wyobraźnia nie sięgała tak daleko. Przeważała rada, nie ograniczaj swoich marzeń, „sięgaj tam, gdzie wzrok nie sięga”.

Druga rada, pracuj i ucz się od lepszych od siebie. Rola stymulująca wybitnych osobowości jest nie do przecenienia. Miałem to szczęście, że na każdym etapie życia spotykałem mistrzów, którzy chcieli pomóc, a ja chciałem się od nich uczyć. Wreszcie sama metodologia pracy, zbyt często niedoceniana jest dobra znajomość literatury naukowej. Tylko porządne rozpoznanie tego, co zrobiono w nauce, stwarza szanse na zrobienie czegoś rzeczywiście nowego. Zbyt często w swojej działalności edytorskiej spotykałem odtwórcze prace, które nie wносиły nic nowego.

– *Dziękuję za rozmowę.*

Rozmawiała: Iwona Czajkowska-Deneka

WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA

Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej rozwija współpracę z wieloma ośrodkami na świecie. Wynikiem odbytych w ubiegłym roku spotkań i rozmowy z przedstawicielami chińskich środowisk naukowych: prof. dr Zhou Guomo, Rektor Zhejiang Forest University, Linan City, Chiny, prof. dr Zhang Miaoxian, Kierownik Katedry Environmental Engineering Science, Zhejiang Forest University, Linan City oraz prof. dr Zhihong Cao z Chińskiej Akademii Nauk z Najning (Institute of Soil Science, Chinese Academy of Sciences, Nanjing) jest pobyt na naszym Wydziale pana Cao Youcheng. Prowadzi on badania z dziedziny pozyskiwania energii z surowców odnawialnych.

O szeroko zakrojonej współpracy międzynarodowej Wydziału Inżynierii Środowiska świadczyć mogą również liczne wyjazdy pracowników Wydziału na konferencje i sympozja odbywające się poza granicami naszego kraju.

Uczestnicy spotkania organizacyjnego w Salzburgu w ramach „Senior Lawyer Orientation Programme”

Jeden ze wspomnianych wyjazdów to wizyta mgr inż. Agnieszki Jedut w Salzburgu, której celem była prezentacja dotycząca warunków uczestnictwa w Senior Lawyer Orientation Programme na Politechnice Lubelskiej. Wizyta ta rozpoczęła się 18.03.2010 r., zaś najważniejszym jej punktem był panel dyskusyjny z udziałem przedstawicieli uczelni z Polski, Estonii, Ukrainy i Rosji, prowadzony przez moderatora Gene Dye z Francji. Po prezentacji miała miejsce dyskusja dotycząca różnic w systemie studiowania w USA i Europie

Wschodniej, jak również różnic kulturowych. Przedstawicielka WIŚ udzielała informacji związanych z nauczaniem na Politechnice Lubelskiej oraz pobylem w Lublinie uczestników programu. Celem spotkania była również wymiana informacji związanych z kwestiami organizacji pobytu kolejnych uczestników Senior Lawyer Programme na Wydziale Inżynierii Środowiska w październiku 2010 r.

Kolejnym przykładem współpracy z zagranicą jest wyjazd naszych studentów i pracowników na konferencję „Water Management – State and Prospect of Development”, która miała miejsce w Rivnem na Ukrainie 15-16.04.2010 r. W symposium uczestniczyły delegacje z Ukrainy, Polski, Niemiec, Rosji, Białorusi, Uzbekistanu i Mołdawii. Prezentacje miały miejsce w czwartek, 15 kwietnia. Dodatkowo nauczyciele akademicy – przedstawiciele każdego z państw zobligowani byli do moderowania poszczególnych sesji. Na zakończenie konferencji przedstawiono projekt przyszłej współpracy uniwersytetów uczestniczących w tym wydarzeniu.

W czerwcu miała również miejsce III Międzynarodowa Konferencja „EcoEfficiency”, która odbyła się 8-11.06.2010 r. w Egmond aan Zee, w Holandii. Uczestnictwo przedstawicielki naszego Wydziału mgr inż. Agnieszki Jedut w sesji posterowej pozwoliło na nawiązanie wielu interesujących, z naukowego punktu widzenia, znajomości. Konferencja poświęcona była debacie nad przyszłością cywilizacji w aspekcie konieczności ograniczania konsumpcji w perspektywie wzrostu liczby ludności na Ziemi. Na zakończenie organizatorzy i uczestnicy konferencji stworzyli dokument podsumowujący obrady – wytyczne do stosowania oraz kwestie do przemyślenia w perspektywie kolejnych 40 lat. Konferencja stanowiła znakomitą okazję do konfrontacji punktu widzenia naukowców, polityków i środowiska przemysłu w skali międzynarodowej.

Agnieszka Jedut, Grzegorz Łagód

JAPONIA

Od kilku lat Wydział Inżynierii Środowiska współpracuje z uniwersytetami japońskimi, przede wszystkim z zespołem profesora Yamabe z Univeristy of Saga. Początki współpracy datują się jeszcze przed postawieniem wydziału, kiedy badaniami nad syntezą ozonu z zastosowaniem niekonwencjonalnych dielektryków cienkowarstwowych oraz wykorzystania środowiska plazmy niskotemperaturowej do wspomaganie zaawansowanych technik utleniania zajmował się profesor Janusz Ozonek, w zespole nieżyjącego już profesora Iwo Pollo, byłego Rektora Politechniki Lubelskiej.

Obecnie współpracę rozszerzono o zastosowania plazmy niskotemperaturowej i ozonu w procesach degradacji związków endokrynnie czynnych.

Pracownik naszego Wydziału mgr Michał Kwiatkowski uzyskał w roku 2009 stypendium doktoranckie z University of Saga i od jesieni 2009 r. przygotowuje w Saga doktorat.

W 2010 r. w Japonii przebywały też prof. Marzena Dudzińska, Kierownik Zakładu Inżynierii Środowiska Wewnętrznej i mgr inż. Amelia Staszowska, która zajmuje się degradacją związków półlotnych w powietrzu wewnętrznym. Przede wszystkim substancjami z grupy PBDE (polibromowanych eterów difenyloowych) stosowanych jako tzw. niepalniacze – czyli substancje opóźniające procesy palenia,

a zatem ze względów bezpieczeństwa dodawanymi do wielu elementów wyposażenia wnętrz (tkaniny obiciowe, pianka poliuretanowa w meblach tapicerowanych, tworzywa sztuczne w sprzęcie AGD i audio-video). Z produktów tych uniepalniacze są uwalniane do atmosfery, głównie do tzw. powietrza wewnętrznego – czyli powietrza w pomieszczeniach (mieszkalnych, biurowych, środkach transportu). W dniach 5-12.04.2010 r. w Kioto odbywała się 5. międzynarodowa konferencja poświęcona bromowanym uniepalniaczom (5th International Symposium on Brominated Flame Retardants (BFR 2010)), która zgromadziła około 140 naukowców z kilkudziesięciu krajów. Jest to jedyne międzynarodowe wydarzenie poświęcone badaniom nad tymi substancjami mającymi bardzo istotny wpływ na nasze zdrowie, a Zakład Inżynierii Środowiska Wewnętrznego Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej jest jedynym ośrodkiem naukowym w Polsce, który te związki w powietrzu wewnętrznym bada.

Poza dwoma wystąpieniami na konferencji szukano także możliwości rozszerzenia współpracy pomiędzy ośrodkami naukowymi w Japonii a Wydziałem Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej. Działania te spotkały się z zainteresowaniem ze strony profesora Sakai z Uniwersytetu w Kioto, organizatora konferencji.

Marzena R. Dudzińska, Grzegorz Łagód

Wydział Zarządzania

35 LAT TO PIĘKNY WIEK!

Wywiad z prof. dr hab. Ewą Bojar, Dziekanem Wydziału Zarządzania

– Pani Dziekan, przede wszystkim gratulacje z okazji Jubileuszu. 35 lat Wydziału Zarządzania to 7 pokoleń studentów. Czy można powiedzieć, że to była „szczęśliwa siódemka”?

Sądzę, że tak. Choć każde z tych siedmiu pokoleń studiowało w nieco odmiennych warunkach, inaczej brzmiały nazwy kierunków studiów. Pierwsza, historyczna rekrutacja, od której minęło właśnie 35 lat, przeprowadzona została na kierunek organizacja i zarządzanie. Po prawie piętnastu latach (1989) nasi studenci studiowali już zarządzanie i marketing. Obecnie jest to po prostu zarządzanie, a studia mają charakter dwustopniowy, a nie jednolity.

– Z tego co wiem, cała lub prawie cała kariera zawodowa Pani Dziekan związana jest z Politechniką Lubelską. Wspomniane zmiany nazw kierunków studiów to pewnie nie jedne zmiany, jakie zaszły w przeciągu tych lat?

Rzeczywiście, wszystkie stopnie swojej kariery naukowej aż po profesurę przeszedłam właśnie w Politechnice Lubelskiej, dzięki czemu mogłam obserwować, jak w tym czasie rodził się Wydział Zarządzania. Pierwszym takim momentem było powołanie w roku 1973 Instytutu Organizacji i Zarządzania. W ramach tego Instytutu w roku akademickim 1974/1975 uruchomiono po raz pierwszy jednolite studia magisterskie z zakresu organizacji i zarządzania. Ten moment przyjęliśmy za takie symboliczne urodziny

naszego Wydziału. Drugim ważnym wydarzeniem było połączenie w 1984 roku Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn oraz Instytutu Organizacji i Zarządzania w Wydział Mechaniczny i Organizacji. Słowo „Zarządzanie” w nazwie Wydziału po raz pierwszy pojawiło się w roku 1988, kiedy to po kolejnych zmianach organizacyjnych powołano Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki. W obecnym kształcie Wydział funkcjonuje od 28 grudnia 2007 roku, kiedy na mocy uchwały Senatu Politechniki Lubelskiej powołano Wydział Zarządzania oraz Wydział Podstaw Techniki.

– Mówimy o zmianach organizacyjnych, ale Wydział to przede wszystkim ludzie, w tym kadra naukowo-dydaktyczna i studenci. Zaczniemy może od kadry naukowo-dydaktycznej.

Liczne przykłady z naszej historii świadczą, że w sytuacjach skrajnych można kształcić młodzież bez posiadania bazy materialnej, odwrotnie nigdy. I każdy naukowy stan jest tu równie ważny: profesorowie, którzy pełnią rolę mistrzów – mentorów, adiunkci pracujący nad rozprawami habilitacyjnymi i nasza nadzieja na przyszłość, czyli asystenci, którzy w większości rekrutują się spośród naszych najlepszych absolwentów. Mogę powiedzieć, że w tym obszarze mamy się kim pochwalić. Przede wszystkim pragnę wspomnieć o nestorze naszej Uczelni i Wydziału – Panu Profesorze Włodzimierzu Sitko. Śmiało mogę powiedzieć, że Pan Profesor od podstaw tworzył zręby naszego Wydziału. Obecnie w siedmiu katedrach zatrudnionych jest 14 profesorów i doktorów habilitowanych, 46 doktorów oraz 21 pozostałych pracowników naukowych. Jest to pokaźna liczba i pokaźny

dorobek. Na tyle pokazny, że właśnie skierowaliśmy do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów wnioski o przyznanie praw do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

– Przejdźmy teraz do studentów. Czy młodzież zainteresowana jest studiowaniem zarządzania?

Oczywiście! Od lat nasze nabory wahają się w granicy 180 osób. Na studiach dziennych i zaocznych studiuje ponad 1800 osób. Chcę też podkreślić, że studiowanie zarządzania w uczelni technicznej jest atutem. Programy naszych studiów mają wyraźne nachylenie techniczne. Noblesse oblige! Jestem głęboko przeświadczona, że potrzebujemy specjalistów z zakresu zarządzania, którzy będą przygotowani do pracy w przemyśle. Tego nie proponuje żadna inna uczelnia kształcąca na kierunku zarządzanie w naszym regionie. Myślę, że to właśnie, w połączeniu z pozytywnymi ocenami Państwowej Komisji Akredytacyjnej, zarówno tą ostatnią z grudnia 2009, jak i poprzednią – sprzed pięciu lat stanowią o naszej atrakcyjności. Mam nadzieję, że zaufa nam także liczne grono tegorocznych maturzystów.

– Chciałabym poruszyć jeszcze jedną, w kontekście funkcjonowania uczelni wyższej, ważną sprawę, a mianowicie współpracę zagraniczną. Uprawianie nauki na światowym poziomie w izolacji wydaje się dzisiaj niemożliwe.

Zgadzam się. Z jednej strony chodzi o to, aby nie wywierać drzwi, które zostały już otwarte, z drugiej – łącząc wysiłki można osiągnąć więcej. Z tym większą radością chcę powiedzieć, że także w tym obszarze mamy się czym pochwalić. Współpraca ta ma wieloraki charakter. Pracownicy Wydziału aktywnie rozwijają swoje kontakty ze środowiskami akademickimi i naukowymi za granicą. Przebywali na licznych stażach zagranicznych w krajach Europy Zachodniej i Wschodniej, w USA oraz Japonii, a ich efektem są wspólne publikacje z pracownikami z zagranicznych ośrodków naukowych. Chociażby przed kilkoma miesiącami ukazała się wydana właśnie z okazji Jubileuszu 35-lecia Wydziału seria monografii w języku angielskim. W tej redagowanej przeze mnie „Clusters. Politics. Management. Good Clustering Practices In the World” oprócz naszych pracowników swoje prace zamieścili także współpracujący z nami naukowcy z Rumunii, Portugalii, Chin, Turcji i Rosji.

Współpraca międzynarodowa przybrała też bardzo praktyczny wymiar edukacyjny na różnych poziomach kształcenia. Począwszy od 1995 roku realizujemy we współpracy z Uniwersytetem Illinois w USA międzynarodowy program Studiów Podyplomowych – Postgraduate Management Studies Certificate. Co więcej, w roku 2001, również we współpracy z Uniwersytetem w Illinois, został uruchomiony kierunek studiów podyplomowych Master of Business Administration. Łączna liczba absolwentów obydwu rodzajów studiów wynosi już blisko 1500 osób. Z dużą satysfakcją mogę też poinformować, że w rankingu studiów MBA opublikowanym przez tygodnik „Wprost” nasz program został sklasyfikowany na 6. miejscu wśród ponad 30 programów MBA w Polsce.

Nie zapominamy również o studentach studiów I i II°. W ramach programu Erasmus mają oni szansę uzyskania

stypendium zagranicznego w celu kontynuowania studiów w ciągu jednego semestru na 11 uczelniach europejskich, m.in. w Hiszpanii, Portugalii, Danii, Szwecji czy Niemczech. Oferta ta skierowana jest również do pracowników naukowych i administracyjnych. Intensywnie pracujemy też nad stworzeniem oferty dydaktycznej dla studentów zagranicznych zainteresowanych przyjazdem do nas. Od roku akademickiego 2008/09 także u nas studiują studenci z zagranicy.

– Na zakończenie pytanie o przyszłość. Jakie najważniejsze wyzwania widzi Pani przed Wydziałem i sobą jako dziekanem na najbliższe lata?

Wyzwań jest wiele, ale 35 lat to piękny wiek! Ma się już pewne doświadczenie i wciąż ogrom sił do pracy. Do pracy, w której bezwzględny priorytetem jest uzyskanie praw doktoryzowania. Dalej rozbudowa zaplecza technicznego, mam tu na myśli doposażenie laboratoriów, pracowni, sal wykładowych. Chciałabym, aby nasi studenci, ale także pracownicy, mieli jak najlepsze warunki do studiowania i rozwoju. Jestem przekonana, że przełoży się to na sukcesy naukowe odnoszone przez pracowników, a dla naszych absolwentów dyplom Wydziału Zarządzania stanie się marką samą w sobie i przepustką otwierającą drzwi renomowanych pracodawców.

– Tego właśnie życzę i dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Anna Walczyzna

OBCHODY JUBILEUSZU

W tym roku 1 czerwca wyjątkowo nie kojarzył nam się z Dniem Dziecka, na ten dzień bowiem zaplanowano obchody Jubileuszu 35-lecia Wydziału Zarządzania. W przeddzień odbyła się konferencja prasowa, na której przybyli dziennikarze mogli zapoznać się z naszymi osiągnięciami oraz planami na przyszłość, koncepcją Technopolis będącego efektem współpracy nauki i biznesu, a także wysłuchać opinii absolwentów na temat Wydziału Zarządzania.

Właściwe obchody Jubileuszu zaczęły się dzień później, czyli właśnie 1 czerwca w auli Wydziału Zarządzania i Wydziału Podstaw Techniki. Na uroczystość przybyło wielu gości reprezentujących władze województwa, miasta, Politechnikę Lubelską oraz uczelnie krajowe.

Spotkanie otworzyła Dziekan Wydziału Zarządzania prof. Ewa Bojar, która przedstawiła „Bilans 35-latkę”.

W dalszej części głos zabrali m.in. Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak, Wojewoda Lubelski Pani Genowefa Tokarska, Wicemarszałek Województwa Lubelskiego Sławomir Sosnowski i Prezydent Lublina Adam Wasilewski. W uznaniu zasług dla Wydziału okolicznościowe Medale Wojewody Lubelskiego wręczono Rektorowi Politechniki Lubelskiej prof. Markowi Opielakowi, prof. Włodzimierzowi Sitko – nestorowi zarówno Wydziału, jak i Uczelni, Przewodniczącemu Konwentu Politechniki Lubelskiej oraz Prodzikanowi ds. ogólnych dr. inż. Zygmuntovi Żmindowi. Pani Dziekan została natomiast uhonorowana Medalem Prezydenta Lublina. Dodatkowo prof. Ewa Bojar, prof. Włodzimierz Sitko oraz prof. Marek Opielak otrzymali okolicznościowe monety NBP.

Pierwszą część Jubileuszu zakończył wykład prof. W. Sitko „Od Bolonii do Uniwersytetu III Generacji”. Po nagrodzonej gromkimi brawami prelekcji nastąpiła przerwa, w trakcie której Dziekan Ewa Bojar zaprosiła wszystkich na urodzinowy tort Wydziału Zarządzania, a także otworzyła wernisaż prac Jolanty Grocholskiej-Janczary. Poszukujący dobrej książki naukowej mogli natomiast zapoznać się z ofertą wydawniczą TNOiK Oddział Toruński „Dom Organizatora”.

Po przerwie rozpoczęła się Konferencja Jubileuszowa „Zarządzanie przedsiębiorstwem i regionem wobec wyzwań europejskich”. Referaty na konferencji wygłosili doc. dr inż. K. Grelak – pierwszy Dziekan Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki; dr hab. A. Rakowska, prof. PL; prof. dr hab. inż. T. Banek; dr hab. W. Janik, prof. PL; dr hab. inż. J. Lipski, prof. PL oraz dr hab. inż. S. Skowron, prof. PL. Wszystkie wystąpienia traktowały o wyzwaniach, jakie pojawiają się przed zarządzaniem na poziomie przedsiębiorstwa i regionu w perspektywie przedsiębiorczej.

Ostatnim punktem Jubileuszu była Oxfordzka Biesiada w Zespole Pałacowym w Wierchowiskach. Ale to już zupełnie inna historia...

Anna Walczyzna

BIESIADA OXFORDZKA

Jubileusz 35-lecia Wydziału Zarządzania Politechniki Lubelskiej był wspaniałą okazją do wspólnej pracy nad związanymi z tym tematem przedsięwzięciami wszystkich pracowników poszczególnych katedr. W związku z tym, że nie samą pracą człowiek żyje, postanowiono na wyższych szczeblach władzy samego Wydziału, a podchwyceno ochoczo na wszystkich szczebelkach w dół, aż do samego końca owej drabinki, że warto przy okazji zacieśnić więzy przyjaźni, koleżeństwa oraz zintegrować jeszcze mocniej środowisko. Jako że biesiada jest najlepszą formą takiej integracji, ogłoszono wszem i wobec, że I Biesiada Oxfordzka odbędzie się 1 czerwca po południu w gościnnych i wspaniałych plenerach Pałacu w Wierchowiskach. Zaproszono zaprzyjaźnionych z Wydziałem gości, przygotowano program artystyczno-muzyczny, poproszono o współpracę fachowe siły konferansjersko-wodzirejowskie w osobie Pana Piotra, dla wielu znanego jako „Hiszpan”, zebrano niezbędne fundusze w dużej mierze pochodzące ze składek samych gości, a wspaniali gospodarze Pałacu Państwo Maria i Zbigniew Ciochkowie

zadbali o stosowną oprawę uroczystości, nadając jej cechy królewskiej uczy. Pomoc jak zwykle zapewniły też Browary Lubelskie Perła, dokonując stosownego przelewu. Punktualnie o godzinie 18.00 korzystając z zapewnionych środków transportu lub przybывая własnymi powozami, wszyscy goście zasiedli pod pięknym baldachimem pośrodku wspaniałego parku. Muzyka zaczęła grać, tancerze rozpoczęli swoje harce i zabawa potoczyła się w bardzo dobrym kierunku.

Komitet Organizacyjny tej biesiady pod przewodnictwem Ewy Kryk-Lukasik nie pozostawił jednak wszystkiego swojemu przypadkowemu biegowi. Kilka minut po godzinie 20, gdy wszyscy przesiąkli już rytmem zabawy, zaproponowano gościom ponad godzinny program artystyczny. Prowadzący tę część Biesiady Wojciech Kulik i Michał Sordyl w iście profesjonalnym stylu zapowiadali kolejne punkty programu. Zaczęło się od utrzymanej w satyrycznym stylu świetnej parodii posiedzenia Kolegium Dziekańskiego, gdzie sami pracownicy grali role szlachetnych Magnificencji w stosownych strojach przygotowanych na podobieństwo znacznych tóg i w królewskich nakryciach głowy. Grali je zresztą bardzo udanie, gdyż nie było problemu z rozpoznaniem poszczególnych pierwowzorów postaci. Dziekan Żminda zagrał sam siebie i doskonale wpisał się w cały zespół aktorski, co tym cenniejsze, iż było to dla niego totalną niespodzianką. Posiedzenie kolegium poświęcone rozdziałowi przyznanych środków zakończyło się konkursem poszczególnych katedr, w którym to ich przedstawiciele, nierzadko najwyższego szczebla, ostro rywalizowali o owe tajemnicze środki. Areną zmagani były piosenki, które każdy z zespołów wykonywał przy zaplanowanej pomocy karaoke i jak się okazało niezaplanowanej pomocy całej biesiady. W zgodnej opinii jury wygrali wszyscy, a tajemnicze środki okazały się środkami czystości wręczanymi z humorystycznym komentarzem przez wcielającą się w rolę Kierowniczkę Dziekanatu Marzenę Cichorzewską. Potem był konkurs wiedzy o Wydziale, jaką zafundowano, na wzór Familiady pod stosowną nazwą Dziekanady, prawdziwym władzom Wydziału. Bawiono się świetnie do późnych godzin nocnych, odpoczywając chwilami przy zabawach i turniejach proponowanych przez konferansjera. Nikomu nie przeszkadzał deszcz przelatujący nad starymi drzewami parku, a ostatnich biesiadników dostarczył do miasta (nie wiem czy też od razu wrócili do domów) podstawiony autokar. Wszyscy solennie obiecywali spotkać się w tej samej konwencji również za rok, a sam cel biesiady, czyli integracja środowiska w zgodnej opinii samych zainteresowanych został osiągnięty w 100 procentach. Także

i szacowne grono gości w osobach władarzy miasta, uczelni i innych wydziałów obiecało kontynuację zaczętego serialu, czego i Państwu Czytelnikom „Biuletynu” gorąco życzę. Tym bardziej, że powstały na tę okoliczność hymn biesiady i Wydziału mocno do tego obliguje.

Mariusz Łukasik

WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE

Wernisaż prac Jolanty Grocholskiej-Janczary

Po ciepłym przyjęciu wystawy prac Mariana Makarskiego malarstwo ponownie zagościło w murach Wydziału Zarządzania. Okazją do zorganizowania wernisażu Jolanty Grocholskiej-Janczary był Jubileusz 35-lecia Wydziału Zarządzania.

Artystka studia ukończyła w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Dyplom uzyskała w pracowni prof. J. J. Aleksiana w 1978 roku.

W dorobku Artystki znajdują się m.in. pejzaże i abstrakcje, ale znakiem firmowym Jolanty Grocholskiej-Janczary są przede wszystkim portrety.

Ważniejsze wystawy: 1977 – Ambasada Polska-Paryż, 1983 – Filharmonia Wrocławska, 1987 – Galeria Współczesna-Lublin, 1992 – Rydzyna Zamek „Portrety Królów Polskich”, 1994 – Galeria Studio Artes-Wrocław, 1995 – Wernisaż z koncertem-TV Piątka.

Prace artystki znajdują się także w Niemczech, Austrii, Francji oraz w USA.¹

Beata Sobka, Anna Walczyzna

- Dane biograficzne artystki zaczerpnięto ze strony <http://mjanczara.prv.pl/>

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

17.05.2010 r. na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego odbyła się obrona rozprawy habilitacyjnej dr inż. **Anny Zarębskiej** pt. „Identyfikacja tożsamości organizacyjnej w zarządzaniu przedsiębiorstwem”.

Dr hab. inż. Anna Zarębska jest pracownikiem Katedry Zarządzania Politechniki Lubelskiej. Wykładowca i dydaktyk na studiach podyplomowych i MBA w Politechnice Lubelskiej – University of Illinois (USA), profesor w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie.

Ukończyła studia na kierunku zarządzanie i marketing na Politechnice Lubelskiej. Zaraz potem rozpoczęła pracę jako stażysta na ówczesnym Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki, w katedrze kierowanej przez prof. dr hab. inż. Włodzimierza Sitko. Rok później, w 1998 roku została zatrudniona w tej samej katedrze na stanowisku asystenta.

18.10.2001 r. w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemysle ORGMASZ obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską *Rola kierowników poziomu taktycznego w zarządzaniu*

zmianami w przedsiębiorstwie. Promotorem pracy był prof. Włodzimierz Sitko, a recenzentami – prof. dr hab. Grażyna Gierszewska i dr hab. inż. Wojciech Werpachowski. Rada Naukowa ORGMASZ postanowiła wystąpić z wnioskiem o zgłoszenie tej rozprawy doktorskiej do nagrody Ministra Edukacji Narodowej.

W latach 2006-2009 realizowała wspólnie z prof. Włodzimierzem Sitko projekt badawczy KBN *Opracowanie metodologii identyfikacji i zarządzania tożsamością we współczesnym przedsiębiorstwie*, którego efektem było przygotowanie i obronienie rozprawy habilitacyjnej „Identyfikacja tożsamości organizacyjnej w zarządzaniu przedsiębiorstwem” (17.05.2010 r.) na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

Działalność naukowo-badawcza dr hab. inż. Anny Zarębskiej koncentruje się na kilku wzajemnie powiązanych ze sobą kierunkach: zarządzania zmianami i zarządzania zasobami ludzkimi, tożsamości organizacyjnej i zarządzaniu strategicznym organizacją oraz osobowości organizacyjnej (obszar eksplorowany aktualnie).

Dr hab. inż. Anna Zarębska ma na swym koncie szereg samodzielnych publikacji, w tym: 1 niepublikowaną rozprawę doktorską (2001), 3 samodzielne monografie naukowe, 1 współredakcję monografii (2007), 18 artykułów w liczących się czasopismach polskich, 12 rozdziałów w monografiach naukowych, 20 artykułów konferencyjnych, 1 artykuł prezentowany na konferencji zagranicznej, 1 artykuł w czasopiśmie zagranicznym.

Anna Walczyzna

KONFERENCJA

12.05.2010 r. w Instytucie Medycyny Wsi w Lublinie odbyła się kolejna konferencja poświęcona usuwaniu azbestu. Organizatorami były Politechnika Lubelska i Lubelskie Konsorcjum Naukowe, które konsekwentnie przypominają i pokazują, jak ważne jest to zagadnienie dla ludzi i środowiska. Konferencja odbyła się pod patronatem Marszałka Województwa Lubelskiego i Wojewody Lubelskiego. Zaproszeni goście mówili o postępach w usuwaniu azbestu, problemach związanych ze składowaniem oraz nowych możliwościach finansowania. W części naukowej Konferencji naukowcy przekonywali samorządowców i studentów, jak szkodliwy jest azbest. Pani prof. Ewa Bojar przedstawiła działania Konsorcjum na rzecz ochrony środowiska. Prof. Marek Opiełak, Rektor Politechniki Lubelskiej podkreślił, jak ważna jest współpraca środowisk naukowych Lublina w walce o lepszą jakość życia na Lubelszczyźnie.

Dr Hubert Bojar z Zakładu Higieny i Parazytologii Środowiska Instytutu Medycyny Wsi omówił zagrożenia zdrowotne wynikające z ekspozycji na włókna azbestowe. Mgr D. Nowak, dr J. Nowak oraz prof. A. Kuczumow z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego omówili nowoczesne metody instrumentalne w analizie azbestu. Dr Wiktor Bojar z Pracowni Doradztwa i Restrukturyzacji Obszarów Wiejskich i dr Andrzej Junkuszew z Katedry Hodowli Owiec i Kóź Uniwersytetu Przyrodniczego pokazali, jaka jest świadomość ekologiczna osób użytkujących wyroby zawierające azbest.

Dr Agnieszka Buczaj z Zakładu Fizycznych Szkodliwości Środowiska IMW omówiła problematykę finansowania działań związanych z usuwaniem wyrobów zawierających azbest, zaś dr Marcin Kolejko z Zakładu Ekologii Krajobrazu i Ochrony Przyrody (UP) pokazał legalne i nielegalne składowanie materiałów niebezpiecznych. Natomiast dr Bogdan Wit (PL) przedstawił nowoczesne metody i techniki inwentaryzacji depozytów azbestu. Dr Matylda Bojar, prof. Ewa Bojar, dr inż. Krzysztof J. Czarnocki (PL) pokazali indukcje struktur klastrowych w obszarze zagadnień unieszkodliwiania azbestu.

Elżbieta Czarnocka

WYDARZENIA

Sztuka w murach Wydziału Zarządzania. Rzecz o Marianie Makarskim

W obecności Wojewody Lubelskiego Pani Genowefy Tokarskiej, Prezydenta Lublina Adama Wasilewskiego oraz wielu zaproszonych gości 22.01.2010 r. miało miejsce uroczyste otwarcie zaprojektowanego przez dr inż. Mariana Makarskiego hallu Wydziału Zarządzania. Uroczystość ta stała się także ważnym wydarzeniem kulturalnym, a to za sprawą połączenia jej z wernisażem oraz jubileuszem pracy twórczej Artysty. Słowo o Autorze wygłosili: prof. Ewa Bojar – Dziekan Wydziału Zarządzania oraz prof. Lechosław Lameński – Kierownik Katedry Historii Sztuki Nowoczesnej KUL. Doceniając wszechstronny i bogaty dorobek Mariana Makarskiego, Prezydent RP Lech Kaczyński uhonorował Jubilata Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W imieniu Prezydenta RP odznaczenie wręczał Podsekretarz Stanu Kancelarii Prezydenta RP Mariusz Handzlik.

Przedstawiając Artystę, można stwierdzić, iż to „postać tyle barwna, co oryginalna. Z wykształcenia architekt, z zamiłowania i przekonania pisarz, krytyk sztuki i naukowiec (autor rozprawy doktorskiej poświęconej rozwojowi przestrzennemu Kazimierza Dolnego), wykładowca Politechniki Lubelskiej, a do tego – jakby na przekór młodzieńczym marzeniom o pisarstwie – artysta malarz. Przede wszystkim

twórca specyficznych nastrojowych pejzaży oraz urzekających prostotą martwych natur kwiatowych, artysta jedyny i niepowtarzalny, po prostu Marian Makarski”. Wyrazem uznania dla Jubilata są liczne nagrody i odznaczenia. Poza wspomnianym Krzyżem Kawalerskim wymienić tu można m.in. Nagrodę Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie (1990 r.) za osiągnięcia w architekturze i malarstwie, Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki (1995 r.) za całokształt twórczości, Nagrodę Literacką im. Bolesława Prusa – Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (2002 r.) za powieść „Dom mojego ojca”.

Na liście architektonicznych dokonań M. Makarskiego znajdują się: Kościół oo. Kapucynów w Lublinie, Centrum Kultury w Ostrowcu Świętokrzyskim, Muszla Koncertowa w Ogrodzie Saskim w Lublinie, a także sala audytoryjna Wydziału Inżynierii Środowiska PL, sala posiedzeń Senatu PL. Warto również wspomnieć o projekcie rewaloryzacji kordegardy północnej i południowej w Zespole Pałacowym w Kozłowie, pałacu w Sitnie k. Zamościa, dworu w Turce k. Lublina. Nie sposób również nie wspomnieć o licznych wystawach Mariana Makarskiego zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych w kraju i za granicą. W trakcie wernisażu zorganizowanego w hallu Wydziału Zarządzania podziwiać można było liczne prace Autora.

Anna Walczyńska

- <http://www.marian-makarski.pl/wywiady.html>
- Informacje o Autorze zaczerpnięto z: <http://www.marian-makarski.pl>

Wydział Podstaw Techniki

KONFERENCJE

XI Konferencja z Probabilistyki, 24-28.05.2010 r.

Z udziałem matematyków z uczelni amerykańskich i europejskich odbyła się w Ośrodku Konferencyjnym Instytutu Matematycznego PAN w Będlewie k. Poznania XI Konferencja z Probabilistyki. W Konferencji organizowanej cyklicznie (co dwa lata) przez Instytut Matematyczny PAN, Komitet Matematyki PAN oraz Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej uczestniczyli

również matematycy-probabiści ze wszystkich ośrodków naukowych w Polsce.

Wygłoszone referaty dotyczyły najnowszych osiągnięć teoretycznych i zastosowań probabilistyki w takich dziedzinach, jak: matematyka finansowa, fizyka, biologia, medycyna.

Ośrodek lubelski reprezentowali probabiści z Politechniki Lubelskiej i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Matematycy z Politechniki Lubelskiej wygłosili dwa referaty:

- Anna Kuczmaszewska (Katedra Matematyki Stosowanej, WPT PL): *O warunkach Kołmogorowa i Rademachera-Menszowa dla mocnego prawa wielkich liczb dla zaleźnych zmiennych losowych.*
- Zbigniew A. Łagodowski (Katedra Matematyki, WEiI PL), P. Matuła (Instytut Matematyki, UMCS): *O mocnym prawie wielkich liczb dla pól losowych.*

Józef Waniurski

Hiroshima International Forum on Functionality of Lipids, 24-27.03.2010 r.

Hiroszimskie Forum Międzynarodowe Funkcjonalności Lipidów odbyło się w Uniwersytecie w Hiroszimie. Było ono zorganizowane przez profesorów Kiyotakę Sato i Satoru Ueno, pracowników Graduate School of Biosphere Science z okazji pójścia na emeryturę prof. Sato. Prof. Sato jest specjalistą światowej sławy z zakresu nauk o żywności, a jego zainteresowania naukowe obejmują takie zagadnienia, jak: termodynamikę i stabilność odmian fazowych oraz procesy krystalizacji zachodzące w olejach i lipidach. Zapach, smak i trwałość produktów żywnościowych są ściśle związane z takimi procesami, a czekolada i lody są codziennymi przykładami takich procesów.

Zakres tematyczny *Forum* był bardzo szeroki i obejmował następujące zagadnienia: molekularne właściwości lipidów, procesy krystalizacji, struktury i funkcjonalność tłuszczów, układy samoskładające się, funkcjonalność emulsji lipidów, krystaliczne siatki i funkcjonalność tłuszczów. Jeden z wykładów o charakterze informacyjnym dotyczył zmian lipidów i smaku tradycyjnych japońskich produktów morskich „katsuobushi” w procesie wytwórczym (ten wykład przypominał mi aromat i smak wędzonego węgorza po polsku). Drugi z nich poświęcono tematowi niskokątowego rozpraszania promieniowania rentgenowskiego czekolad i innych smakołyków. Ponadto prof. Sato wygłosił inauguracyjny wykład nt. nierozwiązanych problemów krystalizacji lipidowej jako jego ostatnie posłannictwo przed emeryturą. Była tylko jedna sesja plakatowa, w której przedstawiono 19 prac, głównie z Japonii. Ogółem wygłoszono 23 wykłady (w tym 5 z Japonii, 5 z obu Ameryk i 11 z Europy). W takim międzynarodowym gronie miałem okazję wygłosić wykład pt. *Metastable zone width of solutions: some general features* (Niektóre ogólne cechy szerokości obszaru metastabilnego roztworów), który był zebraniem dokonań naukowych z ostatnich dwóch lat. Wybrane prace z *Forum* zostaną opublikowane w czasopiśmie „Current Opinions in Colloidal and Interface Science” wydawanym przez Elsevier.

W Forum brało udział ponad 120 osób, z których ponad 30 było z zagranicy. Wśród nich było wielu wychowanków-studentów i przyjaciół-naukowców prof. Sato. Forum dało mi możliwość bezpośredniego kontaktu z większością z nich, dotychczas znałem ich jedynie z literatury.

W ciągu pierwszych dwóch dni na twarzach większości zagranicznych uczestników, nie wyłączając mnie, można było zauważyć oznaki senności i zmęczenia z racji dużej różnicy czasu i długiej podróży między Japonią i krajami uczestników. Jednakże stały uśmiech gospodarzy oraz ich gościnność, połączone ze świeżym shushi i pachnącym

sake, były świetnym środkiem do zapomnienia o tych niedogodnościach.

Keshra Sangwal

IX International Conference of Polish Crystal Growth Society, 23-27.05.2010 r., Gdańsk-Sobieszowo

Konferencja została zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Wzrostu Kryształów. ICPSCG-9 jest kontynuatką wcześniejszych konferencji: International Conference on Solid State Crystals and Polish Conference on Crystal Growth organizowanych przez Polskie Towarzystwo Kryształów, w których pracownicy Katedry Fizyki Stosowanej brali zawsze czynny udział, a prof. K. Sangwal był redaktorem materiałów konferencyjnych wydawanych w czasopiśmie *Crystal Research and Technology*. W trakcie tych Konferencji odbywały się walne zebrania, na których wybierano władze Polskiego Towarzystwa Kryształów. Podczas tegorocznego prof. K. Sangwal został wybrany na członka kapituły nagród PTWK.

Konferencja ICPSCG-9 w 2010 r. skoncentrowana była wokół zagadnień wzrostu kryształów oraz optoelektroniki. Zaprezentowane prace stanowiły doskonały przegląd zagadnień, nad którymi aktualnie prowadzone są prace w wymienionych obszarach badań. W tym roku w ICPSCG-9 dwóch pracowników Katedry Fizyki Stosowanej: prof. G. Gładyszewski i dr D. Chocyk uczestniczyło w obradach. W formie plakatów zostały zaprezentowane dwie prace: *Study of growth and stress evolution in Cu/Au systems using Molecular Dynamics simulation* oraz *Stress evolution during deposition and annealing multilayered Cu/Au systems*.

Dariusz Chocyk

Third International Conference „Crystal Materials'2010 (ICCM'2010)”, 31.05-3.06.2010 r., Charków (Ukraina)

III Konferencja ICCM'2010 odbyła się w Instytucie Monokryształów Narodowej Akademii Nauk Ukrainy (NANU) w Charkowie. Została zorganizowana przez Instytut Monokryształów NANU przy udziale Ukraińskiego Towarzystwa Wzrostu Kryształów.

ICCM'2010 była poświęcona teoretycznym i doświadczalnym problemom wzrostu, charakteryzacji i praktycznym zastosowaniom niemetalicznych materiałów monokrystalicznych, polikrystalicznych i nanokrystalicznych. Program naukowy Konferencji obejmował następującą tematykę:

- podstawowe aspekty wzrostu kryształów: teoria, modelowanie i eksperyment;
- wzrost materiałów krystalicznych z roztopów, roztworów, z par;

- wzrost epitaksjalny;
- samoorganizacja, biomimetyka;
- nowe metody, technologie i przyrządy wzrostu i charakteryzacji materiałów krystalicznych.

W Komitecie programowym znalazło się 6 przedstawicieli z Ukrainy, 3 z Rosji i 1 z Polski. W Konferencji brało udział 120 uczestników z Ukrainy i około 80 z zagranicy, głównie z Rosji. Ogółem wygłoszono 8 wykładów plenarnych, w tym 4 przez wykładowców z Rosji, 3 przez wykładowców z Ukrainy i jeden przez autora tych słów. Ponadto wygłoszono blisko 40 ustnych prezentacji oraz zaprezentowano około 60 plakatów. Oficjalnymi językami konferencji były: rosyjski, ukraiński i angielski. Niestety, oprócz wykładu pt. „Recent developments in our understanding of metastable zone width of solute-solvent systems” wygłoszonego w języku angielskim przeze mnie, wszystkie pozostałe wykłady, komunikaty i plakaty były przedstawione w języku rosyjskim.

Bardzo dużo prezentacji dotyczyło technologii otrzymywania monokryształów i niskowymiarowych struktur, a poziom tych prac był wysoki. Można było jednak zauważyć, iż nie wszyscy uczestnicy mogli komunikować się w języku angielskim, a zawartość niektórych prezentacji wskazywała, że badania naukowe w tamtych krajach wymagają również poważnych inwestycji finansowych.

Keshra Sangwal

Międzynarodowa Naukowo-Techniczna Konferencja „Współczesne problemy tribologii”, 19-21.05.2010 r.

Konferencja miała miejsce w Narodowym Lotniczym Uniwersytecie w Kijowie. W przygotowaniu i przeprowadzeniu Konferencji aktywnie uczestniczyli: Aerokosmiczny Instytut Państwowego Awiacyjnego Uniwersytetu, Narodowy Uniwersytet Biomateriałów i Wykorzystania Zapasów Natury Ukrainy, Instytut Supertwardych Materiałów im. W. Bakuła Państwowej Akademii Nauk Ukrainy.

Konferencja zadedykowana była 100 rocznicy urodzin światowego działacza nauki o tribologii, fundatora ojczystej naukowej szkoły tribologii profesora Borysa Kosteckiego.

Udział w konferencji wzięło 114 osób. Referaty były wygłoszone na plenarnych i sekcyjnych obradach oraz zaprezentowane w sekcji posterowej.

W konferencji uczestniczyli również pracownicy Katedry Podstaw Techniki, zgłaszając 8 referatów (M. Pashechko, M. Malec, J. Montusiewicz, K. Dziedzic, M. Barszcz, K. Lenik). Podczas spotkania podejmowano następujące tematy:

- aktualność i prowadzenie badań naukowych w takich kierunkach, jak: inżynieria powierzchni, inżynieria materiałowa, tribologia, biotribologia i mechanika;

- nawiązanie współpracy międzynarodowej;
- stworzenie Ukraińskiego Stowarzyszenia Tribologów;
- przygotowanie dokumentacji wejścia do Europejskiego Stowarzyszenia Tribologów.

Mykhaylo Pashechko

ERASMUS NA WPT

Rozwój programu LLP-Erasmus na Wydziale Podstaw Techniki w roku akademickim 2009/2010 można uznać za udany. Po pierwszych wyjazdach i przyjazdach studentów na studia i praktyki w poprzednich latach, przyszła kolej na zwiększenie mobilności pracowników. W ostatnim roku doszło również do podpisania kolejnych umów o współpracy w ramach Erasmusa, między innymi z Uniwersytetem Bozok w Yazgot w Turcji i Politechniką Słowacką w Bratysławie.

Na podstawie umowy z Uniwersytetem Bozok 19-25.05.2010 r. miała miejsce na Wydziale Podstaw Techniki wizyta nauczyciela akademickiego dr Lokmana Çavdara, który jest pracownikiem uniwersytetu w Yazgot. W trakcie pobytu wygłosił cykl wykładów dla studentów kierunku edukacja techniczno-informatyczna, pod wspólnym tytułem *Adobe Photoshop Skills and Methods*. Dodatkowo wygłosił seminarium dla pracowników Wydziału. W organizację wizyty zaangażowało się wiele osób, w szczególności dr Adam Prószczyński oraz dr inż. Jerzy Montusiewicz. Wizyta ta była pierwszą wizytą nauczyciela w ramach programu Erasmus na WPT i stanowiła doskonałą okazję do wymiany doświadczeń i podzielenia się problemami dotyczącymi edukacji na wyższych uczelniach w obu krajach.

Natomiast umowa z Politechniką Słowacką w Bratysławie stała się podstawą do wizyty na Wydziale Mechanicznym Politechniki Słowackiej pracowników naszego Wydziału. W dniach 17-22.05.2010 r. dr Wiesław Polak i dr Dariusz Chocyk odbyli wizytę celem wygłoszenia wykładów. Wspólny temat zaprezentowanych wykładów był następujący: *The application of Molecular Dynamics and Monte Carlo Simulations applied in relatively simple physical problems*. Wizyta ta stała się doskonałą okazją do zapoznania się z systemem edukacyjnym na Słowacji oraz pozwoliła na wymianę doświadczeń w prowadzeniu wykładów oraz metod wspierania nauczania nowoczesnymi środkami. Nie bez znaczenia w obu przypadkach było zetknięcie się z inną kulturą akademicką i narodową. Pozwoliła również na nawiązanie kontaktów, które w przyszłości zaowocują również współpracą w innych obszarach.

Dariusz Chocyk

WSPOMNIENIE O ADAMIE BIELECKIM

W roku 2010 przypada setna rocznica urodzin profesora Adama Bieleckiego, zasłużonego matematyka dla lubelskiego ośrodka naukowego.

Adam Bielecki urodził się 13.02.1910 roku w Borysławiu. Do szkoły uczęszczał

w Krakowie. Studiował matematykę na UJ, tam obronił doktorat (1935) i do roku 1939 pracował w Katedrze Fizyki Teoretycznej.

Był jednym z aresztowanych przez Niemców w tzw. Sonderaktion Krakau (6.11.1939 r.). Tuż po wojnie był Kierownikiem Katedry Matematyki na Akademii Górniczej w Krakowie, a w roku 1947 przeniósł się do Lublina na UMCS.

Swą działalnością przyczynił się do rozwoju Politechniki Lubelskiej. Był pierwszym matematykiem zatrudnionym w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej (1953), a po nominacji na prorektora ds. nauki UMCS w roku 1954, z jego rekomendacji zostali zatrudnieni matematycy: St. Dobrzycki, S. Kuś i W. Tym. Aktywnie uczestniczył w tworzeniu Zakładu Metod Numerycznych na UMCS, gdzie wykształciło się kilku informatyków Politechniki Lubelskiej.

W roku 1985 przeszedł do pracy na Politechnice z Uniwersytetu Warszawskiego uczeń A. Bieleckiego prof. Jan Kisiński – członek PAN.

Adam Bielecki zmarł 10.06.2003 r. i został pochowany w Lublinie przy ul. Lipowej.

Józef Waniurski

WSPÓŁPRACA Z MŁODZIEŻĄ Z WŁODAWY I KRAŚNIKA

Współpracę Politechniki Lubelskiej z Zespołem Szkół Zawodowych nr 1 i II Liceum Ogólnokształcącym im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego we Włodawie rozpoczęło spotkanie Dyrektora Eugeniusza Omelczuka oraz Starosty Włodawskiego z Prorektorem ds. studenckich prof. Stanisławem Skowronem 8.07.2009 r. Ustalono wtedy, że współpraca będzie dotyczyć przedmiotów ścisłych, tj. fizyki i matematyki. Jak bowiem pokazał rok szkolny 2008/2009, duża grupa uczniów ZSZ i LO, a w szczególności licealistów wybrała Politechnikę Lubelską jako dalszy etap kształcenia. Naturalnym wydało się więc zainteresowanie Dyrekcji Uczelnią, która przyjęła blisko 40 jej maturzystów. Był to dość gwałtowny zwrot w wyborze wyższej uczelni, bo w poprzednich latach na Politechnice Lubelskiej rozpoczęli studia pojedynczy uczniowie z Włodawy. Na spotkaniu 17.09.2009 r. delegacji Politechniki Lubelskiej, złożonej z fizyków i matematyków oraz Pana Prorektora Skowrona, z gronem pedagogicznym ZSZ nr 1 i II LO ustalono, że najlepszym sposobem rozwoju zainteresowań młodzieży naukami ścisłymi będą bezpośrednie jej spotkania z wykładowcami przedmiotów ścisłych, poświęcone wybranym zagadnieniom matematycznym i fizycznym interesującym młodzież.

W przypadku matematyki, poza spotkaniem ogólnym z młodzieżą klas maturalnych i przedmaturalnych, odbyły się trzy spotkania młodzieży z dr Januszem Szusterem. Po rozmowach z Wicedyrektorem Ewą Capik, odpowiedzialną za przedmioty ścisłe, ustalono, że najlepszym rozwiązaniem będzie podział osób zainteresowanych poszerzeniem wiedzy matematycznej na dwie grupy: jedną z klas drugich, czyli przedmaturalnych i drugą, bardziej zaawansowaną, złożoną z uczniów klas maturalnych. Dla każdej z tych grup odbyły się dotąd po trzy spotkania. Dla uczniów klas drugich tematem zajęć z matematyki było rozszerzenie wiedzy z podstaw

matematyki oraz matematyki elementarnej w zakresie wykraczającym poza program szkoły średniej. Natomiast uczniowie klas maturalnych byli zainteresowani rachunkiem różniczkowym, który w obecnych programach nauczania bądź nie występuje, bądź też jest tylko sygnalizowany. Należy przyznać, że młodzież w obu grupach wykazuje zainteresowanie zajęciami z matematyki, a miarą tego jest duża liczba zadań, jakie były przez nią rozwiązywane oraz spora liczba pytań związanych z podstawami teoretycznymi.

Jeżeli chodzi o fizykę, odbyło się spotkanie młodzieży szkolnej z dr hab. Elżbietą Jartych, która prezentacją pt. „Studiuj na Politechnice Lubelskiej” zachęcała uczniów do podjęcia studiów na wszystkich kierunkach na Politechnice, w szczególności na fizyce technicznej i na nowo utworzonym kierunku inżynierii biomedycznej. Uczniowie z zainteresowaniem wysłuchali referatu, a następnie przybyli wraz z nauczycielem fizyki mgr Mirosławem Trociukiem do Instytutu Fizyki na zajęcia laboratoryjne. Grupa wykonywała ćwiczenia z mechaniki, elektryczności i optyki pod opieką pracowników Instytutu. Młodzież przeprowadziła pomiary różnych wielkości fizycznych zgodnie z instrukcjami dostępnymi w Bibliotece Cyfrowej PL, z którymi zapoznała się przez Internet. Następnie, już we Włodawie, na kółku fizycznym przy pomocy nauczyciela opracowała wyniki i oszacowała niepewności wyznaczanych wielkości.

Przedsięwzięcie udało się znakomicie, a idea tego typu zajęć rozprzestrzeniła się także na inne szkoły regionu. 21.05.2010 r. Instytut Fizyki gościł młodzież z Zespołu Szkół Nr 3 w Kraśniku pod opieką nauczycieli fizyki: mgr Marty Głuchowskiej i mgr Jacka Walkowskiego oraz matematyki mgr Marii Miśkiewicz. Uczniowie wykonali doświadczenia i pomiary, porównali otrzymane wyniki z wartościami prawdziwymi oraz określili niepewności pomiarów bezpośrednich i uzyskanych wielkości. Kadra nauczycielska ustaliła wraz z dyrekcją Instytutu harmonogram dalszej współpracy szkoły z uczelnią w zakresie zajęć z fizyki i matematyki.

Wizyta uczniów z Kraśnika w Instytucie Fizyki

Z opinii uczniów, które nadesłali nauczyciele wynika, że takich zajęć mogłoby być więcej. Młodzież oswoiła się z uczelnią wyższą, a niektórzy zadeklarowali już chęć studiowania na Politechnice Lubelskiej. Wszystkich serdecznie zapraszamy!

Elżbieta Jartych, Janusz Szuster

Bezprzewodowy Internet

W okresie od marca do czerwca na naszej Uczelni prowadzone były prace nad uruchomieniem na terenie kampusu Politechniki Lubelskiej bezprzewodowego dostępu do sieci internetowej. Podstawowym założeniem było włączenie naszej sieci do systemu eduroam. System ten ma za zadanie udostępnienie bezpiecznej łączności internetowej dla środowiska naukowego, pracowników Uczelni i studentów. Usługa eduroam jest współtworzona przez wszystkie instytucje, które z niej korzystają, a pracownicy i studenci mogą uzyskać dostęp do Internetu na terenie wszystkich instytucji stowarzyszonych w eduroam (zarówno w Polsce, jak i za granicą).

Zaletą systemu eduroam jest to, że pozwala na uzyskanie dostępu do sieci bezprzewodowej bez konieczności kontaktowania się z lokalnymi administratorami. Wszyscy biorący udział w projekcie zobowiązują się do przestrzegania wspólnej polityki bezpieczeństwa i do traktowania informacji przekazywanych z innych instytucji włączonych w system jako informacji zaufanych. Oznacza to, że także na terenie dowolnej innej instytucji uczestniczącej w programie eduroam użytkownik komputera przenośnego uzyska dostęp do sieci bez konieczności konfigurowania czegokolwiek. Ustawienia, z których korzysta we własnej instytucji pozwolą mu na dostęp w każdym innym miejscu. Jednak wspólna polityka bezpieczeństwa oznacza, że dostęp nie jest anonimowy

i niekontrolowany, wręcz przeciwnie, każdy dostęp do sieci jest odnotowywany i ewentualne nadużycia mogą być później powiązane z konkretną osobą.

Z nowej sieci już można korzystać. Najprostszy przypadek to notebook wyposażony w MS Windows XP i w miarę nowoczesną kartę bezprzewodową. Użytkownik ma skonfigurowany dostęp do sieci o nazwie eduroam, oznacza to, że dane uwierzytelniające są zapisane w komputerze. W takiej sytuacji po włączeniu komputera sieć powinna być od razu dostępna. Nie trzeba niczego konfigurować. Jeżeli w zasięgu notebooka widać również jakieś inne sieci bezprzewodowe, to użytkownik może wybrać sieć eduroam z listy, która mu się pokaże, ale jeżeli w jego komputerze eduroam jest zapisana jako priorytetowa, to nawet tego nie będzie musiał robić.

W chwili obecnej nowa sieć będzie dostępna na terenie naszego miasteczka akademickiego oraz w budynkach Wydziału Budownictwa i Architektury oraz Instytutu Informatyki. Mamy nadzieję, że w niedalekiej przyszłości dostęp do sieci będzie wszędzie tam, gdzie będzie potrzebny na terenie naszej Uczelni.

Zapraszamy i zachęcamy do korzystania z nowej sieci. Więcej informacji dotyczących sieci znajduje się na stronie www.eduroam.pollub.pl

Witold Misztal

Życie studenckie

Pod znakiem Juwenaliów

W styczniu 2010 r. zorganizowaliśmy cykliczną już akcję honorowego oddawania krwi „Krwawa Impra”. Impreza jak zwykle cieszyła się dużą popularnością wśród studentów oraz, co ciekawe, również wśród pracowników naszej Uczelni. Tradycyjnie Samorząd zorganizował wiele zabaw ostatekowych oraz integracyjnych w ciągu semestru letniego. Najwięcej pracy potrzebne było do zorganizowania długo wyczekiwanych przez zaków Lubelskich Dni Kultury Studenckiej JUWENALIA 2010. W tym roku do pomocy przyłączyły się dwie zaprzyjaźnione uczelnie: Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji oraz Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z Lublina. Zabawa zaczęła się już 5 maja od Korowodu Studenckiego. Korowód tradycyjnie ruszył spod Stołówki PL, a „Nasi” studenci przebrani zgodnie z tematem: „Anioły i demony”, przemaszerowali pod Ratusz, gdzie wspólnie z wszystkimi studentami lubelskich uczelni odebrali klucze do miasta. Tego samego dnia Urząd Miasta wraz z samorządami studenckimi zorganizowali inauguracyjny koncert na Placu Zamkowym, którego gwiazdą główną był niemiecki zespół The Rasmus.

Imprezy na terenach zielonych PL zaczęły się od Dni Sportu (15-16 maja), podczas których odbyły się finałowe

rozgrywki zawodów sportowych wszystkich dyscyplin uprawianych na Politechnice.

Jeszcze w ten sam weekend przygotowaliśmy prawdziwą ucztę dla fanów kabaretów. Do Muszli Koncertowej w Parku Saskim zaprosiliśmy gwiazdy znane z TV: No Patatoes, kabaret Nowaki oraz Kabaret Moralnego Niepokoju.

W poniedziałkowy dzień (17 maja) rozegraliśmy zawody w innowacyjnej dyscyplinie sportu, jaką jest paintball, a wieczorem fani poezji śpiewanej mogli posłuchać koncertu naszej rodzimej grupy „Kształty Słów”.

Wtorek stał pod znakiem motoryzacji i popularnego sportu – za sprawą R. Kubicy – kartingu. W zawodach zorganizowanych na profesjonalnym torze kartingowym wzięło udział przeszło 120 osób, a wszystkie trzy miejsca na podium zajęła pięć żeńska. Wieczorem Klub Studencki KAZIK wraz z salą dydaktyczno-kulturalną Stołówki przeżywał prawdziwe oblężenie z powodu koncertu muzyki hip-hop. Gościliśmy aż 24 artystów z ścisłej czołówki polskiego rynku.

Środa była zarezerwowana na koncerty naszych „domowników”. Na dużej scenie pojawił się Zespół Pieśni i Tańca oraz zespół „Whisky”, a w Collegium Maius odbył się

Juwenaliowy Koncert Jubileuszowy Formacji Tańca Towarzyskiego PL GAMZA. Wieczorne hulanki na terenach zielonych zakończyły się grillowaniem połączonym z karaoke.

Kolejną innowacją w repertuarze imprez naszego święta był koncert muzyki klubowej. Na dużej scenie zagrało wielu znanych polskich DJ-ów, a ich występy uświetnił pokaz laserowy.

Piątkowymi atrakcjami był Bieg Piwny oraz konkurs na najsilniejszego studenta PL „POLI-STRONGMAN”, które odbyły się przed najpopularniejszym miejscem na Politechnice – budynku Stołówki. Wieczorem zobaczyć można było prezentacje spektakli Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej, które odbyły się w Art Studio ACK Chatka Żaka oraz Przegląd Kapel Studenckich na dużej scenie. Fani reggae zaś bawili się do północy podczas wieczornego koncertu na terenach zielonych.

Sobotnie świętowanie rozpoczęliśmy od regat żeglarskich oraz koncertu muzyki szantowej odbywających się nad Zalewem Zembrzyckim. Przedostatni koncert odbywający się na terenach Politechniki zaczęliśmy od rodzimego zespołu

Hangover. Kolejno tłum bawili studenci z Olsztyna – zespół ENEJ, a gwiazdą wieczoru był dobrze wszystkim znany zespół LADY PANK.

Ostatni dzień Juwenaliów był równie ciekawy jak wszystkie inne. Od południa odbywały się profesjonalne zawody STRONG-MAN, w których oprócz zawodników z całej Polski wziął udział również zwycięzca naszych studenckich zmagani. Z kolei w sali dydaktyczno-kulturalnej w tym samym czasie odbywał się X Jubileuszowy Wewnętrzny Turniej Tańca Towarzyskiego Formacji GAMZA.

Na finałowym koncercie zaprezentowała się lubelska formacja Panta Koina, wschodząca gwiazda – zespół Jelonk oraz Kazik Staszewski z zespołem KULT, a tradycyjnie koło północy na zakończenie odbył się pokaz sztucznych ogni.

I tak po miesiącu świętowania z trudem musieliśmy się obudzić i stawić czoła kochanym zaliczeniom oraz egzaminom. Nie było to jednak aż tak trudne, kiedy człowiek wie, że Juwenalia są już za rok...

Paweł Dadej

35 lat Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej

Chór w naszej Uczelni powstał w 1975 roku z inicjatywy ówczesnego prorektora i wieloletniego opiekuna zespołu prof. Kazimierza Szabelskiego. Pierwszym dyrygentem został Tadeusz Chyła. Od 1987 r. do chwili obecnej dyrektorem artystycznym i dyrygentem jest prof. Elżbieta Krzemińska.

Dzięki wieloletniemu wsparciu Uczelni i pełnemu zrozumieniu dla potrzeb Zespołu może on, poprzez wyłożoną pracę, zapał i pasję zaliczać się dzisiaj do wąskiego grona najlepszych chórów akademickich w Polsce, rozstawiając imię lubelskiej politechniki w kraju i za granicą.

Tę znaczącą, choć „nieokrągłą” rocznicę, Chór postanowił świętować poprzez przygotowanie utworu swoich marzeń. Każdy zespół artystyczny ma wśród swoich celów „szczyty” trudne do osiągnięcia. Przygotowuje latami kondycję i odpowiedni ekwipunek, latami też szuka odpowiednich zawodników, którzy nie ulegną się trudności.

Takim szczytem, nawet dla chórów zawodowych, jest twórczość Jerzego Fryderyka Haendla, a zwłaszcza utwór *Dixit Dominus*. Ale Zespół podjął się wyzwania i 17.04.2010 r. wraz z chórem Kantorei Sankt Barbara z Krakowa oraz

orkiestrą filharmoniczną i solistami wykonał utwór w Bazylice oo. Dominikanów w Lublinie. Koncert odbył się w ramach XVI Festiwalu *Tempus Paschale*, przy wsparciu Politechniki Lubelskiej. Los napisał jednak specjalny scenariusz dla spełnienia się chóralnego marzenia. 10.04.2010 r. pod Smoleńskiem rozbił się prezydencki samolot. Wydarzenie to zmieniło nasze myślenie, pragnienia i uczucia.

Koncert Chóru PL jako jedyny w tym czasie mógł być dedykowany ofiarom katastrofy. Odbył się więc w zupełnej ciszy (oprócz muzyki), ale stojąca publiczność dołączyła do dźwięków swoją myśl, pamięć i modlitwę. Tak udało się Chórowi zrealizować marzenie; tak jak jest to na szczycie: w ciszy i zaszłuchaniu.

W ten sposób mogliśmy spełnić nasze przeznaczenie – towarzyszyć chwilom największym: tym radosnym i smutnym, a to, że dźwięki, które popłynęły do Nieba były najwyższej próby, to już jest zaszczyt, za który dziękujemy.

Zanim doszło do koncertu, który stanowił punkt kulminacyjny tego półrocza, Chór jak co roku wziął udział w Koncercie Karnawałowym, tym razem zatytułowanym *Moulin Rouge*, a następnie 5.02.2010 r. wziął udział w lubelskim prawykonaniu utworu Gustawa Holsta *Planety*. Zespół wystąpił wspólnie z Chórem Uniwersytetu Medycznego i orkiestrą Filharmonii Lubelskiej pod batutą Piotra Wijatkowskiego.

Tradycyjnie już 13.05.2010 r. Chór uczestniczył w obchodach Święta Uczelni, biorąc udział w uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa PL oraz promocji doktorów i doktorów habilitowanych.

13.06.2010 r. odbył się koncert w ramach obchodów 60-lecia parafii pw. Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka na Poczekajce. Chór zaprezentował m.in. *Te Deum* Marca Antoine’a Charpentiera.

Elżbieta Krzemińska

Pracowicie, charytatywnie i empatycznie ...

Niezmiernie pracowite, a zarazem charytatywne było dla Formacji Tańca Towarzyskiego GAMZA pierwsze półrocze 2010 roku. Niecały miesiąc minął od dwóch odsłon koncertów świątecznych, a na scenie ACK UMCS Chatka Żaka zapanał klimat tanecznego Paryża początku XX wieku. Widowisko „Moulin Rouge” w reżyserii Piotra Mochola połączyło dwa stałe wydarzenia artystyczne związane z Politechniką Lubelską: VII Koncert Karnawałowy Zespołów Artystycznych pod stałym patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej oraz XIX Charytatywny Koncert Noworoczno-Karnawałowy.

Przy współudziale Chóru Akademickiego Politechniki Lubelskiej, Grupy Tańca Współczesnego PL, Zespołu Pieśni i Tańca PL, Dariusza Kwiatkowskiego ze Studenckiej Inicjatywy Kulturalnej uczniowie z upośledzeniem umysłowym z Zespołu Szkół Nr 4 im. Janusza Korczaka w Lublinie przekonali się, że empatia nie jest tylko słowem, albo pustym sloganem.

Od 19 lat GAMZA poprzez organizację koncertów charytatywnych skierowanych do dzieci i młodzieży z ww. placówki bezpośrednio wspiera ich rozwój intelektualno-społeczny.

Nie zabrakło także GAMZY podczas pokazów w ramach VII Przeglądu Talentów Tanecznych, obchodów Międzynarodowego Dnia Tańca w Zespole Szkół Nr 4 im. Janusza Korczaka w Lublinie, Festynu Edukacyjno-Promocyjnego promującego aktywne sposoby spędzania wolnego czasu oraz wielu pokazów tanecznych o charakterze dobroczynnym. Członkowie Formacji GAMZA wspierani słowami, zarówno władz wojewódzkich, miejskich, jak i własnych przyjaciół, odkrywają w sobie odpowiedzialność za los drugiego człowieka.

Sezon artystyczny 2009/2010 podsumowano wielkim wydarzeniem dobroczynnym. We współpracy z ACK UMCS Chatka Żaka, Kołem Naukowym Malarstwa Artystycznego Wydziału Artystycznego UMCS oraz IV Liceum Ogólnokształcącym odbył się koncert DLA AGATKI I KRZYSIA.

„Krzyś i Agatka – jak na bliźnięta przystało – urodziły się jako wcześniaki, prawie siedem tygodni przed planowanym terminem. Za to wybrały sobie ładną datę urodzin – 1 czerwca, dzięki czemu dwie ważne uroczystości obchodzą jedno dnia... Dzieci były już około dwóch miesięcy w domu, kiedy Agatka trafiła ponownie do szpitala, gdzie zrobiono

rutynowe badania, w tym również tomografię główki. Dopiero wtedy okazało się, że w wyniku niedotlenienia poporodowego nastąpiły wylewy i bardzo duże uszkodzenia mózgu. Kolejne diagnozy tylko potwierdziły istnienie porażenia mózgowego oraz padaczki. Na dzień dzisiejszy, niestety, medycyna nie zna sposobu na wyleczenie czy naprawę uszkodzonej tkanki mózgowej... Jej braciszek również ma duży udział w terapii, bardzo lubi się do niej przytulać, głaskać, próbuje zagadywać. Agatka wówczas bardzo się ożywia, aż czasami musimy hamować żywiołową chęć kontaktu ze strony Krzysia. Jeszcze nie rozumie, dlaczego siostrzyczka nie chce rzucić mu piłeczki i ciągle musi pić lekarstwa. On sam był do niedawna również rehabilitowany, obecnie pozostały już drobne niedostatki postawy, lecz ciągle jest pod naszą i lekarską obserwacją... Mamy nadzieję, że leczenie i usprawnianie Agatki pozwolą w przyszłości uzyskać jej przynajmniej niewielką samodzielność.”

Rodzice Agatki i Krzysia

Podziękowania za udział we wszystkich koncertach i pokazach Formacji „GAMZA” kieruję do tancerzy, którzy znajdują czas na treningi, prezentacje i szlachetny wolontariat.

Piotr Robert Mochol

Podwójny jubileusz

Galowy Koncert Jubileuszowy 40-lecia Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA oraz 20-lecia pracy twórczej Piotra Roberta Mochola

Walc angielski Got Help The Outcats z filmu Dzwonnik z Notre Dame

Walc angielski w wykonaniu Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA otworzył romantyczny świat iluzji, marzeń i baśni. Wprowadził w tajemniczą atmosferę Paryża, w cień Katedry Notre Dame i niezwykłą przeszłość.

Pierwszy taniec to zapowiedź widowiska, które nie mogłoby się odbyć, gdyby nie rozmiłowani w tańcu studenci Wyższej Szkoły Inżynierskiej, którzy w kwietniu 1970 roku wystąpili z inicjatywą utworzenia Zespołu Tańca Towarzyskiego. Byli to: Krystyna Majdan i Wiktor Życzynski. Oparciem w ich działaniu było ówczesne kierownictwo Uczelni z Rektorem doc. mgr inż. Stanisławem Podkową i Prorektorem doc. inż. Sewerynem Bobińskim. Duże wsparcie otrzymali także od Rady Uczelnianej ZSP z Januszem Drewnowskim na czele.

Kierownikiem artystycznym i choreografem zespołu została pani Zenobia Stepowicz – absolwentka studium choreograficznego i wychowanka prof. Mariana Wiczystego.

Początkowo próby odbywały się w Miejskim Domu Kultury, Wojewódzkim Domu Kultury i na tzw. strychu w budynku Rektoratu Politechniki Lubelskiej. Młodych zapaleńców nie przerażały piętrzące się trudności: brak kostiumów, sali do ćwiczeń, akompaniatora, magnetofonu... Pracowali bardzo dużo. Pierwszy raz zaprezentowali się podczas

inauguracji roku akademickiego 1970/71, a potem tańczyli dla wszystkich, którzy chcieli ich oglądać.

Spostrzeżenia prof. Mariana Wieczystego po obejrzeniu występu zespołu 20.11.1970 r.: *Dziękuję serdecznie za miłe zaproszenie. Przeżyłem wiele wrażeń artystycznych. Zespół Wasz wskazał mi prawidłową drogę i kierunek, po jakim należy kroczyć. Taniec towarzyski, jak się okazało, może i powinien oddziaływać i ze sceny. Tego rodzaju propaganda wydaje piękne owoce. Zespół Wasz posiada rzadką zaletę – subtelność i kulturę ruchową. Życzę Wam z całego serca sukcesów artystycznych. Jestem dumny, że Wasz choreograf jest moją uczennicą i że tak wspaniale pracuje.*

Walc wiedeński z filmu Noce i dnie

Jeśli istnieje forma muzyki, która jest bezpośrednim wyrazem zmysłowości, to jest to walc wiedeński – te słowa austriackiego muzyka Maxa Grafa w pełni oddają piękno i magiczną moc tego tańca. Melodia walca często przypomina szczęśliwe chwile letnich wieczorów, piękną, romantyczną muzykę i wszystko to, co powoduje, że właśnie chce się żyć. Te delikatne, rytmiczne melodie chwytają za serce całe pokolenia, powodując, że dzisiaj walc jest znany i lubiany na całym świecie.

Temat przewodni z filmu „Noce i dnie” przywodzi obraz wirujących zakochanych. Ten pełen emocji i uczuć taniec zbliżył wiele par również w GAMZIE. Historia Formacji to 40 lat tańca i 53 pary małżeńskie. Wiele z nich było tego wieczoru na koncercie.

W ciągu swojej działalności GAMZA występowała przed publicznością polską i zagraniczną (tournee w Czechach, na Słowacji, Węgrzech, Litwie, Białorusi i w Japonii). Uświetniała ważne wydarzenia, jak również z powodzeniem rywalizowała z innymi zespołami tanecznymi w konkursach o randze ogólnopolskiej. Koncertowała wspólnie z takimi artystami, jak: Maria Fołtyn, Beata Kozidrak, Justyna Steczkowska, Ryszard Rynkowski, Krzysztof Cugowski, z Kabaretem Olgi Lipińskiej, OTTO oraz CZART. Przychylne recenzje w prasie oraz udział w programach radiowych i telewizyjnych mobilizowały tancerzy do większego wysiłku, dawały też ogromną satysfakcję.

Występy tańczących studentów wszędzie pozostawiały i pozostawiają niezapomniane wrażenia. GAMZA propaguje taniec jako formę wyrażania siebie, sztukę łączącą ruch, muzykę i emocje. Wrażenia artystyczne dopełnia choreografia w połączeniu z muzyką i kostiumem. Wykonując tańce standardowe i latynoamerykańskie, GAMZA wychodzi poza klasyczny kanon prezentowania tańca towarzyskiego.

Samba mix (choreografia – Katarzyna & Łukasz Kurzyna)

Żywiotowa samba wprowadziła publiczność w gorące rytmy latynoamerykańskie. Pokazała, że taniec to również ekspresja, emocje i temperament. Każdy taneczny pokaz wymaga od tancerza gry aktorskiej, zaangażowania i serca. Jednakże za każdym uśmiechem, gestem, pełnym gracji ruchem, kryją się długie godziny treningów.

Godne podziwu jest, że studenci doskonale łączą zajęcia na uczelni, sesje i egzaminy, niekiedy pracę zawodową z pasją taneczną. Pozostają przy tym wrażliwi na potrzeby

drugiego człowieka. GAMZA cyklicznie prowadzi działalność charytatywną, organizując Koncerty Noworoczno-Karnawałowe, Mikołajkowo-Gwiazdkowe Spotkania Taneczne oraz inne przedsięwzięcia artystyczne skierowane do dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Formacja Latynoamerykańska Music

Następnie zaprezentowali się tancerze I i II Reprezentacji Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA oraz ich poprzednicy, którzy tańczyli w latach 1984-2005.

Koncert jubileuszowy był doskonałą okazją do podziękowaniami wszystkim uczestnikom: uczniom Zespołu Szkół nr 4 za ich radość i ciepłe przyjęcie, „gamzowym” studentom za zaangażowanie i bezinteresowność, wspaniałemu jury i prowadzącym za świetną zabawę, a widzom i społeczności ZS nr 4 za gorącą atmosferę.

Formacja GAMZA uhonorowana została listami gratulacyjnymi od: Wojewody Lubelskiego – Genowefy Tokarskiej, Marszałka Województwa Lubelskiego – Krzysztofa Grabczuka, Prezydenta Miasta Lublin – Adama Wasilewskiego, Zarządu Okręgu Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Tanecznego, Zespołu Tańca Ludowego UMCS w Lublinie, Klubu Tańca Towarzyskiego CHOCHLIK Lubartów, Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej, Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej.

Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak uhonorował listami gratulacyjnymi następujące osoby: Zenobia Stepowicz – współzałożycielka Zespołu, kierownik artystyczny i choreograf w latach 1970-1990, Krystyna Majdan – współzałożycielka Zespołu GAMZA, Wiktor Życzynski – współzałożyciel Zespołu GAMZA, Arkadiusz Lis – współpracownik i choreograf Zespołu w latach 1989-1991, Piotr Robert Mochol – kierownik artystyczny i choreograf od 1991 r.

Koncert zakończył się widowiskiem tanecznym „**W świecie filmu i musicalu**” w wykonaniu Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA.

Prowadzenie koncertu – Łukasz Król.

Kierownictwo artystyczne i choreograficzne – Piotr Robert Mochol.

I i II Reprezentacja:

Bąk Maciej – Demucha Magdalena
Czuba Bartłomiej – Czuba Ewelina
Gleń Tomasz – Głogowska Stella
Gotner Michał – Gotner Patrycja
Janiak Sylwester – Czuba Wioleta
Kurzyna Łukasz – Fałek-Kurzyna Katarzyna
Machnik Marcin – Wawrzoszek Barbara
Maj Andrzej – Chocyk Beata
Mitura Marcin – Helicka Jowita
Pikur Paweł – Szeląg Monika
Połaniecki Tomasz – Bednarska Paulina
Stawiarski Maciej – Zdyb Weronika
Tracz Robert – Stachowska Patrycja
Żyto Paweł – Skakowska Daria

Reprezentacja 1984-2005:

Bobolewski Cezary – Bołtuć Jolanta
Depta Sławomir – Depta Anna
Depta Sławomir – Jagiełło Katarzyna
Deryła Piotr – Deryła Magdalena
Kozyra Krzysztof – Kozyra Małgorzata
Kuryło Piotr – Kuryło Anna
Kuzioła Krzysztof – Drabiszewska Małgorzata

Mochol Piotr – Mochol Ewa
Nieżgoda Jacek – Niezgoda Beata
Nowak Leszek – Palczewska Renata
Nowak Leszek – Ślązak Joanna
Sim Marcin – Sim Magdalena
Zdyb Sławomir – Zdyb Aneta
Żydek Jarosław – Żydek Agnieszka

Piotr Robert Mochol

Krótki przekrój w SAF-owym wydaniu

Często zabiegani i zapracowani przechodzimy obok czegoś, nie dostrzegając jego ukrytego piękna. Wtedy z pomocą przychodzi nam aparat fotograficzny. Jest to magiczne urządzenie, które pomaga nam w utrwaleniu ulotnych chwil. Wędrując z aparatem, napotykaemy na rzeczy lub miejsca, które warto byłoby uwiecznić, jesteśmy wtedy w stanie uchwycić i zarejestrować nastrój jakiegoś niepowtarzalnego momentu. Świat widziany oczami fotografa może być inny. Obraz „namalowany” przez niego aparatem bywa fascynujący i tak różny od szarej rzeczywistości. Dzięki niemu możemy przenieść się w nieco inny świat i poznać te magiczne miejsca.

Studencka Agencja Fotograficzna daje możliwość rozwijania umiejętności dostrzegania tego, co niewidoczne, ukazania go lepszym niż jest. Skupia młodych ludzi zakręconych na punkcie fotografii. Będąc w organizacji, każdy może zgłębiać tajniki fotografii studyjnej i portretowej, brać udział w warsztatach i plenerach fotograficznych. Najlepsze prace członków SAF są wystawiane na organizowanych przez grupę wystawach. Wynagrodzeniem dla najaktywniejszych fotografów są wyjazdy plenerowe.

W roku akademickim 2009/2010 działania SAF-u skoncentrowane były głównie na doskonaleniu umiejętności z fotografii studyjnej. Projekty, wystawy, plenery, warsztaty, spotkania czy reportaże imprez – to również elementy tego, co robimy. Poza oczywistą współpracą z władzami Uczelni, Samorządem Studenckim, jak i studentami, cały czas staramy się stawiać naprzeciw nowym wyzwaniom i nabywać nowe

umiejętności przydatne każdemu fotografowi. Zorganizowane zostały warsztaty, które przybliżyły fotografom tajniki dotyczące pracy ze światłem. Nabyta wiedza została później wykorzystana podczas sesji z modelkami.

W lutym 2010 r. skupiliśmy się na organizowaniu i promowaniu akcji „Zakochani.SAF.pl”. Projekt miał na celu ukazanie uczuć towarzyszących zakochanym. Dla wszystkich chętnych, którzy zdecydowali się wziąć udział w akcji, zostały zorganizowane sesje fotograficzne w studio SAF w Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej. Projekt uwieńczyła wystawa fotograficzna zorganizowana w Klubie Studenckim KAZIK. Podczas zamknięcia wystawy gościnnie wystąpił kabaret improv „No Potatoes”.

Jacek Gozdek

Wiosna... Wiosna... Spotkań ze Sztuką część druga...

Zeszlóroczna wiosna minęła pod znakiem spotkań festiwalowych. GTW PL pojechał do Francji na zaproszenie dyrektora Denisa Milosa, aby wziąć udział w Festival Traverses, 13. spotkaniach teatrów z krajów Europy w Nancy, we Francji. W le Théâtre Universitaire de Nancy zostały zaprezentowane spektakle Grupy Tańca Współczesnego PL: „Hydrogen Bond” w choreografii Sosany Marcelino, „piejo, dziobio, gdaczo...” w choreografii Hanny Strzemieckiej oraz „clear/n” w choreografii Anny Żak.

Nasi artyści mieli podzielić się swoimi francusko-polskimi doświadczeniami artystycznymi ze studentami z Lotaryngii w ramach TRAVERSESES oraz Miesiąca Europy 2009, organizowanego we współpracy z Miastem Nancy. Spotkanie

miało umożliwić odkrycie i poznanie praktyk teatralnych krajów nowej Europy. Festiwal ten jest organizowany podobnie jak nasze Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca od 1997 r. Od początku istnienia to wydarzenie jest poświęcone każdego roku teatrowi z jednego z krajów Europy, szczególnie praktykom teatralnym w placówkach kształcenia wyższego. W tym roku TRAVERSESES oprócz GTW PL zaprosiło również artystów i studentów z Niemiec. Na zaproszenie merostwa jeden dzień prób Grupy odbył się we wspólnie osiemnastowiecznej Sali Ratusza (Hôtel de Ville) przy głównym placu Nancy – Place Stanislas – zapisanym na liście światowego dziedzictwa UNESCO. A w ogrodach Château de Remicourt, gdzie tancerze mieszkali, rano przed

próbami i spektaklami można było pooddychać wiosną. Udział GTW w tym festiwalu wsparł Urząd Miasta Lublin jako partner miasta Nancy.

To pogłębienie analizy doświadczeń tanecznych lubelskich studentów zaowocowało tegorocznej wiosny nowymi propozycjami młodych twórców. Tancerki GTW PL podjęły, z powodzeniem, własną pracę twórczą nad autorskimi etiudami choreograficznym. I tak wiosną 2010 rozpoczęło spotkanie Beaty Mysiak z Eweliną Drzał i Justyną Konstańczuk (wszystkie z GTWPL) podczas przygotowań do spektaklu „Blisko...”. Kolejne spektakle i etiudy tancerek Grupy były prezentowane w cyklu „Młody Taniec” podczas Międzynarodowego Dnia Tańca w Art Studio w Lublinie. Justyna Konstańczuk przygotowała choreografie dla dwóch grup dziecięco-młodzieżowych, z którymi rozpoczęła współpracę w październiku: etiuda „a w nocy to się grzecznie śpi...” dla 14 tancerzy Grupy Tanecznej „Etezja” z Domu Osiedlowego Bronowice oraz dla 12 tancerzy grupy o profilu tańca współczesnego z Broadway Dance Studio, etiudę „Mój świat”. Katarzyna Woźniak opracowywała choreografię „Zanik” dla duetu z prowadzonej przez siebie Grupy „EM6 wywodzącej się z Zespołu Tanecznego „RYTM”. Dwie tancerki naszej Grupy przygotowały i zatańczyły również solowe choreografie: Joanna Szot „ruch z wykluczeniem stanów równowagi”, a Ewelina Drzał spektakl „cut”.

Kwiecień to spotkanie poświęcone procesowi twórcemu z nauczycielem i choreografem z Norwegii podczas trzydniowych warsztatów tańca. Karen S. Foss była wieloletnią dyrektorką artystyczną Norwegian National Company of Contemporary Dance „Carte Blanche”.

A maj...? W maju, w ramach Juwenaliów 2010, odbyła się premiera nowego spektaklu Grupy „opium”. Spektakl sięgając do skrytych głęboko emocji i niewytłumaczalnych pasji, dotyka tematu zatracania się w poszukiwaniu szczęścia. Impulsem do jego powstania była chęć rozwinięcia atmosfery zarysowanej w impresji „Karuzeli z Madonnami” (Ewa Demarczyk) tańczonej przez Grupę podczas jednego z koncertów karnawałowych Politechniki Lubelskiej. Trudno było się oprzeć kreacjom projektantki lubelskiej Marty El Bruzdy. A wszystko to spotęgowane przez muzykę Ryszarda Lateckiego oraz przez kobiecy świat,

tajemniczo przyćmiewający marzenia, namiętności, pomieszanane zapachy... i kobiece słabości dało efekt piorunujący. Dodatkową inspiracją była postać Jeana Cocteau, który nie bał się podejmować wszystkiego czego zapragnął. Francuski poeta, prozaik, autor sztuk teatralnych, librecista operowy i baletowy, reżyser filmowy i teatralny, aktor, scenograf, malarz, rysownik, rzeźbiarz, choreograf, a nawet menadżer boksinowy. Nie było niemal dziedziny sztuki, w której nie spróbowałby z powodzeniem swoich sił, a wszystko to robił z pozorną łatwością i wirtuozerią. Mówił, że chciałby być Paganinim różnych hobby... i stał się nim rzeczywiście. Współpracował m.in. z: Picassem, Erikim Satie, Marcellem Proustem, Sergiejem Diagilewem, Edith Piaf, Coco Chanel, Igorem Strawieńskim. Tak rozkreśliła się surrealistyczna karuzela snów, marzeń, tajemnic, namiętności, spełnień, złudzeń, lęków, słabości. Wszystko może stać się opium. Wszystko może uszczęśliwić... ale dążenie do znalezienia i utrzymywania wiecznie trwającego stanu szczęśliwości może też jednak uzależnić, zatruć i zdusić... Warto jednak było zaufać słowom Marka Twaina: *Za dwadzieścia lat bardziej będziesz żałował tego, czego nie zrobiłeś, niż tego, co zrobiłeś. Więc odwiąż liny, opuść bezpieczną przystań. Złap w żagle pomysłne wiatry. Podróżuj, śnij, odkrywaj.* Ta podróż artystyczna, spotkanie z kreacjami El Bruzdy i muzyką Ryszarda Lateckiego dało poczucie szczęścia... i ptaki się rozśpiewały wiosną już na dobre. W ciszy, zanim rozległy się oklaski, było je pięknie słycać z pobliskiego parku.

Następnego dnia miło było przeczytać w prasie:

Andrzej Z. Kowalczyk „Kurier Lubelski”: „(...) „Opium” ma świetny rytm dramaturgiczny, w którym nie ma ani jednej minuty za dużo; jest zaplanowane i zrealizowane z niemal matematyczną precyzją. Świetne jest również wykreowanie i zagospodarowanie (także za pomocą świateł) przestrzeni scenicznej. (...) A dodawszy do tego bardzo efektowne kostiumy El Bruzdy i znakomitą muzykę Ryszarda Lateckiego, otrzymamy całość, którą śmiało można nazwać spektaklem kompletnym. Trzeba go zobaczyć koniecznie”.

Grzegorz Kondrasiuk, „Gazeta Wyborcza”: „Najnowsza premiera Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej jest zaskakująca, ma przy tym sporo nieoczywistego uroku.

W teatralnym „pejzażu lubelskim” teatr prowadzony przez Annę Żak odróżnia się w sposób znaczący. Dlaczego? Oto odpowiedź, bez zbędnego wchodzenia w historyczne niuanse i gatunkowe rozróżnienia. Przede wszystkim: zespół, niemały, młody, zgrany i oddany. I, co najmocniej wpływa na jego wizerunek i interpretację poczynań – w całości żeński. W „opium...” tańczy osiem dziewczyn, każda trochę inna w typie urody i ekspresji, wszystkie jednakowo intrygujące. Ewelina Drzał, Agnieszka Duda, Dominika Jarosz, Małgorzata Krasowska, Małgorzata Kwiecień, Beata Mysiak, Karolina Sularz, Dorota Świć-Kęcik to mocny, wyrazisty team, robiący wrażenie, co najpełniej widać, gdy na scenie przenikają się i rozwijają układy synchroniczne. Zawsze się zastanawiam – jak ona to robi? Jakim cudem choreografce udało się wychować, i co znacznie trudniejsze, przytrzymać przy sobie taki skład, i to w warunkach minimalnego wsparcia, bez możliwości stałego

zatrudnienia, za to że wszystkimi morderczymi wymaganiami częstych i długich prób, na które skazani są przecie artyści tańca. Pewne jest jedno – ze „swoimi” dziewczynami, przy tym poziomie porozumienia, zaufania i oswojenia reżyserka może pozwolić sobie na dalekie i bardzo wysublimowane podróże. Te jakości nie ujawniają się wprawdzie wprost, ale przenikają każdą minutę scenicznego trwania, składają się na tzw. atmosferę (chyba nie da się przylapać tego zjawiska niczym innym, jak takim właśnie słowem-wytrychem). Na takich mocnych podstawach, we własnym tempie, od ładnych kilku lat Grupa przepracowuje kolejne tematy i fascynacje. (...) Trudno wykreślić jednoznacznie kierunek podążania artystki, bo w swoich choreografiach „gra na wielu bębenkach”, wypróbuje bardzo odmienne materie. W tym szerokim wachlarzu zmieściło się i psychologiczne, emocjonalne „życiopisanie” („Daleko od ciała”, spektakl pod szyldem d&a dance action), i bardzo formalne, skupione i oszczędne „stadium” inspirowane rzeźbami Magdaleny Abakanowicz. Tak to już z Anną jest – nigdy nie wiadomo, czego można się spodziewać, potrafi w kolejnej realizacji z przedziwną łatwością porzucić chłodny inimalizm na rzecz bombardowania widza obrazami, światłem i kolorami. I na odwrót. „opium” sytuuje się po tej bogatej w środki wyrazu, stronie. Mocnym akcentem weszła do produkcji autorka kostiumów – El Bruzda. (...) Dzięki czarno-czerwonym, zróżnicowanym, fantastycznym sukniom

przestrzeni sceny nasyciła się kolorami, wariacyjnymi grami motywów. Podobnie „uszyta” jest i choreografia, stawiająca na zmienność, zaskoczenie, unikająca jednoznaczności, maskująca sensy pod kostiumem metafor. (...)

Jest to ten rodzaj widowiska, do którego z powodzeniem można wracać, za każdym razem oglądając i odczytując co innego. (...) Osobne zdziwienie należy się publiczności tego wieczoru. Niejednokrotnie już przekonywałem się, że „widz lubelski” – ktokolwiek kryje się pod tym enigmatycznym mianem – rozsmakowany jest w tańcu współczesnym już na trwale i nieodwołalnie. Pozornie ukryta w cieniu wielkiego festiwalu Kody premiera grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej zaliczyła tak zwany komplet. Łącznie z owacjami.”

29.04.2010 r. wielki argentyński tancerz *Julio Bocca*, który przygotowywał myśl przewodnią – orędzie na tegoroczny Międzynarodowy Dzień Tańca powiedział: *Taniec to dyscyplina, praca, nauka, komunikacja. Dzięki niemu oszczędzamy na słowach, których być może inni i tak by nie zrozumieli; zamiast nich tworzymy uniwersalny język, znajomy dla wszystkich (...).*

A, że taniec posługuje się tym językiem uniwersalnym... to i okazji do spotkań ze sztuką różnorodną i z Ludźmi ją tworzącymi jest wiele... Jeszcze niejedna wiosna przed nami...

Anna Żak

I ty możesz zostać redaktorem

Istnieją co najmniej dwa sposoby, aby przejść przez życie. Możesz z głową w dół – to łatwiejsza opcja, praktycznie zerowe prawdopodobieństwo uniknięcia porażki i większości problemów, albo możesz być ryzykantem, przyjmować wzloty i upadki z jednakowym dystansem, pokorą i zobaczyć, dokąd to prowadzi. Możesz być szarą myszą, która biega sobie gdzieś tam po rewirze i szuka dziur w serze, a możesz wziąć chociażby małą część odpowiedzialności za lepszy klimat życia i być aktywistą. Możesz brać nóż i iść na wiec, a możesz uczestniczyć w tworzeniu czasopisma studentów Politechniki Lubelskiej. Wiele osób odpowiada: „nie chce mi się”, „to nie ma sensu”, „to droga do nikąd”, „strata czasu”.

Czasopismo studentów Politechniki Lubelskiej „Plagiat” powstało w październiku 2008 r. Do dzisiaj wydanych zostało 10 numerów. Dążymy w swoich działaniach w stronę jeszcze większego profesjonalizmu, do czego przyczynia się m.in. biuro, które mieści się w Domu Studenta nr 1 w pokoju 1104 (XI piętro). Odbывают się tam regularne spotkania redakcji, spotkania ze sponsorami, osobami zainteresowanymi współpracą. Jest to również miejsce, w którym przeprowadzamy większość z naszych rozmów i wywiadów ze znanymi osobami Lublina.

W październiku 2009 r. redaktorem naczelnym został Łukasz Furgała, zastępcą Krzysztof Boczek, a sekretarzem redakcji Michał Bernat. Podstawowym zadaniem naszej organizacji jest aktywizacja dziennikarska środowiska studenckiego,

Plagiat
czasopismo bezpłatne
Czasopismo Studentów Politechniki Lubelskiej

redagowanie, skład i wydawanie czasopisma. Dodatkowo obejmujemy patronatem wiele imprez, z których później przedstawiamy relację i zdjęcia na naszych łamach.

W lutym 2010 r. nawiązaliśmy współpracę ze Studenckim Forum Business Centre Club oraz BNI Polska, co zaowocowało zorganizowaniem spotkania „Dzień Gościa” z twórcą idei networkingu Grzegorzem Turniakiem.

Regularnie pomagamy w organizacji Szkoleń Proactive Clubs na Politechnice Lubelskiej. Aktywnie współpracujemy z Klubem Studenckim KAZIK oraz Samorządem Studenckim Politechniki Lubelskiej. Wszystkie imprezy organizowane wspólnie przez te organizacje „Plagiat” objął patronatem, a były to m.in.: Międzyuczelniana Inauguracja Roku Akademickiego organizowana przez Lubelskie Porozumienie Samorządów Studenckich, PRL PARTY, Otrzęsiny Studentów KUL, Otrzęsiny Studentów Politechniki Lubelskiej, Impreza Karnawałowa, Bal Ostatkowy, Wielkie Urodziny Klubu Studenckiego KAZIK. Jak co roku, tak i w tym, wielkim przedsięwzięciem była organizacja Lubelskich Dni Kultury Studenckiej JUWENALIA na Politechnice Lubelskiej. Relacje ze studenckiego święta zawarte zostały w naszym czasopiśmie w specjalnym raporcie.

Ponadto wspólnie zorganizowaliśmy dwukrotnie akcję honorowej zbiórki krwi „Krwawa Impra”, dwukrotnie zbiórkę darów dla powodźian.

Po wielkiej, narodowej tragedii samolotu polskiej delegacji pod Smoleńskiem nie pozostaliśmy obojętni.

Przywiązanie do Ojczyzny, obowiązek wyływający prosto z naszych patriotycznych serc nakazał nam pomoc przy organizacji uroczystości żałobnych lubelskiej społeczności akademickiej, którą zorganizowały samorządy wszystkich lubelskich uczelni.

Nie zamykamy się tylko w kręgu naszego kampusu – nawiązaliśmy współpracę z czasopismem studentów Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie – „K2”, Magazynem

Studenckim Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie – „Radar”, Wydziałem Ekonomicznym UMCS w Lublinie. Członkowie naszej redakcji uczestniczyli w wielu spotkaniach oraz konferencjach związanych z tematyką i działalnością organizacji, a były to m.in. konferencja „Prywatyzacja jest dla ludzi” z wystąpieniem Aleksandra Grada, Ministra Skarbu Państwa oraz Weekendowa Szkoła Młodych Liderów w Sterdynie.

Lukasz Furgala

Łączymy siły

Koronnymi imprezami sportowymi organizowanymi przez Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego i Studium Wychowania Fizycznego i Sportu jest Dzień Sportu z okazji Święta Politechniki Lubelskiej (13 maja) oraz dni sportu z okazji – Juwenaliów. Ale tak naprawdę zaczynamy naszą zabawę sportową na Uczelni już w listopadzie od specjalnie organizowanych turniejów piłki nożnej i siatkówki dla studentów pierwszego roku – Uniwersjady Lubelskiej. Warto dodać, że druga edycja cieszyła się największą popularnością wśród lubelskich uczelni. Miesiąc później we współpracy z Samorządem Studenckim PL przeprowadzamy Turniej Mikołajkowy w trzech dyscyplinach: siatkówka, tenis stołowy kobiet i mężczyzn, szachy (w ostatnim roku ponad 80 zawodniczek i zawodników). Początek nowego roku kalendarzowego to okoliczne turnieje, jak – Badminton, Street Basketball. W marcu, ze względu na duże zainteresowanie turniejem piłki nożnej podczas Juwenaliów, ruszamy ze specjalnie organizowanymi eliminacjami przeprowadzanymi na hali sportowej PL. Ostatnia edycja przyniosła jeszcze piękniejszą rywalizację 35 drużyn o awans do czołowej dwunastki turnieju finałowego.

Kiedy usilnie wyglądamy pięknej majowej pogody, liczna rzesza studentek i studentów przysłała zgłoszenia na trzy turnieje z okazji Święta Politechniki Lubelskiej: piłka nożna, siatkówka plażowa i tenis ziemny. Tak licznej grupy nie spodziewaliśmy się w tym roku. Doliczając piękną, zaciętą i zdrową rywalizację o cenne nagrody, zauważyć można rosnące zainteresowanie oraz chęć sprawdzenia siebie w różnych dyscyplinach.

Turniej w piłce plażowej mężczyzn o puchar Rektora PL stał na najwyższym poziomie, a jego wynik końcowy nie był pewny do samego końca. Para Paweł Rejowski i Grzegorz Turbiasz po ciężkim meczu finałowym pokonała

Adama Olejniczka grającego z Tomaszem Kociubą. Finały Turnieju piłki plażowej kobiet o puchar Kierownika SWFiS poprzedziły zmagania mężczyzn. Bezkonkurencyjna okazała się para dwóch wspaniałych dam – Katarzyny Mrozek i Małgorzaty Łysiak, które w wielkim finale wygrały z koleżankami – Dariaż Bożek i Magdaleną Kaczor.

Równocześnie na boisku przy hali sportowej PL trwały zmagania piłkarzy. W porównaniu do zeszłego roku w Turnieju Międzywydziałowym wystartowali wszyscy reprezentanci swoich wydziałów i grupa pracowników PL oraz gościnnie koledzy z międzynarodowej wymiany studentów, Erasmus. Po raz drugi z rzędu najcenniejsze nagrody trafiły w ręce piłkarzy kierunku inżynieria środowiska, którzy po dramatycznym meczu finałowym pokazali wyższość umiejętności nad Wydziałem Budownictwa i Architektury. Pierwszy raz od paru lat na podium znaleźli się studenci zarządzania.

Tymczasem na kortach położonych przy boiskach piłki nożnej i siatkówki plażowej zmagaly się tenisistki i tenisisci. Ciężkie mecze przy oślepiającym słońcu nadawały rumieńców tej dyscyplinie. Zwyciężyła Beata Rentflesz, pokazując lepsze przygotowanie od rywelek. Drugie miejsce zdobyła Joanna Marciniak, a trzecie, po raz pierwszy w karierze, Ewa Tokarz. Ponad pół dnia potrzebowano na rozegranie Turnieju Tenisa Ziemnego Mężczyzn. Dwugodzinny mecz finałowy zakończył się minimalnym zwycięstwem Romana Gąsiora nad Arkadiuszem Bartoszkim. Gra błędów w meczu o trzecie miejsce pomiędzy Piotrem Rejmerem a Pawłem Micem została rozstrzygnięta na korzyść tego pierwszego.

13.05.2010 r. odbyło się pożegnanie sportowców-absolwentów i tegorocznych medalistów naszej Uczelni. Prorektor ds. Studenckich, pracownicy Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz studenci Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej podziękowali zawodnikom za włożony trud na treningach i pogratulowali sukcesów sportowych.

Tegoroczni medaliści:

kick-boxing: Aleksandrowicz Rafał;

karate: Lewandowski Sebastian;

p. nożna: Boniaszczuk Wojciech, Drej Hubert, Gajewski Jakub, Gnaś Piotr, Kowalczyk Przemysław, Kramarz Adam, Łysek Arkadiusz, Sekrecki Tomasz, Urbański Michał, Zgierski Michał, Żak Karol;

pływanie: Całka Mateusz;

wspinaczka: Ginszt Piotr;

erg. kobiet: Mróz Justyna, Bożek Daria, Bromaszek Barbara, Bajdak Iwona, Lewandowska Agata, Jakubiec Anna;
erg. męz.: Pawlak Łukasz, Zentara Karol, Mącik Bartłomiej, Kajda Karol, Gajewski Paweł, Sałata Jacek, Majerski Krzysztof, Wojtaś Jarosław, Skwarek Jarosław, Cichosz Piotr.

Nie minęły dwa dni, a na kortach Politechniki Lubelskiej stanęli ponownie nasi studenci. Tym razem rywalizacja trwała o nagrody z okazji Dni Kultury Studenckiej, a dołączyli do niej koledzy z zarządu KU AZS: Jakub Kańkowski, Łukasz Pawlak i Kamil Sochaj. W trudnych warunkach atmosferycznych zwycięstwo zapewnił sobie Arkadiusz Bartoszek.

Sobotnia rywalizacja drużyn na dwóch boiskach piłkarskich Politechniki Lubelskiej oraz niedzielny finał ze specjalną oprawą – tak miały wyglądać kulminacyjne zmagania piłkarzy turnieju Ligi Mistrzów PL. Niestety, ze względu

na niekorzystną aurę, zawody przeniesione zostały na halę PL. Nieoczekiwanie, przyniosły jednak jeszcze większe emocje. Nie obyło się bez kontuzji i żalu zawodników dwunastu ekip. Po raz drugi z rzędu pracownicy z pomocą studentów naszej Uczelni pożegnali się z rozgrywkami w ćwierćfinale. Koledzy z sekcji futsalu, trapieni kontuzjami, także ulegli na tym samym etapie. Do finału doszła drużyna „Kokwiczerzy”, której przyszło zmierzyć się po raz drugi w ten weekend z ekipą „Drinkpol”. Wynik 1:1 utrzymał się do końca spotkania, a o mistrzostwie zdecydowały rzuty karne. Jeden niestrzelony karny zdecydował o wielkiej euforii i jak się okazało trumfie piłkarzy „Drinkpol”.

Pracownicy Studium, studenci KU AZS oraz koledzy z Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej składają gratulacje zwycięzcom, dziękując za tak liczne przybycie i piękną, emocjonującą rywalizację sportową.

Piotr Rejmer

Pod żaglami

Sezon 2010 rozpoczęliśmy od latania na bojerach po Zalewie Zemborzyckim. W ostatni weekend stycznia panowały dobre warunki wiatrowe, niestety gruba warstwa śniegu zalegająca na lodzie skutecznie uniemożliwiła osiągnięcie imponujących prędkości.

10 marca odbył się pierwszy wykład na kursie na patent żeglarza jachtowego. Frekwencja dopisała. Pojawiło się wielu studentów, nie tylko z Politechniki, ale także z innych lubelskich uczelni.

14 marca zakończył się klubowy rejs po Morzu Andamańskim. W imprezie brały udział 4 załogi na dwóch katamaranach i dwóch jednokadłubowcach. Rejs przebiegał na trasie z Mariny Yacht Haven na Wyspie Phuket z Tajlandii przez zatokę Phag Naga i dalej na południe aż do wyspy Langkawi w Malazji. Rejs przebiegał przy bardzo dobrej pogodzie i w znakomitej atmosferze.

18 marca odbyło się Walne Sprawozdawcze Zebranie członków Klubu. Zostało przyjęte sprawozdanie za rok 2009 oraz udzielono absolutorium pracującemu zarządowi, ponadto przyjęto plan pracy na 2010 rok. 27 marca odbyło się Walne Zebranie Lubelskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego, którego nasz Klub jest członkiem. Na zebraniu tym zostaliśmy odznaczeni pucharem za zwycięstwo w rankingu klubów za działalność żeglarską w sezonie 2009 r. Tego

samego dnia odbyło się spotkanie Wielkanocne wszystkich klubowiczów.

8-10.04.2010 r. prace przygotowawcze do sezonu nabrały dużego tempa. Zwodowane zostały pomosty oraz omegi „Asystent” i „Adiunkt”. Mimo mało sprzyjającej pogody, niskiej temperatury i przy słabym wietrze odbyły się pierwsze zajęcia na wodzie na kursie żeglarskim. Początkujący adepti żeglarstwa przeszli szkolenie wstępne przy pomocy oraz uczyli się podstaw pływania jachtem.

17-18 kwietnia odbyły się zajęcia na pierwszym w tym roku kursie na patent sternika motorowodnego. Egzamin został zaplanowany na 24-25 kwietnia.

Długi weekend majowy obfitował w wiele różnych wydarzeń. Jednym z nich były regaty „Oldbojów” na łodziach klasy Optymist organizowane przez szkołę żeglarstwa regatowego Żegluj. W zawodach brało udział kilku członków naszego Klubu, a bardzo dobre trzecie miejsce zajęła nasza KWŻ Anna Kraśkiewicz Wójcik. Kolejnym istotnym wydarzeniem było zwodowanie, po rocznym remoncie, klubowego jachtu GIN 730. W trakcie weekendu, mimo wielu przeszkód, pływaliśmy nawet na genakerze. Poza tym pełną parą szły szkolenia na patent żeglarza jachtowego.

15 maja odbyły się regaty o Puchar Fundacji Lubelskie Centrum Żeglarskie. W zawodach udział wzięło blisko 30 załóg. Szczególne gratulacje należą się naszemu klubowiczowi Konradowi Guzowi za wygraną w klasie kabinowej.

22 maja odbyły się regaty o Puchar Rektora Politechniki Lubelskiej. W zawodach wzięło udział kilkanaście załóg. Gościnnie na imprezę przyjechali koledzy z klasy Nautica 450. Dyplomy i puchary wręczał Prorektor ds. Studenckich Politechniki Lubelskiej prof. Stanisław Skowron. Główną nagrodę – beczkę piwa – wygrała w losowaniu załoga z klasy Nautica 450 – POL 20. Wieczorem po regatach „pod dużą” wiatą odbył się koncert szantowy znanej i cenionej grupy „Shanty-men”, która w tym roku obchodzi 25-lecie swojego istnienia. Do tej pory grupa otrzymała 20 nagród Grand Prix na wielu festiwalach, odwiedziła 8 krajów oraz wydała 3 płyty.

29 maja był pierwszym terminem egzaminu z wiosenne- go kursu na patent żeglarsza jachtowego. Zdawalność była prawie stuprocentowa. W ten sam weekend 29-30 maja w Pszczynie rozegrana została kolejna edycja Pucharu Pol- ski w Klasie Omega. Pomimo bardzo słabego wiatru udało się rozegrać w ciągu dwóch dni kilka wyścigów. Reprezen- tacja naszego Klubu zajęła bardzo dobre 7. miejsce.

Od 28 maja do 3 czerwca ekipa remontowa złożona z członków naszego Klubu pracowała przy przygotowa- niu morskiego jachtu S/Y Roztocze do nadchodzącego se- zonu żeglarskiego. Ilość pracy i wysiłku, jaki uczestnicy włożyli w remont jachtu, była przeogromna. Można śmiało stwierdzić, że gdyby nie ich ręce do pracy, to sezon mógł się mocno opóźnić. Bardzo mocno dziękujemy za pod- jęty wysiłek. Mamy nadzieję, że jacht wróci do portu

po sezonie co najmniej w takim samym stanie, w jakim wpływa.

5 czerwca w ośrodku sekcji żeglarskiej AZS UP w miej- scowości Rozplucie Grabów nad Jeziorem Piaseczno odby- ły się Akademickie Mistrzostwa Województwa Lubelskie- go w Żeglarskim organizowane przez kpt. Ziemowita Ba- rańskiego. Klub Uczelniany AZS Politechniki Lubelskiej był reprezentowany przez dwie załogi złożone z członków Yacht Clubu. Osiągnęliśmy duży sukces – wywalczyliśmy dwa pierwsze miejsca na siedem załóg startujących oraz zostaliśmy sklasyfikowani w rankingu uczelni na pierw- szym miejscu na cztery startujące.

12 czerwca w siedzibie Klubu nad Zalewem odbył się drugi termin kursu na patent żeglarsza jachtowego. Do egza- minu przystąpiły 24 osoby.

Piotr Misztal

Szermierka historyczna

Pierwszym naszym wyjazdem inaugurującym sezon AD 2010 była wyprawa, która odbyła się 29-30 maja. Mia- ła ona związek z faktem, iż zostaliśmy zwerbowani przez znaną grupę z Warszawy (Civil Band Regiment) do udziału w XIV Międzynarodowym Turnieju Rycerskim o Szablę Krzysztofa Baldwina Ossolińskiego w Ujeździe na zamku Krzyżtopór. Obiecany żołąd był przyzwoity, więc na miejsce stawiliśmy się – i to zgodnie z planem – 29 maja na godzi-

nę 10. Zamek przywitał nas ładną pogodą i od razu mogli- śmy zająć się rozbijaniem obozu i przygotowaniem dział. Uporaliśmy się z tym dość szybko i mieliśmy sporo wolne- go czasu, gdyż oficjalne rozpoczęcie planowane było dopie- ro na godzinę 15. Na szczęście zwiedzanie ruin zamku, tu- dzież odpoczywanie w ich cieniu jest dość przyjemne, więc nie narzekaliśmy na „dziurę” w planie dnia. O godzinie 15 stawiliśmy się wraz z innymi grupami (było w sumie ok. 80 osób) na polu przed zamkiem, by wysłuchać długiego powitania, wypowiedzi rozmaitych posłów i miejscowych oficjeli... trwało to jakąś godzinę. W międzyczasie zapo- znaliśmy się z planami na dalszą część dnia, a w programie było całkiem sporo ciekawych wydarzeń: pokazy musztry paradnej i bojowej wojsk zaciężnych autoramentu narodowe- go, jak i obcego, gonitwy kawalerskie, szermierka na broń białą, turniej łuczniczy i kusznicy, taktyka walki piechoty

muszkieterskiej, pikinierów i halabardników. To wszystko miało trwać do godziny 19:30, bo o tej porze zaplanowano inscenizację bitwy o zamek, potem prezentacje tańców dwor- skich oraz taniec egzotyczny w wykonaniu Zespołu Tań- ca Egzotycznego „Ardens” ze Słowacji (według mnie, jak i reszty męskiej publiczności, był to zdecydowanie najlepszy element programu). Podczas bitwy nasze działo i jego ob- sługa spisali się wyśmienicie – działo nie zawiodło ani razu i wypływało co chwila strumienie ognia, ogłuszając stoją- cych blisko walczących, czym wzbudzało radość publiczno- ści. Program na niedzielę nie różnił się zbytnio od sobotnie- go. Około godziny 18:30 było już po wszystkim, więc ze- braliśmy się w miarę szybko (pogoda zaczęła się psuć) i ru- szyliśmy w powrotną stronę.

Nie zdążyliśmy dobrze wypocząć po wyprawie na tur- niej w Krzyżtoporze, a już tydzień później, 5-6 czerwca, wybraliśmy się ponownie do niezbyt odległego Zamościa na „Szturm na twierdzę Zamość”. W tym roku, nieco ina- czej niż w latach poprzednich, odbyło się to nie jako osobna impreza, a w ramach XVI Jarmarku Hetmańskiego, co nie- stety nam jako uczestnikom dało się odczuć. Być może wła- śnie dlatego plan rywalizacji i inscenizacji historycznych był mocno zubożony w porównaniu z latami poprzednimi. Za- brakło niestety turnieju szabli bojowej. Bitwa odrobinę bar- dziej dynamiczna niż w Ujeździe, ale nieco chaotyczna. Kon- nica płątała się po polu, siejąc zamęt, zaś starć na broń białą jak na lekarstwo. Było sporo dział i strzelców, i na szczęście oni nie otrzymali żadnych zakazów, z czego korzystali, odda- jąc salwa za salwą. To bardzo podobało się turystom. Bitwa trwała około godziny i właściwie wyczerpywała plan impre- zy na sobotę. Nocna uczta odbyła się w kazamacie, zaś na je- dzenie nie dało się narzekać – było go sporo i różnorodnie. Następnego dnia w planie inscenizacji historycznych było jedynie przedstawienie legendy o szwedzkim stole.

Wszystkich chętnych, którzy również chcieliby wziąć udział w podobnych imprezach, serdecznie zapraszamy na treningi grupy, które odbywają się w roku akademickim na sali gimnastycznej Politechniki Lubelskiej.

Lukasz Tarenda, Grzegorz Łagód

Nasi sportowcy z sukcesami

Sukcesy w zawodach w 2010 roku zawodnicy Sportowego Klubu Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej rozpoczęli od zdobycia złotego medalu przez **Łukasza Szewczyka** na Mistrzostwach Polski TANGSOODO (13-14.02.2010 r., Puławy). Łukasz rywalizował w wersji low-kick light w kategorii wagowej do 66 kg. Walczył znakomicie, pokonując kolejno 3 przeciwników, a w finale przez RSC po ciośach ręcznych na brodę pokonał Dawida Kosajdę (CTSD Puławy).

Nasi zawodnicy zaczynają coraz częściej walczyć na galiach kick-boxingu. 27.02.2010 r. w Ełku odbyła się Gala Kick-boxingu, podczas której odbyło się 11 walk. Nasz Klub reprezentowało 3 zawodników (**Krzysztof Floriańczyk, Damian Kowalczyk i Rafał Aleksandrowicz**). Krzysiek debiutował na Gali, walcząc z Patrykiem Zdrojewskim (Akrobata Tarczyn) w wersji low-kick (-81 kg) i zwyciężając na punkty 3:0. W walce w wersji full-contact (-57 kg) Damian Kowalczyk wystąpił również po raz pierwszy na Gali, walcząc z Rafałem Karczem (Fight Zone Wejherowo). Walka była bardzo widowiskowa i emocjonująca. Ostatecznie zwyciężył jednak Karcz 3:0. W ostatniej walce wieczoru Rafał Aleksandrowicz zmierzył się z zawodnikiem gospodarzy Łukaszem Makarewiczem w wersji K-1 3x3 minuty (-95 kg). W tej walce zwyciężył zawodnik gospodarzy.

Rywalizację kwalifikującą na Mistrzostwa Polski rozpoczęliśmy od udziału w Mistrzostwach Mazowsza w Kick-boxingu (27.03.2010 r., Węgrów). Bardzo dobrze zaprezentowali się nasi zawodnicy. Wśród seniorów w wersji light-contact **złote medale** zdobyli: **Krzysztof Floriańczyk** (-84 kg), **Artur Flis** (-63 kg) i **Tomasz Borowiec** (-74 kg). **Srebrny medal** otrzymał senior **Adam Pietroniuk** (-94 kg), a **brązowe medale** wśród seniorów zdobyli: **Damian Kowalczyk** (-57 kg) oraz **Bartosz Wrzos** (-84 kg). Bardzo dobrze walczyli również pozostali zawodnicy SKKB PL.

Ponownie 24-25.04.2010 r. w Węgrowie odbył się Otwarty Puchar Polski w Kick-boxingu POLISH OPEN. W zawodach wzięło udział 332 zawodników i zawodniczek z 43 klubów. W wersji low-kick debiutujący w tej formule reprezentant PL **Rafał Aleksandrowicz** (-86 kg) wygrał trzy walki i zdobył **złoty medal i Puchar Polski**. W rywalizacji light-contact **srebrny medal** zdobył **Adam Pietroniuk** (-94 kg), a **brązowe medale** zdobyli: **Krzysztof Floriańczyk** (-84 kg) i **Damian Kowalczyk** (-57 kg). Wśród Juniorów rywalizujących w wersji full-contact bardzo dobrze zaprezentował się **Krzystian Szewczyk**, który wywalczył **brązowy medal** w kategorii wagowej -63,5 kg. 24.04.2010 r. odbyła się również w Węgrowie Gala Kick-boxingu i mecz POLSKA-UKRAINA. Na gali **Artur Flis** (SKKB PL) walczył z Arkadiuszem Burzyńskim (KS Piaseczno) o tytuł zawodowego Mistrza Polski Kick-boxing full-contact w kategorii wagowej do 67 kg. Pięciorundowa walka była bardzo emocjonująca i dobra technicznie. Na ringu lekką przewagę wizualną miał Artur Flis, ale sędziowie orzekli, że walkę wygrał jego przeciwnik. W meczu POLSKA-UKRAINA w reprezentacji POLSKI wystąpił **Jacek Puchacz**, który walczył w ostatniej piątej walce z reprezentantem Ukrainy – Ivanem Tkaczenko

w kategorii najcięższej plus 91 kg. Jacek wygrał zdecydowanie na punkty 3:0, ale Polska przegrała cały mecz 2:3, gdyż jeszcze tylko Sandra Drabik wygrała swoją walkę.

Mistrzostwa Polski Kick-boxing Light-contact Seniorów i Kobiet tym razem odbywały się w Elblągu 20-21.05.2010 r. Z Klubu Politechniki Lubelskiej zakwalifikowało się aż 10 zawodników, a 8 brało udział w Mistrzostwach, z których 3 zdobyło brązowe medale: **Artur Flis** – w kategorii wagowej do 63 kg, **Krzysztof Floriańczyk** – w kategorii wagowej do 79 kg oraz **Adam Pietroniuk**.

W czerwonych strojach kadra Polski – trzeci od lewej stoi Jacek Puchacz – po prawej stronie kadra Ukrainy (foto -T. Poljański)

Na zawody Pucharu Świata w Szeged na Węgrzech pojechał tym razem tylko **Krzystian Szewczyk** – podopieczny **Sylwestra Protasa** i zdobył tam **brązowy medal** w kategorii wagowej do 63,5 kg wśród juniorów w wersji full-contact.

Zawody Pucharu Świata odbywają się jeszcze we Włoszech w Rimini. 4-6.06.2010 r. do Włoch z reprezentacją Polski pojechało 2 zawodników naszego Klubu: **Jacek Puchacz** oraz **Rafał Aleksandrowicz**. Obaj zawodnicy rywalizowali w wersji full-contact. Jacek walczył w kategorii plus 91 kg, Rafał w kategorii wagowej do 86 kg. Pierwszą walkę Rafał wygrał jednogłośnie z zawodnikiem ze Słowenii. Drugą walkę o finał stoczył z Mistrzem Rosji (Luchinkin Fedor) i z nim wygrał. W walce finałowej Rafał walczył o złoto i Puchar z innym zawodnikiem Rosji (Savelyev Ilya – tegoroczny zdobywca Pucharu Świata z Szeged w kat. -81 kg), jednak lepszy na punkty okazał się Savelyev. Rafał za bardzo nastawił się na znokautowanie przeciwnika i przez to więcej punktów zdobył Rosjanin. Jacek walczący w kategorii najcięższej walkę o finał wygrał przez poddanie się zawodnika z Węgier (Pador Casaba). W walce finałowej o złoto i Puchar zmierzył się z Mistrzem Ukrainy Ivanem Tkaczenko, z którym wygrał walkę w meczu Polska-Ukraina. Niestety Jacek przegrał walkę z Ukraińcem 2:1. Tym razem nasi zawodnicy zdobyli srebrne medale.

Zawodników SKKB PL do walk przygotowywali: **Dariusz Sigłowy, Kazimierz Piwowarczyk, Sylwester Protas i Tadeusz Poljański**.

Tadeusz Poljański

Fraszki środowiskowe

„Recenzja”

Prawdziwa nauka broni się – jakoby półgłosem,
słaba – musi być przedstawiana szumnie
i z patosem.

„Wybitny”

Kiedy chwalili mnie „wybitny” z wielkim
animuszem
wiem, że myślał właśnie o sobie – jako
„geniuszu”.

„Domniemanie”

Niektórych naukowców opętuje dziwna mania,
opierania swych wywodów na zwykłych
domniemaniach.

„Aktywny”

Zbyt aktywny naukowiec – dużo pisze, mało
czyta,
więc wśród jego odkryć bywa też – wiedza
dawno odkryta.

„Badania symulacyjne”

Coraz trudniej zdobyć pełne rozeznanie,
co jest nauką, a co symulowaniem.
Grantów, zleceń, prezentacji – cały tłok,
wydaje się spychać naukę – na bok.

„Cytat” (Moliera – J. B. Poquelin)

Molier rzekł, iż: „gorszym od nieuka jest głupiec
uczony”,
najwyższe drzewa przez burzę są bardziej
zagrożone.
Zaś poglądy płaskie, lecz często powtarzane,
są bardzo słabo podatne – na jakkolwiek
zmianę.

„Droga awansu”

Ciężaru prac badawczych jakoś nie odczuł,
jednakże poparcie miał u samej góry,
więc zwiernie jak piórko na wietrze
wśliznął się w grupę profesury.
Stąd morał, że w Warszawie czy Lublinie,
ciężka praca i myślenie – są nierentowne
szalenie.

„Kariera”

Tak wytrwale nigdzie nie stał,
jak w kolejce na piedestał.
Tyrał, szarżował i fruwał nad poziomem,
głównie „po plecach” – raczej ważnych
znajomych.

Uważaj, bo zanim się opamiętasz,
wywiozą Cię „z wielką pompą” na cmentarz.
Wówczas dokonasz najważniejszego odkrycia,
że to już finis vitae – a więc koniec życia.

Je

TEKSTY NAPISALI LUB OPRACOWALI DO DRUKU:

Hanna Celoch, z-ca dyrektora ds. dyd. i usług inform., Biblioteka Politechniki Lubelskiej
Dariusz Chocyk, adiunkt, Katedra Fizyki Stosowanej, WPT
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Elżbieta Czarnocka, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Paweł Dadej, Samorząd Studencki Politechniki Lubelskiej
Marzenna R. Dudzińska, profesor nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Edyta Dyrka, sam. referent, Biuro Karier Studenckich PL
Piotr Filipek, adiunkt, Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych, WEil
Łukasz Furgala, czasopismo studentów PL „Plagiat”
Krzysztof Galej, wiceprezes Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej
Leszek Gardyński, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Elżbieta Gontarz, kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Jacek Gozdek, Studencka Agencja Fotograficzna
Celina Handzel, st. referent, Biuro Wymiany Międzynarodowej
Tomasz Jachowicz, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Milena Jagiełło-Okoń, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Monika Jakubiak, specjalista, Biuro Karier Studenckich PL
Ilona Janek, Koło Naukowe Menedżerów, WZ
Elżbieta Jartych, profesor nadzw. PL, Instytut Fizyki, WPT
Agnieszka Jedut, asystent, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Elżbieta Jędrusiak, specjalista, sekretariat Prorektora ds. Ogólnych
Małgorzata Kacejko, Samorząd Studencki WBiA
Zbigniew Kiernicki, adiunkt, Katedra Pojazdów Samochodowych, WM
Beata Kijak-Mitura, specjalista, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych
Mariusz Kłonica, asystent, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Paweł Komada, adiunkt, Katedra Elektroniki, WEil
Tomasz Kołtunowicz, asystent, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN, WEil
Dominika Kopaczek, st. referent, Katedra Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów
Lotniczych, WM
Alicja Kwiatkowska, specjalista, Dziekanat, WEil
Elżbieta Krzemińska, gt. specjalista, Dział Spraw Studenckich
Aneta Krzyżak, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Grzegorz Łagód, adiunkt, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Mariusz Łukasik, st. referent, Katedra Zarządzania, WZ
Ewa Malik, st. wykładowca, Studium Języków Obcych PL
Anna Mazur-Sokół, sam. referent, Biuro Karier Studenckich PL
Marek Miłosz, st. wykładowca, Instytut Informatyki, WEil
Piotr Misztal, Yacht Club PL
Witold Misztal, kierownik Centrum Informatycznego PL
Piotr R. Mochoł, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Agata Okoń, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Mykhaylo Pashechko, profesor zw. PL, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Irmína Pater, specjalista, Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn, WM
Zbigniew Pater, profesor zw. PL, Katedra Komputerowego Modelowania i Technologii
Obróbki Plastycznej, WM
Lucjan Pawłowski, profesor zw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Tadeusz Poljański, prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Piotr Rejmer, KU AZS, SWFiS
Sylwester Samborski, adiunkt, Katedra Mechaniki Stosowanej, WM
Keshra Sangwal, profesor zw. PL, Katedra Fizyki Stosowanej, WPT
Janusz Sikora, profesor zw. PL, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Jakub Skoczylas, st. referent, Studium Języków Obcych PL
Beata Sobka, kierownik Dziekanatu, WZ
Henryka Stryczewska, profesor zw. PL, Instytut Podstaw Elektrotechniki i
Elektrotechnologii, WEil
Anna Szafranek, adiunkt, Katedra Mechaniki Ciała Stałego, WBiA
Janusz Szuster, st. wykładowca, Katedra Matematyki Stosowanej, WPT
Łukasz Tarenda, Szermierka historyczna
Anna Walczyna, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Marek Wanczer, adiunkt, Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, WEil
Józef Waniurski, profesor nadzw. PL, Katedra Matematyki Stosowanej, WPT
Paweł Węgierek, adiunkt, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN, WEil
Łukasz Wojciechowski, st. referent, Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych,
WM
Anna Żak, specjalista, Dział Spraw Studenckich

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38d, 20-618 Lublin
tel. 81 538-41-08, fax 81 538-46-57

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka, (redaktor naczelny), mgr Milena Jagiełło-Okoń,
mgr Emilia Słomińska, dr inż. Jacek Kęsik

Rada programowa

dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL (przewodniczący); prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko;
dr hab. Dobrosław Bagiński, prof. PL; inż. Wiesław Sikora; mgr Elżbieta Gontarz;
mgr Michał Furmanek

Stali współpracownicy

dr inż. Aneta Krzyżak, mgr inż. Tomasz Kołtunowicz, mgr inż. Tomasz Nowicki,
dr inż. Grzegorz Łagód, dr Anna Walczyna, dr inż. Jerzy Montusiewicz,
mgr Agata Zgrzebnicka

Zdjęcia: archiwum, SAF, Iwona Czajkowska-Deneka

Nakład: 300 egz.

Numer zamknięto 30.06.2010 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo
ich skracania i redagowania.

JUWENALIA

Fot. Piotr Wojski
„krakowSka.ndynawia”
Zdjęcie nagrodzone w konkursie
„Moja przestrzeń”